National Library
Bibliothèque Nationale
AUG 1982
NEWSPAPER SECTION
SECTION DES JOURNAUX

B103/C/19/4

LATVIJA AMERIKĀ

NR. 31/32 SESTDIENA, 1982. GADA 31. JŪLIJS UN 7. AUGUSTS 32. GADS

LATVIAN LANGUAGE NEWSPAPER
Published weekly by the
Latvija Amerika Publishing Limited
Business Offices: 125 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4M 2E9, Canada. Editor-in-Chief **A. Kundrats**, 465-7902. USA Editorial Offices: New York, Editor **V. Irbe**, 4035 Rombouts Ave., Bronx, NY 10466; Chicago Editor **V. Jaunkalnietis**, 1805 Taylor Ave., Racine Wis. 53403; California Editor **Karlis Kalejs**, 3822 Markridge Road, La Crescenta, CA 91214.

SATURDAY, JULY 31 AND AUGUST 7

SECOND CLASS MAIL REGISTRATION NUMBER 2249 CENA 1 DOLARS

Kur palicis Ozoliņš?

ALEKSANDRA ĶEGUMNIEKA

SPECIĀLRAKSTS LATVIJAI AMERIKĀ

Brīvās Latvijas saimnieciskā uzplaukuma laikā lielākā tabakas fabrika ļoti asprātīgā sludinājumā reklāmēja patērētāju aprindās populārākos papirosus. Visu laikrakstu slejās parādījās kārtējie lielsludinājumi ar jautājumu: ,,Kur palicis Ozoliņš?'' Atbilde: ,,Aizgājis pēc Rīgas papirosu paciņas.'' Novērtējot šīsdienas amerikāņu ārpolitikas norisi, mēs varētu iedrošināties Ozoliņa vārdu aizstāt ar Aleksandra Heiga pēcteča Šulca vārdu un jautāt: ,,Kur palicis Šulcs?''

Jaunais amerikāņu ārlietu ministrs, diemžēl, vēl nav paspējis uznākt diplomātiskā skatuvē. Varbūt tādēļ rodas aplamais ieskats, ka pēc Heiga perioda Vašingtona vēl nav izšķīrusies, no kuŗa gala ķerties klāt starptautisko sarežģījumu kamolam. Protams, ka Šulcs nav aizgājis iegādāties cigarešu paciņu. Varbūt ka pagaidām viņu savā pavadā vēl tur Rēgena padomdevējs valsts drošības jautājumos — amatierdiplomāts Klārks. Kaut kur aizkulisēs manāma superdiplomāta Dr. Kisingera ēna, un presē jau parādījās minējumi, ka Rēgens uz vidējiem austrumiem taisās palīgā nosūtīt samulsušajam sūtnim Habibam 20. gadu simteņa Meternichu.

Izraēlas invāzija Libanonā neapšaubāmi apēno visus pārējos notikumus. Kaut Begins liekulīgi apgalvo, ka Libanonas suverēnitāte esot viņa acuraugs, patiesībā Izraēlas iebrukums Libanonā ir neiedomājama šīs kaimiņzemes neatkarības tiesību ignorēšana un reizē arī nosodāms starptautisks pārkāpums. Ar kādām tiesībām Begins, vajājot Arafata bruņoto spēku 6000 vīrus, liek ciest Libanonas nevainīgo pilsoņu tūkstošiem? Galvaspilsētas Beirutas ielenkumos gājuši bijā simtreiz vairāk nevainīgu Libanonas pilsoņu nekā palestīniešu teroristi vai bēgļi.

Karš nav bērnu spēlīte, bet fosfora un īpašās šrapneļa bumbas nav militārā arsenāla parastā municija. Arī par ūdens un enerģijas avotu nogriešanu aplenktajai pilsētai Beginam nav cerības kandidēt uz Nobela prēmiju. Neapraksto upuru līķu kaudzes ir bijis cēlonis bīstamu slimību uzliesmojumam.

Begina ārlietu ministrs Iciks Šamirs Vašingtonas apmeklējumā uzdrošinājies Rēgenam vēl pārmest, ka amerikāņi no savas puses nedarot visu iespējamo Libanonas konflikta ātrā un taisnīgā nokārtošanā. Vai amerikāņu flotes desanta vienībām būtu jānāk palīgā Beginam izrēķināties ar Arafatu?

Kur šajā sarežģītajā diplomātiskajā un militārajā konfliktā paslēpies Šulcs? Ar prezidenta un dažu senātoru nepatikšanas izteikšanu Šamiram Libanonas krize neatrisināsies. Galu galā asins izliešanai Libanonā lietā likti amerikāņu Izraēlai piegādātie ieroči un municija. Vašingtona ir vienīgā, kas spētu ultimāta ceļā apturēt karu un pēc tam uzņemties atbildīgo lomu visiem piemērotas miera formulas atrašanā.

Par Apvienoto Nāciju kaŗaspēka nosūtīšanu jau runāts. Izraēla to pagaidām katēgoriski noraidījusi. Bijušais Izraēlas ministru prezidents Iciks Rabins Kanadas apmeklējuma laikā ļoti zīmīgi norādīja, ka Apvienoto Nāciju kaŗaspēka aizsegā Pad. savienība varētu sākt tālāk risināt vidējos austrumos savas politiskās intrigas un ekspansijas plānus. Rabins ir nopietns politiķis, un viņa prognozei var tikai pievienoties. Varbūt ka sava patiesība Rabina apgalvojumam par briesmām, kas Ziemeļizraēlas iedzīvotājiem draudējušas no Libanonā operējošiem Arafata teroristiem.

Begins šodien iestājas par Rietumeiropā sabēgušo 6000 Arafata vīru izvākšanu (vai iznīcināšanu). Viņš prasa arī Sirijas spēku atvilkšanu, un ar to viņa prasību diktāts nebūt vēl nav beidzies.

Kāds liktenis sagaida pašu Lebanonu? Droši vien Arafata palestīnieši agri vai vēlu aizies uz Iraku, Siriju, Ēģipti, Jordānu un citām valstīm, kas tos ņemtu pretī. Bet vai ar to palestīniešu naids pret Izraēlu būs izdzēsts? Arabu valstu konferencē atskanēja jautājums, vai Begins savos plānos neesot Lebanonai paredzējis Izraēlai paklausīgas vasaļvalsts lomu.

Kaut arī pasaules sabiedriskās domas līdzjutība uz laiku ir palestīniešu pusē, nav jāaizmirst, ka Arafats līdz šim lielāko atbalstu saņēmis ne no viena cita kā Pad. savienības. Viss tas lietu vēl vairāk sarežģī. Kaut Begina pašreizējai akcijai netrūkst kritizētāju, var gadīties, ka Begina izvēlētās zāles ir gan gauži stipras, bet tanī pašā laikā arī vienīgās pareizās. Kā bijušais žīdu Irgun Zvei Leumi teroristu vadonis Begins vislabāk zina, ka mērķa sasniegšanā nevar apstāties humānu vai morālu šķēršļu priekšā, jo tikai kaila nežēlīga vara rada priekšnoteikumus galīgai uzvarai. Beirutas drāmas beigu cēliens, diemžēl, neiezīmēs palestīniešu jautājuma taisnīgu atrisinājumu.

Jaunā amerikāņu ministra Šulca piesardzībai un nogaidīšanai varbūt ir savas pamats. Nav šaubu par viņa personiskiem dotumiem, bet atrisināmo problēmu jūra ir tiešām neapskaužama.

Prezidenta Rēgena stingrā nostāja Sibirijas gāzes pievada jautājumā radījusi negaidīti lielu pretestību amerikāņu Eiropas sabiedroto vidū. Rietumvācijai, Francijai un Italijai tagad amerikāņu sankciju ignorēšanā pievienojusies arī Lielbritanija. Kaut Rēgens apgalvo, ka tas ir tikai nenozīmīgs ģimenes ķīviņš, patiesībā lietas ir daudz nopietnākas. Rēgens darīja aplami, nostādot Sibirijas gāzes pievadu par kardinālu sabiedroto solidāritātes pārbaudi. Eiropieši Rēgena aizliegumu ignorē, un ne bez pamata, jo kā gan lai izskaidro, ka Rēgens pats atjaunojis labības piegādes līgumu Pad. savienībai, pie tam piegādājamā kvota šogad būs gandrīz divreiz lielāka nekā iepriekšējā gadā. Gāzes pievada lieta un labības darījumi nekādā gadījumā nekalpo NATO alianses stiprināšanai. Runas par amerikāņu izolācijas politikas atjaunošanos Šulca režijā ir pāragras un manuprāt aplamas.

Rēgena izsludinātais Karaību jūras valstu sadarbības un palīdzības plāns, kas tik vitāls ASV interesēm, vēl joprojām stāv uz vietas. Arī Nikaragua, Kuba un Salvadora sagādā galvassāpes, un visā Dienvidamerikā pēc Vašingtonas nostāšanās Londonas pusē Folklandes konfliktā amerikāņus gandrīz nekur nesagaidīs ar rozēm un Oziannā saucieniem.

Polija vēl joprojām var sagādāt negaidītu eksploziju pašā Austrumeiropas sirdī. Rūdītais Kremļa diplomāts Andrejs Gromiko gaida izdevību pārbaudīt sava pretspēlētāja Šulca spējas starptautiskā pokera spēlē. Nav jāaizmirst, ka ābu lielvaru — ASV un Pad. savienības — konfrontācija patiesībā apēno visas pārējās.

Nobeidzot šo vasarīgo, bet ne pārāk gaišo ekskursiju pasaules starptautiskos notikumos, pieminēsim, ka aizvadītajā nedēļā Rēgena bijušais padomdevējs valsts drošības jautājumos Allens kādā starptautisko intellektuāļu sanāksmē Kanadā apgalvoja, ka tā dēvētais aukstais karš neeksistējot, un par Vašingtonas un Maskavas attieksmēm neesot galvas jālauza.

Allens Balto namu bija spiests atstāt pēc nelaimīgās japāņu pulksteņu dāvanu pieņemšanas, bet viņš vēl šodien neliedzot savus padomus savam pēctecim Klārkam, arī pašam prezidentam Rēgenam un, lai Dievs nedod, arī Šulcam. Pasaule gaida no Vašingtonas noteiktu valodu, kam seko tikpat noteikta izrīcība. Pagaidām tā var tikai jautāt, kur īsteni kavējas jaunais ārlietu ministrs Džordžs Šulcs.

Aleksandrs Ķegumnieks

Skaistās vasaras dienās. **Foto J. Ligers.**

Lasītāju ievērībai: Ar šo 17. jūlija un 7. augusta dubultnumuru (31. un 32.) esam tikuši pāri kārtējam atvaļinājuma periodam. Sākot ar nākamo nedēļu laikrakstu lasītāji saņems atkal parastā laikā.

LATVIJA AMERIKĀ

SESTDIENA, 1982. G. 31. JŪLIJS, 31./32. NR.

Latviešu nedēļas laikraksts, iznāk sestdienās. Izdevējs — Latvija Amerikā Publishing Ltd. Valdē — V. Plūdons, T. Kronbergs, A. Šterns. Laikraksta atbildīgais redaktors — A. Kundrats. Redakcija: 125 Broadview Ave., Toronto, Ont., Canada M4M 2E9, tālr. 465-7902. Ņujorkas redakcijas vadītājs: V. Irbe, 4035 Rombouts Ave., Bronx, N. Y. 10466, U.S.A. Tālr. 1-212-994-7917. — Čikagas redakcijas vad. A. Zaube, 3353 N. Avers Avenue, Chicago, Ill. 60618. Redaktors Austrālija Ed. Šmugajs, 28 Taffs Ave., Lugarno, NSW 2210, Australia.

Redakcijai tiesības manuskriptus pēc vajadzības īsināt. Neizlietotos materiālus neuzglabā, bet pēc vēlēšanās sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka (Kanadā) vai starptautiskais pasta kupons (citās zemēs). Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītos rakstos izteiktās domas ir rakstītāja personiskais uzskats un ne katrā gadījumā atbilst red. viedoklim.

Abonēšanas maksa Kanadā un ASV: par vienu gadu — 40 dol., 6 mēnešiem — 21 dol., 3 mēnešiem — 12 dol. Atsevišķa numura cena 1 dol.

Sludinājumu maksa sludinājumu daļā $5.00, tekstā $6.00, pirmajā vai pēdējā lp. $10.00 par 1 collas telpu. Sarīkojumu kalendārā $1.50 par rindiņu, atkārtojot 4 reizes un vairāk 25 proc. atlaide.

Laikraksta abonēšana un sludinājumi — tālrunis 466-1514.

Kad progresīvais nacionālists izkrata savu domu maisu. Dadža zīm. L.A.

Izlietu ūdeni nesasmelsi!

Kad populārais TV aktieris Ed. Asners (12 gadus tēloja Luju Grantu) palaida muti, aicinādams ASV iedzīvotājus ziedot naudu medikamentiem Salvadoras komūnistiem, CBS sākās protesta vēstuļu plūdi, un bagātās lielfirmas, kuŗu sludinājumi sedz CBS raidījumus, tos atsauca. CBS nekavējoties tad iedeva Asneram „vilka pasi".

Tā kā Bilija Grēma evaņģelizācijas raidījumi TV nebalstās uz firmu sludinājumiem, tad daudzie desmittūkstoši konservātīvo un antikomūnistisko Grēma cienītāju vēl arvien nav atraduši kādu jūtamu protesta veidu, kā Bilijam jūtami likt izjust viņu dziļo nepatiku par tā nepatriotisko rīcību, noraidot ASV prezidenta (arī mūsu archibīskapa) lūgumu nebraukt uz velnišķīgā Kremļa inscenēto baznīcu konferenci Maskavā „aizlūgt" par cilvēka dzīvības— „svētās dāvanas" (Marksa dāvātas?) glābšanu no atomkaŗa katastrofas. Grēms 1959. g. sludināja, ka „komūnisti pielūdz velnu"; maskaviešu medus maizes iekārdināts un glaimu ievilināts, tas devās „svētceļojumā" uz komūnisma citadeli. Viņa muldēšana par „acīm redzamo reliģisko brīvību Pad. savienībā, par dievlūdzēju pārpildītajiem dievnamiem, par kaviāra bļodām krievu brokastīs un ka bībele attaisno pret valsts varu darbojošo disidentu arestēšanu", viņa evaņģelista labajam vārdam uzšļāca ilgi nenomazgājamu kauna traipu. Bet tā jau ir veca lieta — ikvienu, kuŗu komūnistu vara ar savu ēsmu ievilina pie sevis ciemos, čeka un Gulaga (kur vēl šodien kvern simtiem Dieva vārda sludinātāju) lielmeistari glumi izmanto komūnistu mērķiem, apmāna un pievīļ. (ASV prezidents R. Rēgens savu 1981. g. 29. janvāŗa atziņu, ka „komūnisti ir meļi un vīkņieki", 1982. g. 1. aprīlī no jauna atkārtoja — mūsu prese to nepieminēja.

Mūsu pašu „latviešu pasaulē" līdzīgi apmuļķošanas gadījumi ir vai cik! Atcerēsimies (kaut mūsu jaunā paaudze visu to zinātu un izprastu!) piemēram, 1940. g. jūlijū, kad tie latvieši, kas krieviem iebrūkot mūsu dzimtenē labi iepazinās, kādā nabadzībā un atpalicībā proletāriāta paradīzē bija dzīvojuši atbraukušie krievu plikadīdas un badakāši, pēc Maskavas apmeklēšanas dziedāja pavisam citu dziesmu. Tā tas notika arī ar tiem 20 „latviešu tautas pārstāvjiem", kas 1940. g. 30. jūlijā no Rīgas traucās uz Maskavu lai Kremlī lūgtu padomju kakla kunguļ izbeigt Latvijas valsts neatkarību un latvju tautas brīvību un piešķirt tai laimīgo padomju pilsoņu vergu stāvokli.

Trim mūsu „tautas delegātiem" Višinskis bija atļāvis ņemt uz Maskavu līdz savas sievas: ģen. R. Dambītim, rakstniekam Jūlijam Lācim un redaktoram P. Blauam, kuŗas tur pēc novietošanas lepnā viesnīcā skraidījušas pa komisijas veikaliem meklēt pirkt kažokādas. Dambīša kundze nebeidzami jūsmojusi par lieliskajām maltītēm viesnīcā ar retiem augļiem un dārgiem vīniem, kamēr „delegāts" doc. Galenieks (izbraucot no Rīgas tas stacijā pie svārku atloka bija sev piespraudis lielu sarkanu zvaigzni), Maskavā sadzinis pēdas savam brālēnam un māsīcai, atrada tos tur dzīvojot nožēlojamos apstākļos!

Kad Jūliju Lāci 31. jūlijā Maskavas Baltkrievijas stacijā sagaidīja viņa pirmās laulības meita (šķirto kundzi sarkanie biedriši bija ieslodzījuši uz 10 gadiem darba nometnēl), tā tēvu sagaidīja tikpat kā basām kājām (sk. visu sīkāki „Akadēmiskās dzīves" 18. un 19. sējumos), bet tas neatturēja Lāča tag. sievu dzejnieci Rūtu Skujiņu, kas visu šo plukatību nevarēja nesaredzēt, 11. augustā Maskavā, dienu pirms šķiršanās no Maskavas lejputrijas un atgriešanās uz „kapitālistu noplucināto un novārdzināto Latviju", uzrakstīt vēlāk dzimtenē populārizēto (iespiesta „Atpūtā" u. c.) Himnu Lielajam Staļinam: „Cik plaša ir kļuvusi dzīve! Nost robežas šaurās, kas jauc! Šeit visiem ir atdota brīvē, darbs visus uz rītdienu sauc! Lai slavēta pasaule jaunā un lielākais cilvēces draugs — tā zeme vairs nepaliks kaunā, kas kļuvusi Staļina draugs!".

Patiesībā dziļā kaunā iekrīt visi tie čekas saziestās un kultūrkomitejas piesolītās krievu medus maizītes kārotāji, kas, godkāres tramdīti, pieņem katru iespēju pabūt viņā pusē, tā sekmējot mūsu tautas apspiedēju mērķtiecīgo trimdas cīņas frontes sairdināšanu. Šai čekas samaksātai medus maizītei ir lipīga sarkana krāsa. Kas ar to aptraipījies, lai tagad labāk gan paiet maliņā. Izlietu ūdeni nesasmelsi, un pakalpiņa kauns tik ātri nenomazgājas... K. V.

Lasītāju Vēstules

SLUDINA DZĪVĀ GARA IZNĪCINĀŠANU

Marksistiskā terminoloģijā nosauktais laikraksts Darba jaunatne Stokholmā 1982. g. martā/aprīlī Nr. 21/22 6. lp. raksta: „Galvenais uzdevums latviešu ģimenei ir, protams, izaudzināt bērnu, nevis Lāčplēsi vai Spīdolu."

Sāda neķitra izrunāšanās pret latviešu eposu bezkaunīgi ārda tautas pastāvēšanu un bezdievīgi sludina tautas dzīvības gara būtiskā satura iznīcināšanu.

Brīvība ir Dieva vārds, kas atklājas arī kosma likumībā, kuŗai pieder mērķtiecība.

Aristotelis nav maldījies, apliecinādams, ka dabā viss ir mērķtiecīgs. Šai mērķtiecībai pieder cīņa par brīvību pret varmācību. Latviešu tautā brīvības cīņas garu uztur Lāčplēsis ar Spīdolas palīdzību.

Arī Dieva vārds apliecina: Kad sūtīju jūs dibināt Dieva valstību jūs saņēmāt maizi pa brīvu, bet tagad Es saku, pārdodiet visu, kas jums ir, un pērciet zobenu, jo cilvēka Dēls noziedzniekam pielīdzināts. Lūkas ev. 22. nod. 35. 36. 37 un 38. pants apliecina, ka Kristus simboliski sankcionējis cīņu pret varmācības ieročiem kā zemes cīņu. 50. un 51. apliecina, ka bez Dieva ziņas mats no galvas nenokrīt!

Esmu ļoti satraukts!

K. Lobe Stokholmā

KRIEVI VAINĪGI

Krieviem ir mainījušies cari un līdz ar tiem režīmi, bet krievi paliek tie paši. Cauri gadu simtiem viņi, tiecoties pēc Baltijas krastiem, ir latviešus deportējuši, kāvuši un dedzinājuši viņu mājas, ik pa 200 gadiem — 1501., 1703., 1941. g. Pēdējā postīšana, protams, komūnistu režīma laikā un ar citādu caru.

Tie nebija komūnisti, kas Pēteri Miglinīku aizveda uz Sibiriju tāpēc, ka viņš cīnījās pret drukas aizliegumu Latgalē. Viņu vedis krievu kazāks, pats sēdēdams zirgam mugurā, bet Miglinīku sasietām rokām un ar pavadu ap kaklu rāvis sev līdz.

Mēs kā spāņu bulļi uz arēnas badām un badām sarkano lupatu (komūnismu) un neredzam, kas aiz lupatas aizslēpies. Pēc žēlastības dūriena kaklā nebūs vairs mums ilgi jāgaida, ja neatjēgsimies.

E. Laivenieks Toronto

KAUNA MŪRIS

Prezidents Rēgens savā Eiropas apmeklējumā, tāpat Apvienotajās Nācijās, nav baidījies saukt lietas īstajā vārdā. Par Berlīnes mūri viņš teicis, ka tas ir piemineklis apspiešanai un ka tas ir tikpat pretīgs kā ideja, kas to pārstāv. Tāpat par demonstrantiem runājot, viņš būtu ar mieru to darīt, ja tas būtu taisnīgi un palīdzētu uzturēt mieru. Bet kālab demonstrētāji nesaredz, kas notiek viņu pašu acu priekšā resp. kur īstā vaina meklējama. Prezidents arī pateicis, ja radīsies izdevība, tad jautās padomju valdībai, kādēļ šis kauna mūris tika uzcelts. Kādēļ viņi tik ļoti baidās no brīvības, kas valda mūŗa rietumpusē? **A. Z. Čikagā**

Tēvs un dēls — skatuves milži

REINHOLDS UN KĀRLIS VEICI LATVIEŠU TEĀTROS

Tas gadās reti, ka divu paaudžu skatuves mākslinieki — tēvs un dēls parādās teātŗu pasaulē ar vienreizības rakstu-ru savā mākslas darbā.

Šā gada 8. jūlijā ir mirušā aktieŗa - režisora Reinholda Veica 100. dzimšanas diena. Ir rakstīti un vārdos atkārtoti viņa vārdi, ko tas bieži teicis sava īsā mūžas laikā, darbodamies vairākās tā laika Rīgas skatuvēs. — ,,Darba daudz, laika maz.'' (Mākslinieks miris 1920. gadā tikai 37 gadus vecs).

R. Veica skatuves darbība sākusies 14 gadu vecumā. Viņš ar brālēnu Teodoru Podnieku — vēlāko apdāvināto raksturlomu tēlotāju — abi rīkojuši teātŗa izrādes Reinholda tēva darba vietā Rīgas Volfšmita uzņēmumā, ielūgdami paziņas skatīties. 16 gadu vecumā Reinholds iestudējis tur Šekspira Hamlets, pats tēlodams Hamletu, brālēns T. Podnieks karaļa lomu. Zēnā jau tad viņa darbībā un nodomos saskatāma tieksme pēc lieliem un plašiem darba apvāršņiem, kas iezīmējušies arī viņa vēlākā darbā. Un tas atkal ved mūs pie R. Veica četru vārdu teikuma: ,,Daudz darba, maz laika.''

Ir dzirdēts par gadījumiem, kad, skatoties zvaigžņotās debesīs, pēkšņi puslokā iemirdzas krītošs meteors. Reinholda Veica īsais talanta mirdzums kādā vecā teātŗa chronikas izgriezumā salīdzināts ar krītoša meteora spožumu.

R. Veics pēc pusaudža gados iestudētām lomām un skolas beigšanas studē Berlīnē Reichera drāmatiskās mākslas skolā. Līdz pirmajam pasaules karam tas darbojies visos tā laika Rīgas teātŗos tēlodams, režijas vadīdams un arī dažus gadus veikdams direktora pienākumus. Savus iestudējumus un personīgās lomas tas vadījis formas skaidrumā, iespējami vairīdamies no naturālisma un raksturu sadrumstalotības sīkumainā izteiksmē. Apmēram 10 gadu laikā R. Veics tēlojis daudzas klasisko lugu lomas:

Kārlis Veics Carlo Galdoni komēdijā Miraldalīna Dailes teātrī (1943.g.)

Faustu, Otello, Hamletu, Antoniju — pievienojas arī tēli no Hauptmaņa, Ibsena un Bjernsona lugām.

Ievērojamos klasiķus iestudēdams, viņš neaizmirsa Ādolfa Allunāna darbus, kā latviešu lielos pirmos soļus mūsu mazās tautas teātŗa dzīvē. Par A. Brigaderes Princese Gundega un karalis Brusubārda pasakas Māŗa tēlojumu un R. Blaumaņa Ugunī Edgara lomu savā laikā Latvijas brīvvalsts teātŗu recenzenti un chroniķi pasvītrojuši, ka pēc Reinholda Veica abu šo lomu interpretējumā un pārdzīvojumā — viņam līdzinieki nav redzēti visos Latvijas teātŗos.

Pirmā pasaules kaŗa laikā R. Veics ar ģimeni bijis Krievijā. Iesaukts armijā, pēc īsa laika ar iedragātu veselību atgriezies dzimtenē un stājies pie latviešu teātŗa atjaunošanas darba. Viņa pēdējā loma bijusi Bjernsona lugā Pāri mūsu spēkiem. Dažu dienu laikā ar akūtu plaušu iekaisumu mākslinieks šķīries no dzīves 1920. gada 11. janvārī.

Skatuves mākslinieka vienreizīgumam piemīt savs liktenīgs sāpīgums. — Glezna ielogojumā skatās uz mums gaŗus gadus; komponista rakstītie darbi visdažādākos interpretējumos dažādu mūziķu sniegumā klausāmi un izjūtami pat gadu simtiem ilgi. Tāpat lasāmi vārda mākslas meistari neskaitāmās grāmatu krātuvēs. Aktieŗa vienreizībai paliek divi vārdi: ,,Nekad vairs.'' Viņa priekškars izrādei nolaidies, — tam mirstot.

Dzejnieks Edvards Virza savā Reinholda Veica piemiņai rakstītā nekrologā saka:

— Viņam bija ģenija pazīmes. Dievišķīgā objektīvitāte, ar kuŗu bija apvīts viņa skaidrais prāts, deva viņam iespēju iedzīvoties visdažādākos raksturos. Tāpat kā Puškinam, viņam bija spēja iedzīvoties visdažādāko tautu īpašībās un laikmetos. Kā Šekspira Prospero ar savu burvja zizli izsauca un atmodināja visus elementus, tā Veics ar savu talantu lika nākt uz skatuves visām cilvēcīgām kaislībām. Tagad, tāpat kā šis Prospero, viņš salauzis savu burvju zizli un atsakās no savām tiesībām. ,,Pēc debess mūzikas es tagad tikai alkstu.'' Atstājis savu vainagu, viņš tagad klausās šajā mūzikā aiz klusajiem miera vārtiem, kapos, kur atdusas par tēviju krituši kareivji.

* * *

Kad atbrīvošanas cīņām beidzoties, Latvijas pilsētu ielās un ceļos dziedādami soļoja mūsu kaŗavīri, to vidū bijis arī jaunais Kārlis Veics. Ticis ,,brīvsolī'', viņš pat nepaspējis novilkt kaŗavīra mēteli, kad tam bijis jau jādodas uz Rīgas Dailes teātri. Juceklīgajam kaŗa laikam beidzoties, kā tauta, tā makslas darbinieki atplauka jaunajam laikam. Kārlis Veics drošiem soļiem gājis tēva pēdās.

No agrām bērnu dienām zēns audzis teātŗa pasaulē. — Tēva Reinholda lielā personība, māte — aktrise Zelma Freimane-Veica, viņas tuva radiniece ievērojamā aktrise Dace Akmentiņa, tēva brālēns Teodors Podnieks, daudzi vecāku darba biedri teātrinieki, — viss K. Veica augšanas un attīstības laiks virzījies vienā un nemaināmā virzienā: teātrī. Atmiņā ir stāsts par mazā Kārļa centību kādā lugā. Tam bijis jātēlo bērns, kas skatuvē ēd maizi. Kad bērnu grupai, ainai beidzoties, bijis skatuve jāatstāj, zēns nav kustējies; viņš īsajā laikā nav paspējis apēst — visu maizi... Laikam bērna prāts tam diktējis kaut ko ,,padarāmu'', veicamu līdz pēdējam sīkumam.

Savā gaŗo gadu teātŗa darbā Kārlis Veics iezīmējies skatuvnieku vidū ar reti sastopamu daudzpusību tēlu veidojumā. Pirmās lomas tam zīmīgas ar neparastu komisma izpausmi, kā to stasta viņa laika biedri. Darba iespējām augot un lomu skaitam un daudzveidībai paplašinoties, K. Veics ar katru lomu pārsteidzis. Viņa tēlotie raksturi ir tik pretišķīgi dažādi, ka, ja tos skatītājs nebūtu redzējis, tad stāstītam un lasītam par viņa lomu klāstu un to neparasto atšķirību varētu arī neticēt.

Kā un ko mākslinieks darījis, domājis un jutis, lai no Šekspira traģedijas ,,Ottello'' Jago lomas, — nīdēja, skauģa, rīdītāja — ieslīdētu Biņķa lugas ,,Jaunaudze'' labdabīgajā skolotāja tēlā; kā aktieris no eleganta spāņu aristokrata pārtapis Blaumaņa ,,pazudušajā dēlā'' krogus plencī Pūlīšu Paulā...Kur mākslinieku vadījusi viņa intuicija ar prāta kontroli un formas izkoptību, pārslēdzoties no centīga dedektīva tēla (Ridleja ,,Spoku vilciens'') uz kroplo, nelaimīgo mīlētāju Kvazimodo (Igo ,,Parīzes Dievmātes katedrale'')! Pārskatot K. Veica daudzo lomu galeriju, katram aktierim un skatītājam var rasties jautājumi, kam atbildi nedotu pats Kārlis Veics. Reiz jautāts, vai tam ir kāda loma, kas tam sevišķi tuva un mīļa, mākslinieks atbildēja: ,,Nē. Nava. Es jau visiem spēkiem, jaunu lomu sākot, cenšos atbrīvoties no visa notikušā iepriekšējās lomās. Sākas jauns dzīvojums, jaunas izjūtas, pavisam citas formas un krāsas.'' Latviešu skatuvnieku saimē līdzīgu meistaruraksturotāju — maz.

Gaŗus gadus darbodamies Dailes teātrī, Kārlis Veics gājis šī teātŗa garā arī savās režijās. Komēdijas pulsēja rotaļīgā vieglumā ar frančiem piemītošu gaisotni kā atsevišķos tēlos, tā krāsaini aranžētos grupējumos un deju iestarpinājumos. Drāmās (atmiņā M. Zīverta ,,Āksts'' K. Veica režijā) un traģēdijās viņš deva visam lieluma un plašuma elpu.

Reinholds Veics ar dēlu Kārli 1. pasaules kaŗa laikā.

Vairākus gadus K. Veics strādā paidagoga darbā Latvijas drāmas izglītības iestādēs. (Zeltmata Drāmatiskos kursos, Valsts Teātŗa skolā). Vērojot jauno skatuvnieku augšanas darbu, Kārlim Veicam dažreiz bija savdabīgi ceļi. — Ja kāds drāmas skolas audzēknis savos ikvakara vingrinājumos gāja kādā noteiktā, varbūt paša izvēlētā stilā un formā, skolotājs to pārsteidza, uzdodams tam iestudēt un paša spēkiem veikt ko tādu, ko jaunais tēlotājs ne prātā nebija sev ņēmis. Liekas bija ierunas, ka tā kaut ko tas nevarēs, tā ko nekad nav domājis darīt. ,,Pamēģināsim,'' īsi pateica skolotājs. Pamēģinot daudz kas atklājās kā skolniekam, tā kādreiz pašam skolotājam.

K. Veica darba biedri teātrī to vienmēr raksturojuši kā atturīgu, sevī ieslēgušos individu. Bet gadījums, ko stāstīja pēckaŗa juku laikos, runā pavisam citu valodu par K. Veicu. — Kāds teātrinieks pa izbumbotām Vācijas pilsētām klīsdams DP laikos meklējis kaut kādu saskaŗi ar bijušajiem kollēgām. Pa dažādām vietām vairākiem darba biedriem un tuviem draugiem laistās ziņas palikušas bez atbildēm. Tad vientuļais aktieris saņēmis īsu vēstuli: ,,Brauciet. Saspiedīsimies.'' Rakstītājs bijis vēsais, bieži par iedomīgu turētais Kārlis Veics. Par silto, kaut lakoniski rakstīto draudzības pierādījumu un gatavību palīdzēt drāmatiskajā laikā vēstules saņēmējs vairākkārt runājis ar kollēgām tikdamies.

Ikdienas darbā teātrī mākslinieks maz ielaidās sarunās. Bet uzklausot kāda jautājumu pēc padoma par grimmu (K. Veics viens no ievērojamākiem grimma meistariem), viņa īsajās atbildēs bija liels siltums, ko varbūt daudzi steigas un egocentrisma pilnie teātrinieki nemaz nebija spējīgi ievērot.

Pēc daudziem gadiem, pavadītiem svešuma dažādās vietās, reti sazinoties un šarunājoties ar mākslinieku, vienmēr paliek sajūta, ka tam arvien vēl kas ko darīt, tas, kas katram skatuvniekam paliek nepadarīts.

Šī gada 20. aprīlī Kārlis Veics atzīmēja savu 80. dzimšanas dienu. Pēc sarunas atvadoties Kārļa Veica ,,Uz redzēšanos''! skan tā, it kā tūliņ, tūliņ jādodas uz teātri, — var vēl nokavēt zvanu...

Emma Znotiņa-Kalniņa

Marija Urnežus

Es meklēju cilvēku

Es meklēju cilvēku cilvēkā.
Vai skrandas tik plīvo bez gara?
Uz taisnības drupām zeļ nezāļu cilts,
Un altāŗus sabradā vara.

Spīd Kaina zīme uz karogiem,
Un miljoni zemojas gļēvi.
Stāv tukšumā dēli bez ieročiem,
Ar strīdiem aizņemti tēvi.

Sen pārkliedzis darbu runātājs,
Šķind zvārguļi skanoša vaŗa.
Vai Dievu mēs nesauksim atpakaļ,
Pirms salimstam sevī bez kaŗa?

Jaunie autori!

Jūsu sacerējumus lietpratīgi sagatavo publicēšanai.

* **Izvērtē**
* **Novērš valodas kļūdas**
* **Rediģē**
* **Sagatavo salikumu**
* **Iekārto manuskriptu iespiešanai**
* **Palīdz aprēķināt publicēšanas izmaksu vai sagādā izdevēju**

Kvalificēti lietpratēji romānu, atmiņu, dzeju grāmatām kā arī organizāciju periodiskiem izdevumiem.

Tuvāka informācija:

Latvian Publishing Consultants
38 Morningside Ave.
Toronto, Ontario
M6S 1C4 Canada

Jaunsudrabiņa balva Astrīdai Ivaskai

Jāņa Jaunsudrabiņa prozas balvas fonds ziņo, ka Jāņa Jaunsudrabiņa balva šogad piešķirta Astrīdei Ivaskai par darbu „Līču loki". Šo balvu 500 dol. apmērā piešķir katrus divus gadus par trimdā radītiem latviešu autoru manuskriptiem, kas sarakstīti vai iespiesti zināma laika posmā (šoreiz 1980—81. g.), „kas ienestu latviešu literātūrā jaunas vērtības, palikdami augstas mākslinieciskas kvalitātes robežās". Vērtējumu komisijā šoreiz darbojās kritiķe Nora Valtere, dzejniece Valda Dreimane, kritiķis un rakstnieks Arturs Baumanis, rakstnieks „LA-RA's Lapas" redaktors Jānis Gorsvāns, literātūrvēsturnieks prof. Rolfs Ekmanis. Divi no tiem kādreiz paši ieguvuši Jāņa Jaunsudrabiņa balvu (Arturs Baumanis un Jānis Gorsvāns).

Vērtētāju vienprātīgs atzinums bijis, ka balva piešķirama Astrīdei Ivaskai. „Līču loki", saka Nora Valtere — tie ir iespaidi, kas gūti, apceļojot dažādas zemes, taču tos izceļ nogludinātais un noslīpētais stāstījums, valodas dzejiskais iejutīgais vijīgums, tīkamais ritms. Īpatnēji tetas, ka ārēji vērotie iespaidi savijušies cieši ar autores personiskajām izjūtām, ar iejūtu ik zemes īpatnībās. Šeit ik saskare ar jaunu zemi un tautu atspoguļo jaunu, vienreizēju un neatkārtojamu pārdzīvojumu un domu ievirzi.

Visiem kopējs filigrāns atsevišķo detaļu spilgts izzīmējums un reizē iesaistījums plašākās emocionālu pārdzīvojumu un domu sakarībās: Laika un bezlaicības, nīcības un neiznīcības, sapņu un īstenības un cilvēka dzīvības un nāves robežu un bezrobežu neizdibināmajā nolikumā. Skaistā un īpatnējā grāmata jālasa lēni, tā „jāizgaršo", tajā jāiejūtas, kā iejūtas dzejā, lai pilnībā atvērtos tās saturs, kur skatītais un vērotais, domu un izjūtu apaugļots, pārvēršas un kļūst brīnumains un bezlaicīgs, jo saskaras ar mūžību."

Valda Melngaile: „Līču loki" ir smalks darbs, katrs vārds un doma tur saskaras ar otru. Tajā vienlaicīgi atrodama valodas vienkāršība un krāšņums, personīgs pārdzīvojums un katra cilvēka mūžs, pasaules cilvēka skatījums — noskaņota, dziļa grāmata ar daudz dimensijām (kuras katrā ziņā ļoti bagātina arī Ivara Ivaska uzņēmumu devums). Kaut ko līdzīgi bagātu šī veida prozā, man liekas, esmu vienīgi lasījusi Skalbes „Mazajās piezīmēs."

Trešais vērtētājs Rolfs Ekmanis saka: „Astrīdes Ivaskas „Līču loki" ir izcili pilnskaņas un formas virtuozitātes paraugi, egocentriski individuāli, kur atainoti cilvēki, un visa vairāk vai mazāk eksotiskā apkārtne ir fons pašas rakstnieces dvēseles pārdzīvojumiem."

Alfrēds Gāters recenzijā par „Līču lokiem" Vācijas avīzē Latvija 1981. g. 1. dec. numurā nobeidz ar teikumu: „Vārds Astrīde Ivaska ir jēdziens ar kvalitāti".

Astrīde Ivaska no tēva puses nāk no senas kuršu koniņu dzimtas. Viņas saknes iestiepjas gan lībju, gan kuršu zemē, mātes priekšteči ir vidzemnieki, jūrnieki tālbraucēju kapteiņi. Dzimusi Rīgā, lauvas zīmē, kā viņa pati saka, „gada skaistākajā mēnesī augustā (tāpat kā Jaunsudrabiņš un Ģēte)". Tēvs — ilggadējais Latvijas armijas stāba priekšnieks — ģenerālis Hartmanis. Par tēvu viņa savā grāmatā saka: „Ar tēvu dzīve būtu bijusi tāda, kādu to mirstīgiem nedod dievi; tēvu aizveda." Cik lakoniski, īsi, bet traģiski tas pateikts! Nav brīnums, ka Astrīdes vēlākajā dzejā, tāpat vārdos, pa reizei ieskanas kāda smaga, grūtsirdīga nots.

Rīgā mācījusies franču licejā, studējusi Mārburgā (Vācijā) valodas. (Astrīde Ivaska pārzina un var sarunāties 9 valodās!) Vācijā apprecējusies ar Latvijā dzimušu un augušu igauņu dzejnieku Ivaru Ivasku un pēc iecelošanas Amerikā abi strādā par mācībspēkiem Oklahomas universitātē, kur Ivars Ivasks ir arī žurnāla „World literature today" galvenais redaktors.

Pirmās viņas dzejas iespiestas žurnālā „Jaunā Gaita" 1960. gadā. No tā laika viņai iznākuši 4 dzejoļu krājumi: „Ezera kristības" (1966), „Ziemas tiesa" (1969), kas dabūja Zinaīdas Lazdas fonda balvu, „Solis silos" (1973), kas saņēma Kultūras fonda balvu 1974. g.

Tagad viņas pirmā prozas grāmata „Līču loki" saņem Jāņa Jaunsudrabiņa balvu. Šis ir pirmais gadījums, kad viena un tā pati persona apbalvota gan ar Zinaīdas Lazdas balvu dzejā, gan ar Jāņa Jaunsudrabiņa balvu prozā.

Vēl šoruden paredzēta viņas jaunā dzejoļu krājuma „Gaisma ievainoja", kā arī bērnu prozas grāmatas iznākšana.

Būdama laba valodu pratēja, Astrīde Ivaska arī daudz tulkojusi no latviešu uz citām valodām un otrādi. Viņas pašas dzejoļu izlase iznākusi angļu valodā ar nosaukumu „At the Fallows egde", ko tulkojusi Ināra Cedriņa.

Viņa ir arī „Jaunās Gaitas" prozas daļas redaktrise, ir Zinaīdas Lazdas Fonda vērtētāju komisijā, kā arī akadēmiskās organizācijas „Ramave" locekle.

Astrīde Ivaska Jāņa Jaunsudrabiņa balvu godam pelnījusi.

Balvas līdzšinējie ieguvēji: Ilze Šķipsna, Margarita Kovaļevska, Benita Veisberga, Andrejs Irbe, Eglons Spēks, Jānis Gorsvāns, Laima Kalniņa, Arturs Baumanis un Indra Gubiņa.

K. Zvejnieks

Baltic Freedom Day

By the President of the United States of America

A Proclamation

The independence of Lithuania, Latvia, and Estonia was extinguished in 1939 as a result of a nefarious deal struck between the Soviet Union and Nazi Germany. Hitler handed Stalin the three Baltic republics as a bonus to secure his cooperation in the destruction of Poland and to obtain a secure eastern frontier which enabled him to launch war against the western democracies. Subsequently, hundreds of thousands of Baltic nationals were deported to the Soviet Union where many of them perished in prisons and forced labor camps. The darkest day of that great human tragedy occurred on June 14, 1941, when their homes and jobs were taken by Russian settlers.

Today, some of the survivors of these mass deportations are citizens of the United States. Their aspirations for a better future for the peoples of Estonia, Latvia, and Lithuania have helped to bring new meaning to our nation's commitment to freedom for all people. The United States has never, over the intervening forty-one years, recognized the forcible incorporation of the Baltic states into the Soviet Union.

As a nation, we remain dedicated to the furtherance and preservation of the fundamental human rights and freedoms of all people and take note on this special day of our hope that the blessings of liberty will one day be part of the national life of the courageous people of Estonia, Latvia, and Lithuania.

The Congress of the United States by Senate Joint Resolution 201 has authorized and requested the President to proclaim June 14 as Baltic Freedom Day.

NOW, THEREFORE, I, RONALD REAGAN, President of the United States of America, do hereby designate June 14, 1982, as Baltic Freedom Day. I call upon the people of the United States to reaffirm their belief and hope that the citizens of Latvia, Lithuania, and Estonia and of all nations will one day achieve through peaceful means the goals of democratic freedom and self-determination.

IN WITNESS WHEREOF, I have hereunto set my hand this 14th day of June, in the year of our Lord nineteen hundred and eighty-two, and of the Independence of the United States of America the two hundred and sixth.

Ronald Reagan

Jauni viļņu garumi Radio Liberty

Sākot ar šā gada 2. maiju, Radio Liberty latviešu programmām mainīti viļņu garumi un frekvences. Raidījumu laiki paliek tie paši.

Raidām pēc Latvijas laika	Frekvence	Viļņu garumi metros
18.00 — 19.00	17725	16,9
	15130	19,8
	11885	25,2
22.00 — 23.00	17885	16,8
	15130	19,8
	11885	25,2
5.30 — 6.00	15170	19,8
	11915	25,2
	9680	31,0
	7155	41,9
7.30 — 8.00	15130	19,8
	11915	25,2
	9680	31,0
	7155	41,9

Piektdienās, sestdienās un svētdienās ir divas pusstundu gaŗas programmas. Pārējās dienās viena.

RADIO BRĪVĪBA
Latviešu redakcijas vadītājs

ĒRGĻU LIGZDAS
MEDUS
30 Dewson St.
Toronto, Ont.
Telefons 534-0563
S. Vasarājs

Audzināti brīvai Latvijai

MINSTERES LATVIEŠU ĢIMNAZIJAS 37. IZLAIDUMĀ 13 ABITŪRIENTI

1982. gada 26. jūnijā MLĢ izlaiduma aktā mācītājs P. Urdze aicināja abitūrientus šajā lielajā brīdī jaust Dieva klātieni, izteikt pateicību un saņemt svētību tālākam ceļam. Tikai ar Jēzus Kristus vārdu un padomu cilvēks gūst dzīves piepildījumu. MLĢ direktors māc. A. Liepkalns savā uzrunā pielīdzināja abitūrientus ārājiem, kas sākuši aršanu latvietības laukā. Direktors stāstīja, ka starp šīgada abitūrientiem divi jaunieši, Lilija Šneidere un Volfgangs Jeibmanis ir pilnīgi vācu izcelsmes, bet viņi MLĢ jutušies kā mājās. Lilija Šneidere ar latviešu sabiedrības atbalstu šoruden Rietummičigenas universitātē uzsāks latviešu valodas studijas zinātniska grada un latviešu valodas skolotājas tiesību iegūšanai, lai vēlāk strādātu MLĢ par skolotāju.

Māc. A. Liepkalns uzsvēra, ka MLĢ ir simbols mūsu tautas un valsts brīvībai — kā maza brīvības sala netaisnību un nebrīvību okeanā. Apzinīgie latvieši no šī brīvības simbola lēti nešķirsies un darīs visu iespējamo MLĢ nākotnes nodrošināšanai. Mums esot arī pietiekami daudz draugu un labvēļu, kas palīdzēšot šo mērķi sasniegt.

Ģimnazijas direktors pateicās Bonnas un Diseldorfas valdībai par līdzšinējo atbalstu un lūdza turpmāk nesamazināt piešķīrumus, jo sasniegta robeža, kad katrs samazinājums apdraud pastāvēšanu. Nākošais lielais lūgums — atļaut arī turpmāk abitūriju izkārtot pēc vācu skolu programmām latviešu valodā.

Bija daudz draugu un labvēļu apsveikumu, arī no vācu valdības iestādēm un latviešu baznīcas un organizāciju pārstāvjiem.

Uzrunu abitūrientiem veltīja valodniece mag. phil. Valerija Bērziņa-Baltiņa, norādot, ka MLĢ beidzēji iegūst vispārējo izglītību un arī labas latviešu valodas un kultūras zināšanas. Latvietības tikumiem jābūt vadošiem jaunā censona dzīvē.

Pilnu MLĢ abitūriju ieguva 8 jaunieši: Inta Badūne, Gunārs Balodis, Inta Dundure, Aramis Ebdens, Raimonds Hartmanis, Volfgangs Jeibmanis, Georgs Rempēters un Lilija Šneidere. Liecības par 13. klases kursa beigšanu saņēma: Sandra Klausa, Sigurds Rauda, Artūrs Rūsis, Mārtiņš Sīmanis un Anita Sūrīte.

Fraternitas Lataviensis gadskārtējo balvu 100 dol. apmērā labākajam mācībās un latviskā stājā mag. iur. Ādolfs Šilde pasniedza Intai Badūnei; skolotāju kolēģijas patīkamas sadarbības balvu sadalīja Georgam Rempēteram un Lilijai Šneiderei. Nezināma ziedotāja balvu LCK pr-dis A. Cipulis pasniedza ievērojamam jaunatnes basketbolistam Gunāram Balodim.

Pateicības vārdus teica vecāku padomes pārstāvji M. Gobiņa un Dr. A. Kadeģis, kā arī abitūrientu vecāku vārdā MLĢ beidzējas Ļ. Badūna un A. Ebdena, kuŗu bērni arī nupat ieguva abitūriju.

Tautasdziesmu un rotaļu priekšnesumu virkni sniedza jaunāko klašu audzēkņi internāta audzinātājas Zuzes Silas vadībā.

Abitūriente Lilija Šneidere pateicās skolas vadībai, skolotājiem un latviešu sabiedrībai.

Pēc oficiālās daļas sekoja puķu dāvanas un atvadām sekta glāze.

—ky.

Minsteres latviešu ģimnazijas 37. izlaidums. **Foto T. Spoģis.**

Minsteres ģimnazijas direktors A. Liepkalns un Izglītības nozares vadītājs prāv. M. Lizdiks sveic 13. klases beidzēju Sandru Klausu. **Foto T. Spoģis.**

◍ 20. jūnija rītā saulei lēcot Tālavā notika Tērvetes 19. dižskautu pulciņa solījums. Solījumu deva Pēteris Ķiesners, Jānis Ābols un Pēteris Rudzītis. Solījumu pieņēma vad. J. Treimanis.

◍ Ontario provinces valsts ierēdņu arodbiedrības (Ontario Public Service Employees' Union) 514. lokāls par savu prezidentu nākošiem diviem gadiem ievēlējis līdzšinējo Edmundu Ozolu. Edm. Ozols strādā Ontario lauksaimniecības ministrijā jau 25 gadus un pusi no šī laika veicis dažādus arodbiedrības amatus.

„Lūdziet Dievu bez mitēšanās." (1. Tes. 5:17)

Kā cilvēks, no kuŗa praktiskā dzīve prasa tik daudz, spētu lūgties bez mitēšanās?

Svētceļnieks, sastopot piedzīvojušu garīgu vadītāju, atklāja, ka ir iespējama nemitīga lūgšana — tā ir Jēzus lūgšana, kam ir svētdarošais spēks. Lūgšanas noslēpumu pazinuši un praktizējuši kristiešu sentēvi jau pirmajos gadsimtos, caur to sasniedzot dvēseles mieru, dziedināšanas un svētumu. Lūgšanas veids ir gandrīz neticami vienkāršs un ikvienam izpildāms. Par to stāsta lasītājam grāmata

SVĒTCEĻNIEKA DVĒSELES ATKLĀJUMI

Svētceļnieks ir 19. g.s. nezināms autors, kas kristīgā pazemībā gribējis palikt anonims. Viņa darbs, tulkots dažādās valodās, tiek saukts ,,literārā pērle'' un neskaitāmiem Dieva meklētājiem ir kļuvis droša taka uz kristīgo pilnību.

Tagad grāmata tulkota arī latviešu valodā un dabūjama pie

JANĪNAS BABRES
5430 16 Ave. North
St. Petersburg, FL. 33710

To piedāvā par $8.00, bet tiks piesūtīta kā brīveksemplārs ikvienam, kas to vēlētos saņemt.

Latviešu tautas dejotāji no Minsteres un Bīlefeldas MLĢ mūzikas skolotājas Edītes Zeiles-Annusas (dejo 1. pārī no labās) vadībā Kaselē Vācijas YMCA apvienības 100 gadu jubilejas sarīkojumā dejo Gaŗo danci. Vidū Jānis Neimanis ar skaņu lenšu aparātu. Aiz viņa 3 reportieŗi uzņem latviešu dejotājus televīzijā. Stadionā bija 15,000 skatītāju, to starpā Vācijas valsts prezidents prof. Dr. K. Carstens, Hesenes pavalsts ministru prezidents H. Borners, Hesenes bīskaps un daudzas citu zemju YMCA delegācijas. Jubilejas sarīkojumiem beidzoties, latviešu JKS (YMCA) nacionālais sekretārs Arturs Ludriksons vadošiem Vācijas YMCA darbiniekiem un YMCA pasaules apvienības prezidentam skotam Džēmsam Love pasniedza JKS karodziņus.

Atklāta vēstule DV Goda priekšniekam Vilim Hāzneram

Vecais draugs un cīņu biedri!

Apsveicu Tevi ar ievēlēšanu par DV goda priekšnieku! Nav neviena cilvēka, dzīva vai miruša, kas vairāk pelna šo godu kā Tu! Mans vienīgais iebildums, ka Daugavas Vanagi par daudz ilgi kavējās ar šīm vēlēšanām. Man pat likās, ka tika gaidīts, vai Tu tiksi attaisnots no nepatiesiem apvainojumiem amerikāņu tiesās. It kā Tava vērtība kā latviešu cīnītājam un DV organizācijas būvētājam būtu mazvērtīgāka, ja komūnistu ierosinātās apsūdzības būtu taisnību saminušas kājām un Tu nebūtu ticis attaisnots.

Es esmu no visas sirds Tev pateicīgs, diženo latvieti, par visu Tavu latviešu tautai, un sevišķi viņas karavīriem, veltīto mūžu! Un mana sirds katrreiz sāpēs sažņaudzās, dzirdot un lasot par šo lielo pārestību un neiedomājamo slogu, kas Tev ir jānes arī šeit Amerikā, aizstāvot pret nepatiesiem apvainojumiem un vajāšanām ne tikai sevi, bet arī visus latviešu karavīrus un brīvības cīnītājus — patiesībā visus latviešus, kas izbēga no komūnistu jūga. Un vēl sāpīgāk ir man, ka tik maz mēs varējām Tev līdzēt Tavā cīņā par patiesību un taisnību.

Kad 1976. g. 14. novembrī CBS raidītājā „60 minutes" rādīja ļoti vienpusīgā un latviešu tautai apvainojošā veidā naciķu kara noziedznieku meklēšanu Amerikā, mēs visi bijām pārsteigti un apmulsuši, ka kaut kas tāds var notikt brīvā un „taisnīgā" Amerikā. Tālivaldis Strautkalns nekavējoties rakstīja Mike Wallace no CBS TV, kas bija atbildīgs par šo uzvedumu, apvainoja viņu par nepamatotu uzbrukumu latviešiem un pieprasīja izdevību atklāti atbildēt uz šiem apvainojumiem. CBS NEWS vārdā Roberts Čendlers atbildēja ar vēstuli, ka apvainojumi neesot bijuši vērsti pret latviešiem kā tādiem, tādēļ iespēja atbildēt tiekot noraidīta.

Kā jau Tu zini, arī es esmu rakstījis neskaitāmas vēstules amerikāņu valstsvīriem un tieslietu darbiniekiem, bet vienmēr emu atdūries kā pret sienu.

Nekādu atklātu un vienotu palīdzību Tu arī nesaņēmi savā cīņā no DV organizācijas. Mūsu varonīgie karavīri, kuŗi spītēja nāvei kara laukā, pēkšņi kļuva par klusām pelītēm, dzīvojot pārpilnībā un drošībā. Tādēļ Tava varonīgā cīņa un uzvara ar gara ieročiem, faktiem un pierādījumiem amerikāņu tiesās ir tik svarīga. Šī uzvara palīdzēs arī mums — „klusām pelītēm" atgūt pašapziņu un drosmi būt Daugavas Vanagiem!

VILIS HĀZNERS

Š. g. maijā CBS televīzija atkal atkārtoja to pašu apvainojošo „60 minutes" pārraidījumu, ko tā rādīja priekš sešiem gadiem. Tie pat neturēja par vajadzīgu šo faktu paziņot un paskaidrot, ka daudzus apsūdzētos amerikāņu tiesas ir attaisnojušas. Un atkal viņi Tev, Vili, uzbrūkot un solot pat „nolaist no kājām". Kaut mēs varētu Tevi aizstāvēt! Kur paliek mūsu vēsturnieki ar faktiem un pierādījumiem, kas īsti notika Latvijā vācu okupācijas laikā?

Mūsu paaudze pati redzēja, ka žīdi netika vajāti brīvās Latvijas laikā. Viņi brīvi dzīvoja latviešu vidū un baudīja Latvijas labumus. Kad ienāca komūnistu sarkanā armija, daļa no žīdu zemākiem slāņiem skrēja tai pretī ar ziediem. Kad vēlāk ienāca vāciešu nacistu armija, daži nomaldījušies individi, nacistu ietekmē, piedalījās žīdu iznīcināšanā. Bet tie, kas to darīja, nebija latviešu virsnieki, instruktori, latviešu armijas vai latviešu leģiona karavīri. Kādēļ tad gandrīz visi apsūdzētie par „nacistu kara noziegumiem" ir latviešu karavīri? Kādēļ latviešu karavīri būtu bijuši atbildīgi par noziegumiem pret žīdiem vācu nacistu okupācijas laikā Latvijā? Tādēļ, ka šīs apsūdzības ir komūnistu atriebība par mūsu cīņu pret viņu iekārtu un sarkano armiju, par latviešu karavīru patriotismu un pretkomūnistisko stāju arī šeit trimdā.

Pateicība pienākas arī mūsu tautības advokātam Ivaram Bērziņam par viņa drosmi, zināšanām un dedzību, aizstāvot Tevi un citus nepatiesi apvainotos latviešus. Nebūs daudz tādu advokātu, kas riskētu ar savu karjēru, uzņemoties tādu „nepopulāru" lietu aizstāvēšanu amerikāņu tiesās.

Mēs zinām, ka visas apsūdzības pret Tevi, Vili, nāca no komūnistiem kā atriebība pret Tavu dzīvi un cīņu pret mūsu dzimtenes iznīcinātājiem. Žīdu tauta savā klasiskajā naidā vēl arvien nevar redzēt vēstures notikumus īstā un patiesā gaismā.

Dieva dzirnavas gan dažreiz malā lēnām, bet tās malā pamatīgi! Mēs, latviešu karavīri, neesam neko tādu darījuši, par ko mums būtu jākaunās vai par ko mūs mocītu sirdsapziņas pārmetumi. Mēs cīnījāmies par latviešu tautas labklājību un brīvu un neatkarīgu Latvijas valsti.

To mēs darām arī šodien Tavā vadībā — mūsu goda priekšniek!

Visvaldis Jansons
Indianapolē

Trīsdesmit gadu

Aprīlī apritēja 30 gadi, kopš centrālā valde sanāca uz pirmo sēdi DV Londonas namā Anglijā. Toreiz piedalījās tikai darbinieki, kas dzīvoja Eiropā. Pirms 30 gadiem organizācijas dzīvē bija lielu pārmaiņu un veidošanās posms. No Rietumvācijas un Anglijas turpinājās tālākā izceļošana uz aizjūras zemēm. Te biedru skaits samazinājās, citas nodaļas izbeidza darbību, vietumis dibinājās jaunas. Tālākās izceļošanas valstīs — viss bija tikai veidošanās stāvoklī, pirmais sākums. Valde 1952. gada aprīlī pieņēma daudzus nozīmīgus lēmumus, kas savu nozīmi paturējuši vēl tagad. Pieņēma noteikumus visas organizācijas darbības saskaņošanai, lēma par centrālizētu aprūpes darbu, izsludināja 16. martu par Latviešu leģiona dienu un pieņēma 32. grenadieru pulka kaujas karogu par DV organizācijas tradiciju karogu; par otru tradiciju karogu apstiprināja 15. divīzijas Prettanku diviziona kaujas karogu. Apsprieda līdzekļu vākšanas norisi invalidu nama iegādei (nākamā g. paliks 30 gadi kopš Bērzaines iegādes). Izlēma organizācijas oficioza — toreizējā DV Biļetena resp. DV Mēnešraksta izdošanas jautājumus.

Trijos gadu desmitos manāmas daudzas maiņas. Biedru skaits ir audzis, un uz š. g. 1. janvāri 12 zemēs kopā bija 9.732 biedru. Toreiz sēde notika vienīgajā DV namā, kas tai vispār bija, bet tagad nekustamu īpašumu divi duči, un koporganizācijas materiālās vērtības un līdzekļi pieticīgi vērtēti uz apm. DM 11 milj.

Vēl arvien prāvas summas izdod aprūpei un palīdzībai kā darbības vietās, tā sūtot naudu Rietumvācijas valdei, lai atbalstītu tautiešus tajā zemē, kur palika liela daļa to, kam nebija tālākāc izceļošanas iespēju neveselības vai invaliditātes dēļ. Dāvanu saiņus vēl vienmēr sūta tautiešiem apspiestībā. Lielākas summas izdotas jaunatnes latviskās izglītības un audzināšanas atbalstam, pērn DM 183.690.

Šajā vasarā aprit 27 gadi, kopš organizātoriskā ziņā sāka izvērst informācijas darbu visas saimes mērogā, sākot ar centrālo valdi un beidzot ar katru nodaļu, apvienību un kopu; sagaidot, lai — ikkatrā no tām būtu izraudzīts viens vai, vēlams, vairāki informācijas resp. polītiskās informācijas darba darītāji. Pēdējos pāris gados centrālā valde izdevusi brošūru angļu valodā „Latvia and Latvians" 10.000 eks. Tagad līdzīgam izdevumam sagatavots manuskripts vācu valodā, un DV CV sēdē pārrunās tā izdošanu.

Pirms trīsdesmit gadiem Rīga bezsekmīgi pūlējās, lai polītiskie trimdinieki atgrieztos okupētajā Latvijā. Tagad no okupantu redzes viedokļa: mēs varam mierīgi palikt rietumos, kur esam; viņu vienīgās rūpes, lai mēs beigtu pastāvēt kā organizēta nacionāla tautas daļa vispār, lai beigtu atklātībā iestāties par nācijas dzīvības un brīvības mērķiem, vēl vairāk — te rastos, izveidotos kādas grupas, kas vairāk vai mazāk aktīvi atbalsta Maskavas polītiskos mērķus. Tāpat kā maskavieši 1940. resp. 1944./45. g. okupēja Latviju, ne tādēļ, lai tautai nestu labākus laikus, arī tagad visa viņu rīcība pret polītisko trimdu ir tikai ar vienu mērķi — kaitēt tautas nacionālām interesēm, tās niecināt un nīcināt. Par šo stāvokli un norisēm DV vadībai nav nekad bijis ne mazāko illūziju.

Organizācija ir daudz darījusi, lai jaunatnei un nākamām paaudzēm vispār atstātu publikācijās iemūžinātu tautas jaunāko laiku to vēstures daļu, kas saistās ar latvju nacionālo karavīru cīņām par savas tautas brīvību. Par šo tematu izdota astoņu grāmatu serija, pēdējais sējums interesentus sasniedza pēdējos mēnešos. Sagaidāms, ka sēdē valde izšķirsies par vēl citām nozīmīgām publikācijām. Organizācija apzinās savu nerakstīto sūtību un uzdevumu. Ar to būs palīdzēts tautā vērst vēsturiskās norises un tradicijas, lai latvji paturētu savu vietu pie Baltijas jūras, lai piedzīvotu labākus laikus.

Daugavas Vanagus dibināja nacionālie karavīri, bet laika gaitā organizācija izveidojusies par vispārēju nacionālu latvju cīnītāju kopību ar galveno mērķi — brīvas, neatkarīgas un demokratiskas Latvijas valsts atjaunošana. Ar vienādām tiesībām un vienādiem pienākumiem šīs kopības darbā aicināts ikviens, kas organizācijā pastāvošajā kārtībā grib strādāt un pūlēties šī mērķa labā. Šo aicinājumu ir saklausījuši tūkstoši, un centrālā valde šo aicinājumu vēlreiz pasvītro, uzsverot nacionālās audzināšanas lielo nozīmi, kur biedriem ir jācenšas būt par paraugu visai sabiedrībai.

Organizācijas darbs praktiski galvenokārt izpaužas tās vienībās uz vietām.

Jānis Frišvalds

Lūdzu ziedojiet

PATIESĪBAS FONDAM

Čeki vai naudas pārvedumi rakstāmi „TRUTH FUND" un sūtāmi Latvian Truth Fund, Inc., P.O. Box 1682, New York, N.Y. 10163. USA. ASV ziedojums atvelkams no federālā nodokļa.

PATIESĪBAS FONDS

Vanagu Kārlis

Trimdinieka piezīmes 40

Tā ir Amerika: Mičigenas republikāņu deputāts ASV Kongresā Vander Jāgts Washington Post priecājās par savu ,,patieso draudzību ar PSRS jauko diplomātu Borisu Davidovu. ,,Viņš man neko neslēpj! Viņš mans personisks draugs!'' Kongresmens pārliecināts, ka ,,apmainoties ar informāciju ar Davidovu, viņš tikai iegūstot''. Par sarunām tas informējot FBI. Kā gan Jagtam būtu bijis ap sirdi, ja pirms tam viņš būtu izlasījis Rietumvācijā, Bonnā, „Die Welt'' iespiesto pārskatu par PS sūtniecības neaizkaramiem diplomātiem Vašingtonā, kuŗā draugs Boriss apzīmēts par sūtniecības KGB (čekas) nozares vadītāju, kam brutāls un agresīvs raksturs un pēc iedabas nikns kapitālistisko ASV ienaidnieks! Un mēs vēl pārmetam saviem vientiesīgajiem trimdas līdzgaitniekiem, kas, kultūrsakarnieku pavadoņus—čekistus savās mājās viesmīlīgi uzņēmuši, tāpat priecājas, ka tie ,,kārtīgi latvieši, ar kuŗiem var sirsnīgi parunāties''!

* * *

Ka jaunais Saudiarabijas 62 g. v. karalis Fāds ir viens no īstākiem britu premjēres Margarietas Tačeres apjūsmotājiem, to apliecina slavas oda, ko viņš par godu ,,Dzelzs lēdijai'' licis sacerēt sava galma dzejniekam. Nujorkas ,,Sunday Times'', gan nepasakot, kā šī karaliskā dzeja iegūta, iespiedis šo romantisko poēmu šādi: ,,Venus statuju kaldināja mākslinieks, bet daudzkārt pievilcīgāko Margarietu Tačeri kaldināja pats Alah! Mana sirds aulekšoja, kad es viņu skatīju vaigu vaigā! Viņas āda bija gluda kā ziloņkauls, viņas vaigi sārti kā angļu roze, viņas acis mīlīgas kā ķēvītei...'' Par gaumi jau nestrīdas, taču jāiegaumē, ka arabiem zirgi ir sevišķi tuvi, un salīdzinājums nekādi nav apvainojums. Vai liriskā arabeska ar īpašu vēstnieku nodota arī apdzejotai britu ekselencei, par to vēsture klusē!

* * *

Bieži no laikrakstu ziņām grūti izlobīt patiesību, tik dažkārt tās ir pretrunīgas. Piemēra dēļ, mākslas laukā salīdzināsim divu Kanadā pazīstamu Tālivalžu secinājumus par to pašu „slavenā'' Raimonda Paula koncertu. Tālivaldis Ķikauka aizgūdamies ,,Jaunajā Gaitā'' rakstīja (Rīgas čomiņi visu to tagad atzinīgi pārspieda), kad R. Pauls ieradies Kanadā, Toronto saule vairs nenorietēja...Pauls mūs, svešu zemju bāreņus, iecēla saulītē. To dziju, ko viņš atnesa Kanadas ,,bāra bērniem'', Ķikauka solās tīt kamolā! (Vai nav domāti čekas pavadoņu tur pītie dzijas tīkli?) Otrs Tālivaldis — T. Ķeniņš turpretī nekādu Paula radīto augstspraigumu saules enerģiju koncerta zālē nav matījis. Viņa secinājums (LA): ,,Salkanība (!) nereti nospiež Paula mūzikas līmeni. Izklaidēšanās mūziku nevar pielīdzināt vērtīgiem skaņu mākslas sniegumiem...Kuŗš no abiem Tālivalžiem lielāks lietpratējs, kuŗam no tiem ticēt?

Līdzīgas nesaskaņas lasām arī, piemēram, divu jaunās paaudzes delegāšu atstāstījumos par ALA pēdējo kongresu (abas piedalījušās kongresā pirmo reizi). Tā Bostonas delegāte Daira Ule no kongresa atgriezusies ar pozitīvu vērtējumu, kamēr Deitonas delegāte Biruta Abule velti mēģinājusi tur saklausīt degsmi, konkrētus mērķus un pārliecību mūsu jumta organizācijas darbam. Sajūsmu, idejisku vadmotīvu turpmākajam darbam, pārliecību par darba nopietnību praktisko iespēju robežās ALA kongress viņai nav devis! Bet ja Uldis Grava saka, ka viss tur centrējies ap ALA valdes vīru šiverēšanos, lai viņus no jauna atkal ievēlētu amatos, vai tad tas veikts bez degsmes un nopietna darba?

* * *

Lai paralizētu kreisās Sociālistiskās Internacionāles ietekmi (mūsu sociķu partija vēl arvien sadarbojas ar to!), Kanadas, Austrālijas, Jaunzēlandes un Japānas konservātīvās politiskās partijas nesen Tokijā nodibināja ,,Klusā okeana demokratisko apvienību'', līdzīgu konservātīvai ,,Eiropas demokratiskai apvienībai'' Tokijas saietā ar padomiem bija klāt ASV Republikāņu partijas un Rietumvācijas Kristīgo demokrātu partijas pārstāvji. Mums savādi gan liekas, ka Kanadas konservātīvā spārna oficiālais nosaukums ir Kanadas liberālā partija, tāpat Austrālijas un Japānas konservātīvie sevi sauc par liberāļiem. Bet neba jau nosaukums ir izšķirīgs, mūsu nacionālpolitiskajās rosmēs neviens vien šķietami konservātīvs latviešu darboņa pēc būtības ir nešpetns liberālis...

* * *

Negantu provokāciju trimdas sakūdīšanai izspēlēja Rīgas Atbalss 12. nrā, sniegdama ziņu, ka Dr. J. Trapāns iecelts par ASV Brīvības raidītāja latviešu programmas vadītāju. Rīgas čomoņi indīgi un sīki izklāsta, ka Trapāns esot ,,reālists'', daudzkārt viesojies Latvijā pie padomju aktīvistes Mirdzas Ķempes (viņa tantes), bet Trapāna māte tur viesojoties vēl biežāki''. Trapāns Sanfrancisko esot ,,cieši sadarbojies ar kultūrsakaru veicinātājiem (Stapŗānu, Siliņiem un Celli) un neesot iztrūcis nevienā sarīkojumā, kur uzstājušies viesi no dzimtenes. Rīgas komūnisti neslēpj arī savas vēlmes un prasības no Trapāna: ,,Jādomā, ka J. Trapāns jaunajā darba vietā attīrīs propagandu no patiesās informācijas par apstākļiem latviešu trimdas pagastos!'' Neuzticības sēkla rafinēti iesēta! Kā zinām, Dr. Jānis Arvīds Trapāns ir speciālists skandinavu vēsturē un strādājis ASV 6. armijā.

Latviešu etnografiskie tautas tērpi bija skatāmi Karavāna 82 Rīgas paviljonā. Uzņēmumā pie Latvijas kartes Miss Riga D. Tauriņa. Foto J. Liģers.

Jaunā Latviešu Centram darinātā galda sega. To daiļamatniecības novietnē Rīgas paviljonā rādīja Ella Lapiņa, Valda Volmere un Otīlija Mežule. Foto J. Liģers.

Satiksimies

SIDRABENES

4. LIELSARĪKOJUMĀ

13., 14. un 15. augustā!

24 SARĪKOJUMI 48 STUNDĀS!

Piektdien, 13. augustā, pl. 19.30 —
G. Priedes 3 cēlienu lugas ,,Trīspadsmitā'' izrāde S. Lejas iestudējumā, publiskas pārrunas par teātri, ugunskurs.

Sestdien, 14. augustā, pl. 10.00 —
3 izstāžu atklāšana, 6 priekšlasījumi, 3 paneļdiskusijas, futbols, tautas dejas, balle, rakstnieku cēliens, pusnakts ugunskurs.

Svētdien, 15. augustā, pl. 10.00 —
dievkalpojums, 2 paneļdiskusijas, vieglatlētika, Daces Kārkliņas koncerts, teātŗa izrādes atkārtojums un koŗu kopkoncerts.

— 300 programmas izpildītāju —
lektoru, politiķu, rakstnieku, dziedātāju, dejotāju, aktieŗu, sportistu u.t.t.!

IEEJA visām trim dienām — 15 dol.,
studentiem, pensionāriem un invalidiem — 12 dol.
Svētdienai vien — 6 dol.
Bērniem līdz 16 g. — brīva.

MAŠĪNU NOVIETOŠANA UN TELŠOŠANA BRĪVA.

Virtuve un kafejnīca Sv. Andreja draudzes dāmu komitejas vadībā.

Sidrabenes pārvalde

TORONTO ZIŅAS

● Toronto Latviešu pensionāru apvienības otrā autobusa izbraukumā no 5. — 10. jūlijam, ko rīkoja paši apvienības biedri, apmeklēja Montreālu, Kvebekas pilsētu un Otavu. Piedalījās 36 ekskursanti M. Prikuļa vadībā. Pirmā apstāšanās bija ,,Upper Canada'', kur agrāk kanadieši karojuši ar amerikāņiem. Veclaicīgajā ciemā iekārtots kara mūzejs. Pie Kornvalles ekskursanti šķērsoja Kvebekas robežu un iebrauca šai franciskajā provincē, kas vienmēr vēl nav aizmirsusi Degolla mudinātāja saucienu: ,,Libre Quebec!'' Kanadas lielākajā pilsētā Montrealā, kur jūtams franču šarms, pensionāri pavadīja divas diennaktis, gida pavadībā uzbraucot arī augstajā Bazilika kalnā, kur atrodas liels krusts, naktī apgaismots elektriskām spuldzēm. Šeit atveras plašs skats uz Montrealas panorāmu. Montrealas baznīcas ir labi uzpostas. Viena no greznākajām ir Notre Dame katedrāle, kuŗā sakopotas lielas vērtības. Zeltā mirgo griestu greznojuma zvaigznes, tāpat apustuļu tēlu tērpu rotājumi. Olimpiskajā stadionā notiek sporta spēles. Ekskursanti vakariņoja kādā vēsturiskā cietoksnī, kur izbūvēts restorāns. Tālāk ceļš veda uz vēsturisko Kvebekas sitiju, provinces galvaspilsētu. Tur pašlaik notika 15. gadskārtējais tautību festivāls ar plašu programmu. Tā ekskursantiem bija izdevība noskatīties arī dažus uzvedumus. Gida pavadībā tie izbrauca arī pilsētas apskatē, kas novietojusies kalnainā apvidū. Naktī no Glarendona viesnīcas, kur bija apmetušies ekskursanti, atvērās plašs skats uz ugunīs mirdzošo pilsētu un ostu pie Sv. Lorenča upes. Atceļā bija apstāšanās Otavā, kur apmešanās bija Lord Elgin viesnīcā, lai otrās dienas rītā noskatītos sardzes maiņu Parlamenta kalnā un apskatītu Kanadas federālā parlamenta ēku, kuŗā pašlaik norisinās spraigas likumdevēju cīņas par valsts ekonomiskā stāvokļa uzlabošanu. Galvaspilsētā novietotas daudzas ārvalstu vēstniecības un konsulāti, arī Pad. savienības pārstāvniecības drūmā ēka, pie kuŗas jau vairākas reizes demonstrējuši latvieši un citu apspiesto tautu piederīgie, lai izteiktu savus protestus pret sarkano imperiālismu. Pēc nākošā dienā ieturētām vakariņām Pīterboro, Ont., ekskursanti līdz ar tumsu atgriezās Toronto. — ,,Šī bija viena no bagātākām ekskursijām. Daudz bija ko redzēt un pārdzīvot,'' izteicās apvienības biedrzine Vilma Aleksandra.

● Kanadas 115. dzimšanas dienas svinībās piedalījās arī daudzas etniskās grupas. Toronto televīzijas raidījumā, kas ilga no pl. 9 — 12 vakarā, latviešus pārstāvēja DV sieviešu koris Zīle diriģenta A. Purva vadībā un Toronto Latviešu biedrības koklētāju ansamblis Auseklītis Ariānas Liepiņas vadībā ar viņas solo dziesmām. Koncertā dalībnieki piedalījās tautas tērpos.

● Skarboro slimnīcā 11. jūlijā mirusi Mirdza Rāva, dzimusi Akmeņkalna. Viņa dzimusi 1907. gadā Rīgā, strādājusi par skolotāju Liepājā, mācījusies dziedāšanu Liepājas tautas konservātorijā. Bēgļu laikā ģimene izbēgusi uz Zviedriju, bet jau 1949. gadā ieceļojusi Kanadā un apmetusies uz dzīvi Toronto. Nelaikē strādājusi Toronto universitātes bibliotēkā. Aizgājēju pārpelnoja 14. jūlijā Sv. Džēmsa krematorijā, izvadot māc. Ā. Čopam. Nelaikē Toronto atstāj vīru Žani, dēlu Andri, vedeklu Lailu un trīs mazdēlus — Robertu, Ēriku un Pēteri.

● Pēc ilgākas slimošanas ar smadzeņu trieku 20. jūlijā miris Pēteris Vašulis. Nelaikis dzimis 1899. g. 23. augustā Kuldīgā. Strādājis par burtlici Rīgā, Kuldīgā un no 1927. gada bijis laikraksta Ventas Balss spiestuves techniskais vadītājs līdz izbraukšanai uz Vāciju. 1949. gadā ieceļojis Kanadā, Montrealā, kur atsāka strādāt par burtlici. Pēc dažiem gadiem pārcēlies uz Toronto un strādājis par burtlici poļu spiestuvē. Darbam samazinoties, pāriet citā darbā līdz pensionēšanās laikam. P. Vašulis bijis viens no Sv. Jāņa palīdzības fonda dibinātājiem un 12 gadus darbojies par fonda sekretāru. Aizgājēju 23. jūlijā no Rosara bēŗu nama uz Jorkas latviešu kapiem izvadīja māc. I. Gaide. Nelaikis atstāj Toronto dzīvesbiedri Olgu.

● Mt. Pleasant krematorijā 14. jūlijā pārpelnoja 10. jūlijā Kvīnsveja slimnīcā mirušo 78 g. veco Ēriku Kārkliņu, dzimušu Kibermani, izvadot māc. I. Gaidem. Nelaikei Toronto paliek meita Astrīde, znots Jānis Petrovičs un trīs mazbērni — Laila, Vikija un Gvido un 1978. gadā mirušā dēla Gunāra dzīvesbiedre Aija Kārkliņa ar dēlu Eināru, bet ASV māsa Hedviga Brīvmane ar ģimeni un Meksikā dēls Juris, vedekla Nansija un divi mazbērni, kā arī divas māsas Latvijā.

● Māc. I. Gaide kopā ar igauņu mācītāju A. Taulu Sv. Jāņa baznīcā salaulājis Lailu Astrīdu Innisu ar Toivo Leo Juhani. Māc. I. Gaide kristījis Kristīnu Vendiju Gravu, Juŗa un Vendijas meitu. Kristīne dzimusi Korejā, kur viņas tēvs Juris Grava strādā atomspēkstacijas izbūves darbā.

● Sv. Jozefa slimnīcā 12. jūlijā miris 68 g. vecais Antons Pīpiņš. Aizgājēju 17. jūlijā uz Jorkas latviešu kapiem izvadīja māc. I. Gaide. Nelaikis atstāj dzīvesbiedri Janīnu ar piederīgiem Toronto un dēlu un 2 mazbērnus Latvijā.

● Burtnieku draudzes Māras saiets 14. augustā J. Vandeļa lauku īpašumā Dzelzskalnos, Tālavā.

● Toronto mednieku un makšķernieku kluba eksternās šaušanas sacensības 14. augustā pl. 9 rītā Bērzainē. Vakarā balle.

● Okīfa centrs informējis Toronto latviešu pensionāru apvienību, ka Brodveja mūzikālais uzvedums Evita pagarināts līdz 4. septembrim. Pensionāriem, uzrādot pensionāra karti, ieejas maksa pazemināta par puscenu treškdienas un sestdienas pēcpusdienu izrādēs. Grupu apmeklējumos ar vairāk par 20 personām atlaide vēl 25 proc. no pazeminātās maksas.

● Kristīgās sadraudzības pēcpusdienā 18. jūlijā Annas Kurses lauku mājā pie Saulaines piedalījās 60 apmeklētāju ne tikai no Toronto un apkārtnes, netālās Berijas un Kesvikas, bet pat Sv. Katrīnām un Londonas, Ont. Pēcpusdienu vadīja pati mājas saimniece. Galvenais runātājs bija mācītājs A. Arājs no Toronto. Aizlūgumu vadīja Edgars Straumers no Kesvikas. Pēcpusdienas beigu daļu vadīja Viktors Ābele, bet dziedāšanu Morella Vilka. Komponists un diriģents Jānis Barušs bija atsūtījis skaņu lentē iedziedātas dziesmas un ērģeļu mūziku. Atskaņojumam līdzi dziedāja arī publika. Erna Baruša lasīja dievvārdus, un pie cienasta galda lūgšanu teica Ludmilla Plūm

● Toronto Latviešu pensionāru apv. saņēmusi ,,Summer Rendezvous for Seniors'' pateicības rakstu, ka latviešu pensionāru apvienības rokdarbu un daiļamatniecības skate bijusi visizcilākā starp 20 citām skatēm ,,New Horizon'' 10 gadu darbības atceres sarīkojumā Toronto ,,Harbourfront'' novietojumā Ontario ezera pludmalē. Priekšnesumos mūsu pensionāru apvienības koris J. Beloglāzova vadībā izcēlies ar savu dziedāšanu un disciplīnu un tas ierindots atzīstamo koŗu klasē. Apvienības koŗa izveidošanu ar līdzekļiem atbalstījusi labklājības un veselības ministrija. ,,New Horizon'' sarīkojumā piedalījušās 4500 personas.

● Linda Kronberga, LNAK valdes priekšsēža Tālivalža un Veras Kronbergas meita, Ziemeļtoronto mūzikas skolotāju apvienības gadskārtējā balvu festivālā (Annual Awards Festival) klavierspēlē ieguvusi pirmo vietu. Pēc tam divas reizes viņa spēlējusi arī televīzijas pārraidījumā. 15. g. vecā Linda sasniegusi jau 10. gradu. Viņa St. Andrew's Junior vidusskolā tik sekmīgi beigusi 9. klasi, ka izraudzīta par skolas beigu akta atvadrunas teicēju un saņēmusi goda rakstu.

● Pēc grūtas slimības 25. jūnijā General slimnīcā mūžībā aizgājis Jānis Žuka. Nelaika dzimtas vieta ir Saldus. Viņš š.g. 5. janvārī piedzīvoja 67 mūža gadus. Piedalījies Latviešu leģiona cīņās un kaujās savainots.

No Flyuns bēŗu nama aizgājēju pēdējā gaitā 28. jūnijā izvadīja māc. K. Kuškēvics no Hamiltonas. Šķirsts bija klāts ar Latvijas karogu un goda sardzē stāvēja DV saimes piederīgie, jo aizgājējs bija šejienes nodaļas biedrs. Bija arī Sv. Katrīnu mednieku un makšķernieku kluba saimes piederīgais. Viņu kremēja. Skumst dzīvesbiedre Aina un māsa Ārija Freimane ar ģimeni.

● Kanadas DV valdes ārējās inform. daļas darba kopas darbinieku kārtējā sanāksme pirmdien, 9. augustā, plkst. 19.45 Toronto DV namā. Visi informācijas darbinieki lūgti piedalīties.

JĀNIS DEKSNIS JUBILĀRS

Šinīs dienās bijušais Viļānu stacijas priekšn. Jānis Deksnis piederīgo un draugu vidū Hamiltonas latv. biedr. namā atskatījās uz 90 mūža gadiem. Sanāksmi ar galda lūgšanu ievadīja Hamiltonas draudzes māc. K. Kuškevics, vakara norisi vadīja jubilāra dēls Oskars Deksnis no Detroitas. No Hamiltonas latviešu draudzes svecināja draudzes priekšn. O. Bērztīss, no HLB priekšn V. Rudzītis un Hamiltonas pensionāru apv. priekšn. Fr. Petrovskis. Rakstveida sveicienus bija sūtījuši Kanadas ministru prezidents, Ontario premjērs un Hamiltonas pilsētas galva.

Jānis Deksnis

Jubilārs dzimis 1892. gada 24. jūnijā. Līdz 1944. g. strādājis Viļānu dzelzceļa stacijā, bet bez ikdienas darba bijis ļoti aktīvs sabiedriskā laukā. — Darbojies Viļānu pilsētas bāriņu tiesā, bijis ugunsdzēsēju priekšn. un komandants. Patērētāju b-bas valdē, ev.-lut. draudzes padomē un vēlāk arī draudzes priekšn.

Pēc 1934. gada pārmaiņām strādājis Viļānu pilsētas valdē un vēlāk bijis arī Viļānu pilsētas galva.

Kanadā ieceļojis 1950. gadā. Jāņa Dekšņa ģimenē uzauguši dēls Oskars un meita Rita Svilpe, kuŗiem ir ģimenes ar 3 mazbērniem.

Dziesmās un pārrunās nemanot pagāja jautrs vakars piederīgo un 70 draugu pulkā. — Daudz baltu dieniņu diženajam latvietim.

J. G.

Toronto makšķernieku kluba jubileja

Savā īpašumā Bērzainē 10. jūlijā klubs nosvinēja 30 gadu pastāvēšanu ar kluba biedriem, viņu piederīgiem un lūgtiem viesiem, kopskaitā ap 130. Sarīkojumu atklāja kluba priekšsēža vietn. D. Mārsons. Viesus un biedrus apsveica priekšs. J. Atmats, pastāstot par kluba sākuma gaitām:

,,1952. gadā kāda maza grupa nodibināja Latviešu mednieku un makšķernieku kopu pie Latviešu biedrības. Kaut skaitā maz, dūšas lielas, un 1953. gadā atdalījāmies no Latviešu biedrības un ielikām aicinājumu latviešu avīzē: visiem, kam interesē medību, makšķerēšanas un šaušanas sports, ierasties 1953. gada 12. jūlijā pl. 14 IMCAs telpās, Koledža ielā. Mēs dibinām latviešu mednieku un makšķernieku klubu. Ar šo dienu kopa ar pāri 30 biedriem pārveidojās par klubu.

Jaunais klubs savas pirmās šaušanas sacensības rīkoja Saulainē. Bijām arī Sidrabenē, bet lielāko laiku pie tautieša Ruņģa. Dzīvojot par īrniekiem, meklējām paši savu zemes gabalu, un 1957. gadā nopirkām 36 akrus. Ja bija zeme, vajadzēja jumtu virs galvas, un 1959. gadā uzbūvējām kluba māju. Bija zeme un māja, bet likās, ka zemes vajag vairāk; tā 1960. gadā nopirkām 14 akrus. Ar šo pirkumu upīte pārgāja mūsu īpašumā, un vēl liels gabals krūmu aiz upītes. 1967. gadā nopirkām vēl 10 akrus, ar ko kluba zeme ir 60 akri, tā ka esam auguši zemes platībā un biedru skaitā uz 180.''

No Latviešu Nacionālās Apvienības Kanadā sveicināja A. Budrevics, DV Toronto nodaļas priekšs. Z. Akots, un pasniedza 100 dol. čeku jauna kafijas vārāmā iegādei. Hamiltonas Latviešu mednieku un makšķernieku kluba vārdā sveica valdes priekšs. R. Mierkalns. Sv. Katrīnu Latviešu mednieku - makšķernieku kluba vārdā sveica kluba priekšs. H. Freimanis, pasniedzot albumu greznos ādas vākos. Apsveica arī Latviešu sporta apvienības priekšs. J. Vilmanis. Rakstveida sveicieni bija no Latvijas Amerikā redaktora A. Kundrata un A. Pelēkā. Kalamazū un apkārtnes Latviešu mednieku un makšķernieku kluba vārdā sveica Alfreds Minka, no Latviešu sporta kluba Longailendas kluba priekšs. Ansis Pūliņš, sekretārs A. Lūsis.

Aktieris V. Pukats piedalījās ar diviem stāstījumiem: Ieroču pirkšana un Laulības dzīve, pēdējais bija humorisks īpatnējā izloksnē, par ko klausītāji pateicās ar aplausiem. Ar solo dziesmām iepriecināja DV vīru koŗa diriģents Dr. A. Pērkons, kas arī vadīja kopdziesmas. Bija ieradies kāds tautietis no ziemeļiem (J. Luste) un pastāstīja par aļņu medībām ziemeļos. V. Jostiņš pastāstīja par valdes darbu Bērzainē humoristiskā stāstījumā. Miķelsona delikatesu cienasta galds bija garšīgs.

Kārlis Ķezbers

Rumba

ROMĀNS

(1. turpinājums.)

„Ko šovakar dari?" viņš ierunājās aizdomājies.

Lorija atrāvās.

„Ne tagad..." viņa kļuva nopietna. „Ko lai daru ar Diānu?"

„Laid viņu iekšā!"

Lejezerus Jonatans zināja. Pārtikuši sīksti cilvēki. Raitam Lejezeram piederēja mēbeļu veikals pilsētas turīgajā pamalē un Jonatana tēvs bija ar viņu draudzējies līdz laikam, kad nomira Lejezera pirmā sieva Valija. Latviešu kolonijā daudz pārrunas radīja visai īsais sēru laiks. Nepagāja ne gads, kad Raits Lejezers, veikalnieks un pazīstams sabiedrisks darbinieks, paņēma sev otru sievu — Diānu. Jau apstāklis, ka Diāna bija par Raitu vairāk nekā divdesmit gadu jaunāka, bija iemesls valodām, kas drīz vien pārstaigāja Mētropoli. Bez tam Diāna, skaistule, kas vēl vidusskolniece būdama bija tikusi līdz „Miss America" pusfinālam, bija jautras un pasaulīgas dabas, kamēr Raitu Lejezeru uzskatīja par nopietnu, nosvērtu veikalnieku. Bet — pretstati pievelkoties, un tas laikam bija iemesls neparastām laulībām, par kurām sievas mēloja, ka tās neilgšot vairāk par gadu. Sievas bija kļūdījušās. Sešdesmitgadnieks vīrs un viņa trīsdesmitastoņus gadus jaunā sieva nu divus gadus bija nodzīvojuši saskaņā. Viņi apmeklēja koncertus un teātrus, bija redzami latviešu sanāksmēs un atvaļinājumus pavadīja, kuģojot pa Vidusjūru vai slaistoties Tihuānā. Pat visrūpīgākais vērotājs nevarēja saskatīt nekā tāda, kas norādītu uz apnikumu, nesaskaņām, domstarpībām vai mīlestības trūkumu. Viņi bija laimīgs pāris, viņu dzīve — saskanīga.

„Labrīt!"

Jonatans pielēca kājās un sasveicinājās ar jauno sievieti, sajūtot smaržu vilni, kas saudzīgi un gandrīz nemanāmi tai nāca līdz. Blondie, kuplie mati, bezrūpīgā gaita, vieglais smaids sejā — jā, Jonatans varēja saprast Lejezera aizraušanos ar šo sievieti. Labāk teikt — meiteni, kas izskatījās vairāk kā trīsdesmitgadniece nekā tuvu — četrdesmitiem.

„Labrīt, kundze! Lūdzu sēstieties. Ar ko varu pakalpot?"

Viņa nopūtās un kļuva nopietna.

„Man pazudis vīrs. Aizvakar pārnācu mājās tā pavēlāk. Domāju, ka viņš aizgājis gulēt. Bija cilvēks, kas pēdējā laikā daudzus vakarus nonīka mājās pie televīzijas, skatoties sporta spēles. Gan mēģināju piedabūt, lai nāk man līdz, bet velti. Spēles viņš skatījās līdz pusnaktij vai vēl ilgāk, un tāpēc domāju, ka tas jau guļ. Tikai nākamā rītā neredzēju viņu pie brokastu galda. Neatradu guļamistabā. Izstaigāju visu namu. Pārmeklēju garāžu, dārzu, pludmali — nekā! Apzvanīju draugus un paziņas. Neviens Raitu nebija redzējis. Baidos, ka viņam kaut kas nelabs varētu būt gadījies."

Jonatans pasniedza Diānai cigarešu kastīti. Viņa paņēma cigareti, ļāva, lai detektīvs to aizdedzina un izpūta kuplu dūmu.

„Esam ļoti tuvi viens otram," Diāna nomierinājusies piebilda. „Mums ir starpība gados, bet tai mūsu attieksmēs nav nekādas nozīmes. Raits ir labs un gādīgs vīrs. Domstarpību mums nav."

„Jonatans Ķimenis kļuva lietišķīgs.

„Ko jūs, kundze, vēlaties, lai daru?"

Viņa piecēlās un paspēra dažus soļus loga virzienā, tad atgriezās atpakaļ un ieslīga atpakaļ krēslā.

„Atrodiet Raitu!" viņa teica un noslaucīja asaru nēzdodziņā. Vai tā tiešām bija asara vai daiļā kliente tikai izlikās, Jonatans nespēja spriest. Katrā ziņā viņas seju klāja īstas, patiesas sēras.

„Varbūt viņš kur aizceļojis, kundze?"

„Nekā nesakot? Gluži neiespējami! Raitam nav tāda daba, — nē, aizmugurisks un blēdīgs viņš nav!"

„Varbūt nolaupīts? Tagad tādi laiki. Jūsu vīrs taču ir ļoti turīgs cilvēks, ko daudzi zināja."

„Lai Dievs pasarga! Tūliņ par tādu iespēju iedomājos! Izstaigāju visu māju, bet neatradu nekādu pazīmju, ka tur kāds būtu ielauzies vai Raitu ar varu aizvedis. Es viņu pazīstu, — ciets raksturs, — bez pretošanās neliešiem nebūtu devies līdz."

„Varbūt — lūdzu neuztraucieties, ka tādu iespēju minu — izdarījis pašnāvību?"

Diāna pasmaidīja.

„Pašnāvību? Viņš? Neiespējami! Viņš ir dzīvotpriecīgs cilvēks, kas nepārtraukti gudro un plāno iesākt jaunus veikalus. Veselība viņam laba, reizumis apbrīnoju, ka vecs cilvēks..."

Viņa aprāvās, tad turpināja —

„...ka vecāks cilvēks var būt ar ķermeni, kāds mēdz būt sportistiem, kas regulāri trenējas."

„Vēl kādas jūsu vīra īpatnības? Dzēra, lietoja reibekļus?"

Viņa mirkli padomāja.

„Reizumis iedzēra ar draugiem, bet nekad vairāk kā dažas glāzītes. Reibekļus? — Vai jums prāts?"

„Visas iespējas jānoskaidro, kundze. Varbūt hazarda spēles?"

„Par to nezinu. Mājās, kad kādreiz atnāca draugi, uzspēlēja zolīti — vairāk kā daimus uz galda neredzēju."

Viņa paņēma otru cigareti.

„Vēlētos, lai jūs mēģinātu viņu atrast. Ziņoju arī policijai, bet mūsu pilsētiņā ir tikai ducis policistu, daži no tiem pie tam — nepilna laika darbinieki. Uzraugs sarakstīja lapu pēc lapas, mani pratinot, bet šaubos, vai viņi spēs ko atrast. Tādi neveikli lauku onkuļi izskatījās. Gribu, lai jūs mēģinātu. Jums ir laba slava, un zinu, ka darīsit visu iespējamo šīs mīklas atrisināšanā."

Jonatans Ķimenis saudzīgi atmāja.

„Kur nu... Daru ko varu, bet nekāds Šerloks Holms neesmu. Vēl tikai viens jautājums, kundze!"

„Lūdzu, jautājiet kaut simt jautājumus, esmu jūsu rīcībā."

Ķimenis pieliecās viņai tuvāk:

„Ja jūsu vīrs būtu miris, ko neticu — kam piederētu viņa īpašumi?"

Diāna sarāvās:

„Kam? Nu protams, ka man! Esmu taču viņa sieva! Pēc manas aiziešanas gan vērtības saņemtu visādi brālēni, māsīcas un viņu bērni. Neliešu bars, kas Raitu tikai apskauduši!"

„Saprotu. Vai viņam uzrakstīts testaments?"

„Redzēju pati savām acīm! Glabājas bankā, seifā. Kā vienīgā mantiniece biju minēta es. „Manai sirdsmīļotai sievai Diānai" — tā tur bija rakstīts — „novēlu visu savu laicīgo mantu..."

Jonatans Ķimenis aizvēra bloknotu.

„Kā ar jūsu honorāru? Saprotu, ka man jums jāmaksā, vai pasākumam ir panākumi vai ne, tā visi tagad dara."

„Iemaksa nav vajadzīga, kundze! Par tiešiem izdevumiem piesūtīšu rēķinu. Noslēdzot darījumu, atkarībā no izlietātā laika — otru."

Viņa piecēlās. Pasniedza roku.

„Labas sekmes, Jonatan Ķimen!"

Detektīvs piespieda zvana pogu.

„Lorij, pavadi kundzi!"

(Turpinājums sekos.)

Aija Auziņa

Dobeles kastanis

Tur tālu tāl', aiz jūrām, kalniem,
Kur kokles sirdīs skan,
Tur kādā Dobeles dārziņā
Aug dzimtenes kastanis man.

Jauns un sīks šis kociņš ir,
Bet saknes tam dziļas, drošas.
Un galotne tik augšup skrien
Pie saules — siltas, košas.

Un vēlāk, kad man brīdis nāks,
Kad nezinu, kur patverties,
Tad zem tā kupliem, drošiem zariem
Mana sirds tev plaši atvērsies.

Jo tavas saknes tēvu zemē
Un mūsu ceļi nesatek.
Es tavu gaisu elpošu,
Lai ceļu redzu, kur tas tek.

Bet viens ir, kas mums kopīgs ir —
Un tās ir mūsu galotnes.
No tevis tālu esmu es,
Bet mums ir viena nākotne.

Tur tālu tāl', aiz jūrām, kalniem,
Kur kokles sirdīs skan,
Tur kādā Dobeles dārziņā
Aug dzimtenes kastanis man.

* * *

Aizsila Zīlīte

Mēs kopīgi lūdzam

Man svešā zemē mītot
Dzīve pietiekami laba,
Bet tomēr, vai ik dienas
Es domās ciemos eju
Uz savu dzimto zemi —
Latviju!

Es zinu, manai tēvu zemei dārgai
Arvien vēl brīvība ir ņemta,
Un svešinieki, kas tur valda,
Bez mēra manai tautai pāri dara,
Un postīt posta mūsu tēvu zemi —
Latviju.

Mēs brīvībā būdami
Svinam šo dienu mums svēto,
Kad tēvzeme brīvību guva.
Ar dziesmām un paceltiem karogiem
Tev sviecienus sūtām,
Latvija!

Un Dievu par Tevi
Mēs kopīgi lūdzam:
Dievs, svētī
Mūsu tēvu tēvu zemi —
Latviju!

* * *

Lolita Gulbe

Aizgājējai

Villaine,
Vientulības pelēkiem diegiem austa,
Bija par smagu taviem šaurajiem pleciem.
Tumšzilas asaru bārkstis
Aizklāja skatu
Rītdienas aizdegtām svecēm.

Tu sauci, lai dalos,
Lai dalos — uz pusi —
Mani pirksti nespēja šo nastu pacelt —
Tik smaga un piemirkusi —
Tu aizgāji klusi
Līdz ceļa galam, kas beidzas aplī,
Uz tumsas pusi.

Rītam austot, atradu
Tavu sagšu,
Mana ceļa malā atstātu.

Sadarbība ar Luterāņu padomi Amerikā

LELBAs (Latviešu evaņģeliski luteriskās baznīcas Amerikā) sinode pag. g. oktobrī pozitīvi izšķīra jautājumu par LELBAs pievienošanos Luterāņu padomei ASV (Lutheran Council in the U.S.A.; saīsināti: LC USA).

Pēc attiecīgo priekšdarbu veikšanas LELBA kļuva par šīs 7,9 miljonu dvēseļu lielās luterāņu sadarbības organizācijas piekto dalībnieci. Padomē līdz šim ietilpa Amerikas luterāņu baznīca (ALC), Evaņģeliski luterisko baznīcu savienība (Association of Evang. Lutheran Churches), Luterāņu baznīca Amerikā (LCA), Mizuri sinode un tagad arī LELBA.

Formāli LELBA par LC USA locekli kļuva 18. maijā Luterāņu padomes gadskārtējā pilnsapulcē Mineapolē. LELBAs pārvaldi pārstāvēja tās vicepriekšsēži prāv. Roberts Āboliņš un Dr. Jānis Robiņš. Uzņemšanas brīdī klāt bija padomē ietilpstošo sinožu vairāk nekā četrdesmit balstiesīgi delegāti.

Uzņemšanas atbildes runā LELBAs vicepriekšsēdis prāv. R. Āboliņš pasvītroja Latvijas luterāņu senās ciešās saites ar luterānismu kopš reformācijas sākuma jau 16. g.s. Prāvests atgādināja arī iemeslus, kas lielu daļu latviešu — luterāņu spieda ne tikai meklēt patvērumu ārpus dzimtenes, kā arī neļauj tiem pagaidām tajā atgriezties.

No 5. — 9. jūlijam LC USA ietilpstošo sinožu vadītāji (apgabalu bīskapi resp. prezidenti) — kopskaitā ap 120 — sastapās plašā sanāksmē Keystone (Kolorado). Latviešu baznīcu (LELBA) pārstāvēja pārvaldes priekšsēdis prāvests Arturs Voitkus un pārvaldes vicepriekšsēdis Dr. Jānis Robiņš.

Sanāksmes programmā cita starpā bija vairāki priekšlasījumi ar sekojošajām pārrunām grupās par teoloģiskiem jautājumiem. Pārrunās vairākkārt skāra jautājumus, kam bija sakars ar pašreizējo politisko stāvokli pasaulē. Līdz ar to radās izdevība norādīt uz mūsu tautas un baznīcas situāciju un problēmām okupētajā dzimtenē.

Visu piecu padomē ietilpstošo baznīcu vadītāji — Ralfs Bolmans (Bohlman — Mizuri sin.), Džēmss Kramlijs (Crumley — LCA), Viljams Kons (Kohn — Assoc. L. C.), Dēvids Preus (ALC) un Arturs Voitkus (LELBA) — satikās atsevišķā apspriedē. Plašākas pārrunas izraisīja jautājums par mācītāju sieviešu piedalīšanos luterāņu baznīcu kopējos pasākumos. Tajos ietilpst armijas, universitāšu internātu un palīdzības darba (social services) mācītāju pienākumi. (Kā zināms, Mizuri sinode vēl joprojām nepieļauj sievietes ordinēt mācītājas amatā. Pārējās luterāņu baznīcās, ieskaitot mūsu baznīcu, ir sievietes-mācītājas.)

Apspriedes otrs svarīgākais jautājums bija par reformācijas tēva Mārtiņa Lutera 500. dzimšanas dienas atzīmēšanas programmu. LC USA paredz plašākas svinības 1983. gada novembrī Vašingtonā. Iecerēti koncerti, priekšlasījumi, filmu izrādes, televīzijas un radio raidījumi visā valstī. Šai sakarā jāatzīmē, ka LELBAs apgāds gatavojas par Mārtiņu Luteru un luterānismu izdot plašāku, vairāku autoru sacerētu rakstu krājumu. Grāmatu sagatavo māc. Edgars Ķiploks.

Dr. Jānis Robiņš piedalījās divos diskusiju paneļos; prāvests Arturs Voitkus vadīja konferences nobeiguma svētbrīdi.

(A. N.)

Fraternitas Lettica filistrs

Edgars Kraujiņš

miris 1982. gada 19. jūlijā.

Sit tibi terra levis...

Sēro

Toronto korporāciju kopa.

Fraternitas Lettica filistrs

Georgs Soste

miris 1982. gada 28. jūlijā.

Sit tibi terra levis...

Sēro

Toronto korporāciju kopa.

Mirdza Rāva

dzimusi 1907. gada 27. janvārī,
mirusi 1982. gada 11. jūlijā.

Sv. Andreja ev. lut. draudzes Palīdzības Fonds.

Okupētajā Latvijā jūnijā vētra un sniegs

No mājām raksta: Jūnija sākums svelmains. 6. jūnijā pēkšņi sācies aukstums. Ziemeļu vējš, naktīs salnas. Vecumniekos, tāpat Zālītes, Iecavas pusē atzīmēts -4°C, un tas tā turpinājies piecas dienas. Latgalē dažās vietās snidzis pat ūdeņains sniegs. Vismagāk cietušie esot mazdārziņu turētāji: iznīcinātas puķes, ogas, salāti, gurķi, kartupeļi un citi dārzāji, arī tīrumos skatoties paliekot skumja sirds. Bet 17. jūnija naktī atkal plosījusies sen nepiedzīvota vētra. Dārzos, parkos aplauzti koki. Daudzām mājām bojāti jumti. Torņkalna kapos lielāki postījumi. Vietām visa gaidāmā ābolu raža nopurināta. Rīgā vairākas stundas pārtraukta satiksme, un istabās vajadzējis palikt tumsā.

GRAND RAPIDI

● Aizvesto tautiešu piemiņu šinī gadā Grand Rapidos atzīmēja vienīgi ar dievkalpojumiem. Latviešu katoļu draudzē 20. jūnijā Aglonas Dievmātes baznīcā sprediķoja latviešu valodā lietuviešu priesteris Eduards Statkus, latviešu ev. lut. baznīcā 14. jūnija vakarā, kur sprediķi teica māc. M. Mednis, dievkalpojumu kuplināja Dr. F. Valdmanis (čello) un tenors Kārlis Mateus ar dziesmu. Speciālo vēstījumu (Special Tribute) latviešiem bija piesūtījis Mičigenas pavalsts senātors S. Monsma no Lansingas. Raksta beigās latviešu valodā vārdi: ,,Nekad neaizmirsti''. Organizāciju padomes uzņēmumā aizvesto piemiņas dienu izkārtoja vietējā korporāciju kopa, kuŗas sekretārs Andr. Valdmanis izsakās: ,,Organizācijas prezidijs domā, ka pašreizējos apstākļos, paralēli 14. jūnija un 18. novembŗa sarīkojumiem, pastiprinātā kārtā jākontaktē iespaidīgi valstsvīri, informējot tos par Baltijas tautām atņemtām tiesībām uz pašnoteikšanu, masu izsūtīšanu un soda nometnēm, kas turpinās jau 42 gadus.'' Par deportācijām ziņoja arī turienes radio raidītāji un rakstīja Grand Rapids Press. Rakstā bija runāts vienīgi par deportācijām no Latvijas un Lietuvas, nepieminot Igauniju. Latviešu vidū tika vākti arī paraksti, lai izlaistu no okupētās Latvijas Dr. Lolitas Velmeres dēlus uz ASV un tie varētu ierasties pie mātes. Iesniegums nosūtīts senātoram Levinam Lansingā un kongresa loc. Sojeram Vašingtonā.

V. Z.

Sarīkojumu Kalendārs

TORONTO

19. septembrī, svētdien, First Unitarian Church 175 St. Clair West Pēteŗa Zariņa koncerts.

25. un 26. septembrī Bickford Park skolā DV teātŗa izrādes — Emīla Skujenieka komēdija ,,Diriģents''.

16. oktobrī pl. 19 DV namā DV Toronto nod. gada svētki.

30. oktobrī ALT Vašingtonas ansambļa 2 viesizrādes Toronto.

31. oktobrī pl. 15 DV namā mirušo DV biedru piemiņas vakars.

27. novembrī pl. 19.30 DV namā kaŗavīru daudzinājums.

4. un 5. decembrī pl. 10 DV namā Ziemas svētku tirdziņš.

12. decembrī pl. 14 DV Toronto nod. bērnu eglīte.

18. decembrī pl. 19 DV namā nodaļas biedru eglīte.

31. decembrī pl. 20 DV namā jaunā gada sagaidīšana.

TORONTO LATVIEŠU KONCERTAPVIENĪBAS 24. SEZONAS KONCERTI

25. oktobrī, pirmdien, Ingus Nāruns (čello), pie klavierēm — Anatolijs Bērzkalns.

7. decembrī, otrdien, Ruta Kromoviča (vijole) un Alvaro Gomez (vijole). Abi mākslinieki no Čīles.

1983. GADĀ

12. februārī, sestdien, Tālivalža Ķeniņa skaņdarbu koncerts. Piedalās Ērika Beitāne — soprāns, Arturs Jansons — altvijole, Edite Timermane un Pēteris Zariņš — klavieres, Toronto universitātes mūzikas fakultātes kameransamblis autora vadībā, DV sieviešu koris ,,Zīle — dir. Arvīds Purvs.

5. martā, sestdien, Skaidrīte Līduma-Hildebrante, soprāns; pie klavierēm Daira Kalnāja-Langena.

Visi koncerti notiks pl. 20 Town Hall, St. Lawrence Centre for the Arts.

KIČENERA

18. septembrī pl. 18.30 DV Kičeneŗas-Vaterlū nod. 30 g. atcere Ukraiņu zālē, 15 Michael St. DV vīru kora uzvedums — ,,Kanaku vakars Kičenerā''. Saviesīgs vakars. Spēlēs Runči.

14. augustā pl. 16 R. Pūrva saimn. Purvainē DV Druvas nod. Dārza svētki.

SIDRABENE

13. — 15. augustam 4. lielsarīkojums.

26. septembrī pl. 14 Sidrabenē Elegantās pusdienas Sv. Andreja draudzes dāmu komitejas izkārtojumā. Piedalīšanās 25 dol. Pieteikšanās baznīcā pie M. Milleres, dāmu kom. priekšn. B. Kūlas 822-7929, Hamiltonā pie V. Ozola 528-6120.

BĒRZAINE

14. augustā pl. 9 TLMM kluba eksternās šaušanas sacensības. Vakarā balle.

MEŽCIEMS

31. jūlijā tradicionālā Rudzupuķu ballle.

Ziemas un vasaras
ĶIEGEĻU MĀJA
Braitonā,
pie Ontario ezera,
lēti pārdodama.

Latviešu kaimiņi,
laba makšķerēšana.
(519) 742-1448
pēc pl. 18.

RAIBĀ NEDĒĻA

BEIRUTAS NOŽŅAUGŠANAS AKCIJA

Asins izliešana Lebanonā joprojām vēl turpinās. Prezidenta Rēgena īpašo sūtni Habibu Begins respektē tikpat daudz kā Apvienoto Nāciju drošības padomi, kas ar 14:0 balsīm nosodīja Izraēlas invāziju Lebanonā un prasīja tūlīt pārtraukt kara darbību. Habiba panāktie pamiera periodi

Sūtnis Arkands apsūdz.

kļuvuši par starptautisku apsmiekla objektu — deviņi Habiba pamieri izkūpēja Begina tanku un lielgabalu viesuļugunī, pie tam Izraēla nekaunējās ikvienā gadījumā pamiera laušanā vainot gauži vāji apbruņoto Beirutā ielenkto palestīniešu saujiņu. Begina bruņoto spēku loks ap Beirutu savelkas arvien ciešāks, un 6000 Arafatam paklausīgo palestīniešu dēļ Lebanonas galvaspilsēta jau tagad cietusi daudz smagāk nekā pagājušā pasaules kara laikā Berlīne vai Staļingrada.

Lebanonas valdības apsūdzības kļuvušas par saucēja balsi tuksnesī. Beirutā palikušais vienīgas rietumvalstu diplomāts Kanadas sūtnis Arkands sensācionālā intervijā Begina uzbrukumu Beirutai nosauca par lielāko terrora akciju vēsturē. Kanadiešu diplomāts norādīja uz milzīgiem civiliedzīvotāju upuru apmēriem. Viņš bijis aculiecinieks kādas lielas bēgļu nometnes nolīdzināšanai ar zemi, kurā bojā gājuši tūkstošiem bērnu un sieviešu. Arkands spītīgi izšķīries palikt Beirutā, bet ļoti iespējams, ka žīdu politiskā spiediena rezultātā jau drīzumā viņam Lebanona būs jāatstāj.

Aizvadītajā nedēļā Vašingtonā Izraēlas ārlietu ministrs Iciks Šamirs gan saņēma prezidenta Rēgena stingru bārienu, bet tas bija arī viss. Preses konferencē viņš iedrošinājās apgalvot, ka amerikāņu un žīdu intereses Lebanonā esot kopīgas, un, diemžēl, Izraēlai Lebanonā esot jāpabeidz amerikāņu vietā ,,netīrais darbs''. Rēgens pēc tikšanās ar Šamiru izvairījās no preses pārstāvjiem un lidmašīnā atstāja galvaspilsētu.

Lebanonas akcija Beginam izmaksājusi jau apmēram 2 bilj. dolaru, un viņa emisāri jau apceļo pasaules mētropoles, lai ASV, Lielbritanijā, Francijā, Rietumvācijā un citur vāktu ziedojumus no žīdu izcelsmes pilsoņiem kara turpināšanai.

INDIRA GANDIJA AMERIKĀ

Pirmo reizi aizvadīto desmit gadu laikā Vašingtonā oficiālā vizītē ieradās Indijas ministru prezidente Indira Gandija. Šis ir ļoti nozīmīgs

Begina tanki noposta Beirutu.

Rēgens tikās ar Indiru Gandiju.

polītisks pagrieziens, jo amerikāņu attieksmes ar Indiju pajuka, kad Gandija savā laikā uzsāka bīstamu draudzību ar Kremli.

Tagadējā Amerikas apmeklējumā Gandija deklarēja, ka Indija vēloties uzturēt draudzīgas attieksmes ar visām valstīm un nepievienoties nevienam lielvalstu polītiskam blokam, citiem vārdiem, Gandija lauza ledu Vašingtonas un Indijas attieksmēs, paverot durvis ciešākai sadarbībai ar ASV. Tas ir pirmais nozīmīgais solis varbūtējā Indijas atraisīšanās akcijā no Kremļa saimnieciskās, militārās un polītiskās iespaida sfairas. Indijas amerikāņu draudzības meklēšana Vašingtonā ir vairāk kā nepatīkams pārsteigums Kremlim.

SOLIDĀRITĀTE GAIDA SAVU STUNDU

Aizvadītajā nedēļā Polijā notika gadskārtējās Varšavas sacelšanās piemiņas svinības. Šajā pārdrošajā varonīgajā akcijā pret Hitlera okupācijas spēkiem gāja bojā tūkstošiem poļu patriotu. Visiem zināms, ka gaidītā sarkanarmijas palīdzība, kas toreiz atradās jau Varšavas pievārtē, polītisku apsvērumu dēļ nenāca.

Tagad Varšavas Uzvaras laukums ikvienās oficiālās svinībās pārvēršas par protesta demonstrāciju pret tagadējo ģenerāļa Jaruzeļska režīmu. Šogad Varšavas dumpja piemiņas dienā laukumā izveidojās atkal ziedu un degošo svecīšu milzu krusts. Tūkstošiem demonstrantu paceltās rokās ar ,,V'' zīmi atklāti apliecināja savu uzticību Solidāritātei. No paslēptā skaņu lenšu pastiprinātāja negaidot atskanēja Solidāritātes vadošā aktīvista Bujaka balss: ,,Nepadodieties apspiešanai, pārejiet pagrīdes pretestībā līdz taisnības uzvarai. Poļu čekisti neiedrošinājās šoreiz patriotu tūkstošus izklīdināt arī tad, kad laukumu pāršalca atkārtota prasība: ,,Atbrīvot Valesu! Atbrīvot Valesu!''

Atzīmējams, ka godinot nacistu nogalināto upuru piemiņu, šajās pašās svinībās Solidāritātes demonstranti Varšavā pieminēja arī Katinā no

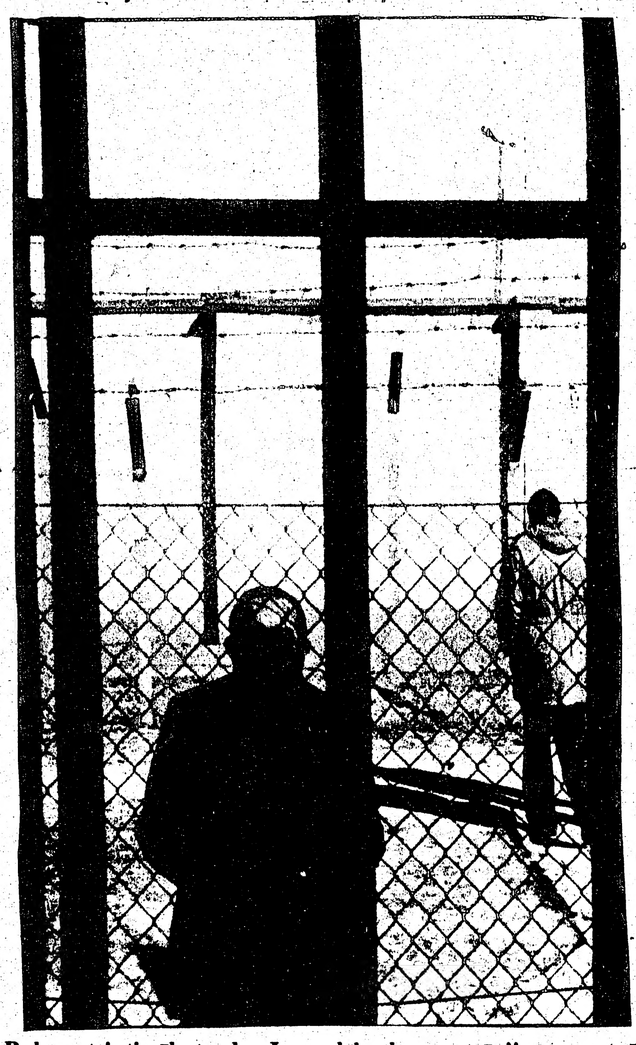

Poļu patrioti vēl atrodas Jaruzeļska koncentrācijas nometnē.

Kremļa rokas mocekļa nāvē mirušos poļu karavīrus.

Pāvesta svētceļojuma aizkavēšana šī mēneša beigās uz Melnās Madonnas svētnīcas 600 gadu piemiņas atceri radījusi poļu tautā vēl lielāku rūgtumu un naidu pret Kremļa prokonsulu Jaruzeļski. Visas zīmes rāda, ka Polijā jau izveidojusies visu valsti aptveroša pretestības kustība — līdzīga nacistu okupācijas laika militārai pagrīdes armijai — Armija Krajova.

Kaut Jaruzeļskis drīzumā paziņošot neatkarīgas jaunas pseudo Solidāritātes nodibināšanos, poļu patriotu pretestība nav mazinājusies. ,,Mēs gaidām savu stundu,'' apliecināja viens no Solidāritātes galvenajiem aktīvistiem. ,,Šīs stundas pietuvināšanos nespēs aizkavēt ne Jaruzeļskis, nedz arī nelieši, kas stāv aiz viņu muguras.''

ZEMŪDENES STOKHOLMAS PIEVĀRTĒ

Zviedru prese ziņo par svešu zemūdeņu parādīšanos teritoriālos ūdeņos dažas desmit jūdzes ziemeļos no Stokholmas.

Kāds zviedru polītiskais komentātors, nesaucot zemūdeņu piederību vārdā, zīmīgi norāda: ,,Ir pienācis laiks atmosties. Zemūdenes Stokholmas pievārtē var izrādīties par priekšspēli kādas lielvalsts plāniem izšķirīgā brīdī okupēt mūsu valsti.''

VIŅŠ KĀDREIZ BŪS KARALIS

Britu karaļnama publicētais Velsas princeses Dianas un viņas dēlēna Viljama uzņēmums parādījās visas pasaules preses slejās. Mazais puisītis kādreiz būs Lielbritanijas valdnieks. Par monarchijas pastāvēšanu pašā Lielbritanijā neviens nešaubās.

Lielbritanija gatavojas troņmantnieka Viljama kristībām.

Atbalstiet laikrakstu — ne pastu

Kārtojiet abonementa maksas bez atgādinājumiem.

Lūdzam kārtot abonementa maksas bez atgādinājumu sūtīšanas. Ļaujiet laikrakstam ietaupīt dārgos pasta izdevumus.

Alberts Eglītis

Tautai, brīvībai, labklājībai, vienotībai!

JĀNIS DAĢIS — PREZIDENTS KĀRLIS ULMANIS, LATVIEŠU TAUTAS APVIENOTĀJS; OTRAIS SĒJUMS, 606 lp., IZDEVUSI FRATERNITAS RUSTICANA, 1981. GADĀ

1971. gada novembrī ASV Fraternitas Rusticana, svinot 50 gadu jubileju, izšķiras par prezidenta runu un likumu sakopošanu trīs sējumos, atbildīgo uzdevumu uzticot Rietumvācijā, Neuštatē dzīvojošam agronomam Jānim Daģim. Gatavojot pirmo sējumu, paiet 5 gadi, gar nesen iznākušo — otru sējumu — autors strādā tāpat gandrīz 5 gadus, bet trešais sējums vēl prasīs apm. 2 gadus; tas beigsies ar Kārļa Ulmaņa pēdējām dienām Rīgā, deportāciju, kā arī ar visu līdz šim iegūto informāciju par latviešu augstākā valstsvīra likteni okupantu cietumos — Padomju savienībā. Katrs sējums iznāk 600 eksemplāros. Pirmais sējums izpārdots.

Iedziļinoties otra sējuma saturā, autora iestarpinātajās piezīmēs lasītājam atklājas mūsu valsts intensīvākā gadu attīstības procesi; no jauna atklājas, mirdz toreizējās saules vēsturiskā gaisma, kurā zemnieks, apardams tīrumus, redz rītdienu, kurā strādnieks ir bez naida pret savu tautu. Pirmo reizi visā tautas mūžā amatnieki, ierēdņi, mākslinieki, zinātnieki kopā ir tikai latvieši, kas godīgi, ar lielu centību, ticību, tēvu zemes mīlestību, sapņo, strādā laimīgākai, turīgākai valsts un savai nākotnei. Turklāt neviens nejutās ne vajāts, apspiests, ne cilvēka cieņā pazemots.

Analizējot Ulmaņa laikā izdotos likumus, pamatīgāk pievēršoties prezidenta runām, tieši šinī sējumā jākonstatē: Kaut arī vēl viss nebija sasniegts un daudz kas vēl nebija arī uz ideālā ceļa, taču tas būtu drīz noticis, vajadzēja tikai laika, lai šodien mēs dzīvotu zemē, kurā vairs nebūtu neviena trūkumcietēja, neviena Jurģu dienas gaitnieka, kurā lauksaimniecība, lopkopība, mežkopība, ūdens apsaimniekošana mūs būtu padarījusi tikpat bagātus, slavenus, kādi ir skandinavi vai holandieši.

Ja ticam nākotnei — jāpētī, jāiedziļinās pagātnē, jāiepazīstas tuvāk ar personībām, ar izcilākiem tautiešiem.

Par Dr. Kārli Ulmani trimdā vien ir jau sarakstītas 14 grāmatas. Ikvienam, bet sevišķi jauniešiem, ieteicams trimdā meklēt sev Latvijas nozīmīgākā prezidenta rakstos, runās savai esamībai patiesību, sev aicinājumu stiprākai latviskai pārliecībai, un — gūt sev jaunu, drošsirdīgu uzdrīkstēšanos nacionālām vērtībām.

Tālredzības pilna ir prezidenta runa 1936. gada 22. aprīlī, ievadot Meža dienas, kad atskan viņa aicinājums visiem ciešāk saistīties ar zemi, laist spēcīgākas saknes pašu zemē; kad atskan viņa norādījums, cik milzīgs spēks dzīves virzīšanai uz labu ir viss garīgais, viss tautiskais. Viņš ir tas, kas toreiz teica: Mūsu likteņu lemšanu neatstāsim svešajiem vairs nekad, ne simts, ne divi simts, nekad vairs vēlreizi septiņi simts gadus. Šinī runā skaidri dzirdams arī nākošās valsts politiskais mets tautas plaukšanas virzienā.

1936. gada jūlijā, uzrunājot vēstures skolotājus, Ulmanis uzsvēr: Mums ir uzdevums, mums ir misija! Vislabāk to pildīsim neatkarīgajā, savā patstāvīgajā valstī. Un jo labāk iemācīsim vēsturi mūsu jaunajai paaudzei, jo dziļāk mēs šīs patiesības iekalsim viņas sirdīs, jo drošāki būsim, ka ar katru nākošo gadu, gadu desmitu mums radīsies arvien sirsnīgāki, karstāki un patriotiskāki darbinieki.

Noslēdzot īsās piezīmes par otro sējumu, jāatgādina, ka tagadējā drāmā visu laiku vēl par maz esam meklējuši prezidenta darbos jaunas atziņas.

Trimda piedod grāmatā pamanītās stila neveiklības, vairākas nevajadzīgas atkārtošanās, kā arī dažas sīkas gramatiskas un valodas kļūdas, bet trimdas garīgais apvārsnis būtu palicis tukšāks, nedzīvāks, ja mums atskatoties, un tagad skatoties uz Latvijas pusi, trimdā nebūtu Daģa pašaizliedzīgā darba — grāmata par Ulmani.

Baltijas valstu problēma

(Recenzija par grāmatu The Baltic Dilemma, Part two, by Edgars Dunsdorfs, Baltic Council of Australia, Melbourne 1982)

Vēsturnieka profesora Edgara Dunsdorfa jaunā grāmata ir turpinājums 1975. gadā izdotajai The Baltic Dilemma, kas analizēja kritisko posmu Austrālijas politiskā dzīvē sakarā ar Baltijas valstu aneksijas jautājumu. Austrālijas valdības lēmums 1974. gada augustā atzīt de jure Baltijas valstu iekļaušanu Padomju savienībā izraisīja asus protestus baltiešos, kas spēja ietekmēt opozicijas partijas, lai tās eventuāli panāktu šī negodīgā lēmuma atcelšanu. Kā zināms, 1975. gada vēlēšanās opozicijas partiju koalicija (Liberālās un Tautas partijas) panāca pārliecinošu uzvaru pret Darba partiju un tās līderi Vitlamu un, īstenoja doto solījumu baltiešiem, atcēla anekcijas atzīšanu, kā arī atjaunoja Latvijas goda konsula tiesības.

Par šo pēdējo posmu — sekmīgu kampaņas nobeigumu — autors ar viņam raksturīgo rūpību un precīzitāti dod labu pārskatu. Ilgajā trimdas politiskajā darbībā Austrālijas baltiešu kampaņa, liekas, ir sekmīgākais pasākums. Ar drošu pārliecību, mērķtiecību un, galvenais, ar labu iekšpolitiskās situācijas izpratni Austrālijas baltiešu rīcība kā individuāli, tā kollektīvi, var noderēt par paraugu citām līdzīgām situācijām nākotnē.

Abas Dunsdorfa grāmatas domātas galvenokārt lasītājiem angļu valodā, kuriem Baltijas valstu problēma (vai kā autors vairākkārt uzsver — „dilemma") nav tik tuva un skaidra kā pašiem baltiešiem. Autors pirmās daļas sākumā dod īsu vēsturisku pārskatu par Baltijas valstīm un vēstures posmu, ko ievadīja Ribentropa - Molotova akcija, kas noveda pie Otrā pasaules kara un Baltijas valstu okupācijas. Specifiska informācija ir par baltiešu immigrāciju Austrāljā.

Jaunā grāmatā — īpaši divās nodaļās: „Helsinki un pēc tam", kā arī „Baltijas dilemmas atrisinājums" — autors nostāda Baltijas valstu jautājumu plašākā starptautiskā forumā. Ja pārējās nodaļās (īpaši pirmajā grāmatā) autoram varētu pārmest zināmu „sīkumainību", citējot svarīgus un maznozīmīgus Austrālijas laikrakstu izvilkumus bez lielas izšķirības, tad abas pieminētās nodaļas ir dotas plašākā perspektīvā. Tajās autors saista Baltijas valstu problēmu ar ASV nostāju Helsinku konferencē un tās pēcspēlēs, ar baltiešu organizāciju (BATUN un citu) darbību un īpaši ar pēdējo gadu notikumiem Pad. savienībā un tai pakļautajās valstīs, kas vērš uzmanību uz pretestības kustībām un iekšējo sairšanu.

Autora - vēsturnieka credo ir formulēts grāmatas beigās (442. lp.): „Tādēļ mēs varam pārliecinoši pareģot — tirannija, kas pašreiz uzspiesta lielai zemes lodes daļai, sabruks. Kustību pretī brīvībai pasaulē nevar apturēt. Notikumu attīstībā brīvība ausīs Baltijas valstīm un Baltijas dilemma būs atrisināta — Baltija valstis būs atkal brīvas."

Abu grāmatu angļu valoda ir nevainojama, tā ir autentiski „angliska" (pat ne „austrāliska") bez neveikli tulkotiem terminiem. Kā mazs miseklis jāmin: VIII nodaļas apzīmējums atkārtojas abās daļās, kaut gan tās domātas secībā, tāpat kā pāginācijas. Tāpat jānožēlo, ka otrā daļa ir brošēta, kamēr pirmā iesieta cietos vākos un tādā kārtā derīgāka bibliotēkām.

Abas Dunsdorfa grāmatas ir vērtīgs papildinājums mūsu visai šaurajai politiskajai literātūrai. Tās var noderēt par labu paraugu kādas politiskās situācijas analizei, bet īpaši par „rokas grāmatu" mūsu jaunatnes politiskām studijām un apmācībai. Tās vajadzētu plaši izplatīt arī bibliotēkās brīvajā pasaulē.

V. L.

Laikraksta
LATVIJA
AMERIKĀ
atsevišķus numurus
var pirkt Toronto
latviešu veikalos
un DV grāmatnīcas nodaļās
Latviešu Namā un Centrā,
kā arī spiestuvē.

Piemiņas plāksne Dr. K. Ulmanim Nebraskas universitātē.

Māc. A. Dūmiņš

Vai Dievs dara brīnumus? . . .

Apustuļu darbi: „Vai jums šķiet neticami, ka Dievs uzmodina mirušos?" 26:8.

Bībelē bieži sastopamies ar notikumiem, kurus gribot negribot jāsauc par brīnumiem, jo tos nevaram pilnīgi saprast un izdibināt. Viss Izraēļa bērnu bēgļu ceļš bija pilns brīnumiem, sākot no Sarkanās jūras līdz pat Kanaānai. Kad ienaidnieks ir jau turpat klāt un priekšā jūra, Mozus lūdz Dievu, tad paceļ zizli un jūra pašķiras. Cilvēki, kas jau skata nāves šausmas, brīnišķīgi tiek izglābti, kad jūra aprij ēģiptiešu pulkus. Kā to var izskaidrot?

Tāpat ir grūti saprast, ka tuksnesī ceļotāji atrod pārtiku. Dažureiz tie ir manna graudiņi uz kādas zāles, citreiz tās ir paipalas, kas glābj ceļotājus no bada nāves.

Vai brīnums nav arī tas, ka kāda tauta var dzīvot 40 gadus tuksnesī un ceļojuma beigās Mozus varēja teikt: „Jūsu drēbes un jūsu kurpes nav noplīsušas . . ."

Šī brīnumu virkne turpinās arī Jaunajā Derībā. Brīnums jau ir pats Betlēmes notikums. Kā Dievs var kļūt cilvēks? — Un tad visa Jēzus dzīve un mācība. Kā var ar vienkāršu roku uzlikšanu dziedināt neveselos, ar siekalām aklā acis darīt redzīgas un ar pāris vārdiem uzmodināt mirušos?

Un Kristus pats: „Nomiris, aprakts . . . un trešā dienā augšāmcēlies . . . uzkāpis debesīs un sēdies pie Dieva labās rokas!" — Vai tas nav viens vienīgs brīnums? —

Bet kādēļ tad tādi brīnumi notiek? Kas spēj darīt brīnumus? — Kādreiz mācekļi bija velti pūlējušies izdzīt ļauno garu no kāda jaunekļa un to dziedināt. Tad nāca Jēzus un to dziedināja.

Mācekļi bija pārsteigti un jautāja: „Kāpēc mēs viņu nevarējām dziedināt?" Jēzus tiem saka: „Jūsu mazticības dēļ . . ., bet ja jūsu ticība ir kā sinepju graudiņš, tad jūs sacīsiet šim kalnam, pārcelies no šejienes uz turieni, un tas pārcelsies..." Mat. 17:20.

Ap. Pāvils jautā: „Vai jums šķiet neticami, ka Dievs uzmodina mirušos?" Ap. d. 26:8.

Kas tad dara brīnumus? — Ne cilvēks, bet Dievs. Bet Viņš prasa no mums ticību. Brīnums nenāk kā zvaigzne no debesīm. To spēj tikai tas, kura sirds ir pilna ticības.

Mūsu dienās daudzi uzdodas par brīnumdariem — dziedinātājiem. Tie rūpējas vairāk par cilvēka miesu kā par viņa dvēseles dziedināšanu. Un ja nu kādreiz Dievs tiem neklausa, tad zaudē ticību pavisam.

Kādreiz Pāvils lūdza, lai Dievs atbrīvotu viņu no mātes sāpēm, bet saņēma atbildi: „Tev pietiek manas žēlastības...," un viņš samierinājās ar to. Dievs nav mūsu kalps, bet visuvarenais Tēvs, kas jau zina, kā mums vajaga, pirms mēs Viņu lūdzam. Amen.

Centra gada sapulce 16. septembrī

Toronto Latviešu Centra 22. jūlija valdes sēdē ar klusuma brīdi pieminēja nelaiķi Alfrēdu Rāviņu, kas bija viens no šī Centra veidotājiem, dibinātājiem un pirmās valdes locekļiem.

Centra gada sapulce notiks 16. septembrī. Noorganizēta nominācijas komisija ar māc. Juri Cālīti par priekšsēdi, locekļi — Richards Grigors, Jānis Koncis un Žanis Šmits. Centrs saņēmis apsveikumu no ministra Timbrela par izcilām sekmēm šī gada Karavānā. Centra valde atzina, ka nopelns ir Rīgas paviljona rīcības komitejai un labai sadarbībai šīs komitejas un Centra starpā. Izdevuma Toronto Centrā nākošais numurs iznāks jau pirms gada sapulces.

Valde jau vairākās sēdēs apsvērusi jautājumu par revīzijas komisijas radīšanu Centrā, bet atzinusi, ka tai nebūtu „mērķtiecīgas funkcijas", jo Centra statūtos nosacīts, ka revīziju izdara zvērināti revidenti. Izveidojot vēl kādu revīzijas instanci, radītu nevajadzīgu parallēlismu un, iespējams — pat nesaskaņas darbībā, kā tas noticis jau citur latviešu pasākumos, kam jau ir zvērināti profesionāli revidenti un vēl arī revīzijas komisija. Valde tāpēc ieskatījusi, ka Centra saimniecībai pieaugot un samērā „komplicētās saimniecības dēļ" Centram ir vajadzīga zvērinātu profesionāļu revīzija.

Valdes kasieris Ž. Grundmanis iepazīstināja valdi ar 1981./82. gada financiālo pārskatu un 1982./83. g. budžeta projektu. Visi atsevišķie posteņi vēl nav noslēgti, jo pārskati jādod zvērināto revidentu pārbaudei un apstiprināšanai. Nākamā gada budžets paredz nelielu pieaugumu un atsevišķus posteņus bibliotēkas un mākslas komitejām, tāpat jaunatnes darbībai un plašākas programmas izveidošanai. „Tādēļ līdzekļu sagādes akcija turpināma," piebilst Centra valdes primais priekšsēdis un viens no šī lielā pasākuma veidotājiem Valdis Liepiņš. No iepriekš paredzētās līdzekļu sagādes akcijas vēl savācami 51,000 dol., lai to varētu noslēgt. Centra biedru skaits pašlaik ir 975. Umurkumura biedru kartes 1983. gadam sāks pārdot jau septembrī.

Lilija Palmere pieņemta par pilna laika Centra saimniecības pārzini, šo posteni pārņemot ar 1. septembri. Viņa būs 4. pilna laika atalgotā Centra darbiniece, sasniedzama Centra birojā pa tālruni 759-4900, vai virtuvē: 759-3090. Centra valde pieņēmusi jaunas azaidu cenas, ņemot vērā inflāciju un 7 proc. nodokli restorānu tēriņiem. — Valde pieņēma ar pateicību zināšanai, ka agrākais lauku saimniecības īpašnieks Latviešu apriņķī Jānis Reķis dāvinājis Centram savas nelaika sievas Emmas piemiņai antīku kakla rotu.

V. S.

HAMILTONA

Mednieku un makšķernieku valde šai gadā darbojas šādā sastāvā: priekšn. un māla baložu šaušanas sekc. vad. R. Mierkalns jr., priekšn. pal. un Lielupes saimnieks Z. Lapuķe, sekr. D. Kalva, kasieris un Lielupes saimn. pal. T. Tērauds, biedrzinis un makšķernieku sekc. vad. Z. Upīte ar vietn. E. Šmitu-Kalēju. Mazkalibra šaušanas sekcijas vad. Maija Upīte ar vietn. Z. Lapuķi. Medību vad. R. Mierkalns sen., dāmu komitejas priekšn. Zigrīda Mierkalna.

Kluba eksternās šaušanas sacīkstes 28. augustā Lielupē. Vakarā saviesīgs sarīkojums.

O. K.

GAISMAS TELEFONS
635-8582

VARIET ZVANĪT DIENU UN NAKTI.
IESKAŅOTA VĒSTS TICĪBAS STIPRINĀŠANAI.

LATVIEŠU BAPTISTU DRAUDZE
188 Lowther Ave. (Walmer Rd. baznīca), Toronto, Ont.

Paļaujies uz to Kungu Jēzu, tad tu tiksi izglābts.
(Ap. d. 16:31)

Bezmaksas kristīgu literātūru un kasetes ar garīgu dziesmu ierakstiem jūs varat saņemt, rakstot māc. J. Šmitam, Box 465, Surrey, B.C. V35 5B7.

BAZNĪCAS ZIŅAS

TORONTO

SV. JĀŅA DRAUDZE

Māc. I. Gaide, 12 Worthington Cr., Toronto, On. M4V 1J6, tāl. 766-5525. Sv. Jāņa draudze, tālrunis 921-3327, 200 Balmoral Ave.

Māc. I. Gaides runas stundas kancelejā: otrdienās un ceturtdienās no pl. 10 — 12.30 un trešdienās no pl. 18 — 20. Citā laikā pēc vienošanās.

8. augustā pl. 10.30 dievkalpojums Saulainē; pl. 19 dievkalpojums dievnamā.

15. augustā pl. 10.30 dievkalpojums Saulainē; pl. 19 dievkalpojums dievnamā.

22. augustā pl. 19 dievkalpojums ar dievgaldu.

29. augustā pl. 19 dievkalpojums.

SV. ANDREJA DRAUDZE

Māc. J. Cālītis, Sv. Andreja draudze, tālr. 924-1563, Carlton St. un Jarvis St. krustojumā, Toronto, Ont. Tālr. māja 482-8403, 8 Rolland Rd., Toronto, Ontario M4G 1V5.

Vasaras mēnešos draudzes mācītāja biroja stundas nenotiek. Mācītāju var satikt katrā laikā ar iepriekšēju norunu. Tālrunis baznīcā 924-1563, Sidrabenē 1-335-9038, mājā — 482-8403. Mācītājs emeritus Ādolfs Čops: tālr. mājās — 249-6593. Stud. teol. M. Irbe: mājās — 924-1867.

8. augustā plkst. 10 dievkalpojums dievnamā. Plkst. 10 dievkalpojums Sidrabenē. Sporta svētki.

15. augustā plkst. 10 dievkalpojums Sidrabenē. Dievkalpojums dievnamā nebūs.

22. augustā plkst. 10 dievkalpojums dievnamā ar dievgaldu.

29. augustā plkst. 10 dievkalpojums dievnamā.

5. septembrī plkst. 15 dievkalpojums.

12. septembrī plkst. 11 Kapu svētki Jorkas kapsētā.

19. septembrī plkst. 15 dievkalpojums ar dievgaldu.

26. septembrī plkst. 11 dievkalpojums. Plkst. 14 elegantas pusdienas Sidrabenē, rīko dāmu komiteja.

AUSTRUMU DRAUDZE

Māc. A. Celms, adrese: 47 Lord Roberts Drive, Scarborough, Ont. M1K 3W1, tālr. 267-3507. Toronto Austrumu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā 361 Danforth Avenue.

8. augustā plkst. 13 Sv. Barnaba baznīcā dievkalpojums.

15. augustā plkst. 13 Tālavā (lūdzu ievērot mainīto stundu) Brīvības cīņu piemiņas dievkalpojums. Pēc dievkalpojuma draudzes pēcpusdiena.

22. augustā plkst. 11 Tālavā dievkalpojums.

29. augustā plkst. 11 Tālavā dievkalpojums.

5. septembrī plkst. 11 Tālavā dievkalpojums.

12. septembrī Kapu svētki Toronto.

19. septembrī plkst. 13 dievkalpojums Sv. Barnaba baznīcā.

26. septembrī plkst. 13 Tālavā sezonas slēgšanas dievkalpojums ar dievgaldu. Pēc dievkalpojuma draudzes pēcpusdiena ar cienastu un programmu.

3. oktobrī plkst. 13. Sv. Barnaba baznīcā Pļaujas svētku dievkalpojums. Pēc dievkalpojuma draudzes pēcpusdiena ar cienastu un programmu.

BRAMPTONA

Māc. A. Briedis, 44 Marylin Cr. Toronto, Ont. M4B 3C6. tālr. 757-2739.

Bramptonas latviešu ev. lut. draudzes dievkalpojumi notiek Grace United Church dievnamā: 156 Main Street North, Brampton, Ont.

KATOĻU DRAUDZE

Prāvests Dr. B. Kokins, 100 Sunnyside Ave., M6R 2N8, tālr. 533-9456. Toronto katoļu vienības dievkalpojumi notiek Kristus Augšāmcelšanās (lietuviešu) baznīcā, 1021 College St. Dievkalpojumi katra mēneša otrā svētdienā, plkst. 13.00.

BAPTISTU DRAUDZE

Māc. A. Arājs, 9 Kingsbridge Court, Apt. 402, Willowdale, Ont. M2R 1L6; tālr. 638-3822. Toronto latviešu baptistu draudzes sanāksmes Walmer Rd. baptistu dr. dievnamā.

Svētdienas skola un bībeles studiju lūgšanu sanāksmes vasarā pārtrauktas.

Dievkalpojumi jūlija un augusta mēnešos pl. 11.

HAMILTONA

Hamiltonas latviešu ev. lut. Kristus draudze — 18 Victoria Ave. South. Māc. K. Kuškēvics, 55 East 44th St., Hamilton, Ont. L8T 3G6, tālr 385-9838.

Māc. K. Kuškēvica runas stundas baznīcas telpās ceturtdienās no pl. 19.30 — 21.30. Tālr. 527-5810. Ieeja birojā no baznīcas aizmugures.

MONTREALA

Prāv. A. Voitkus, 3438 Rosedale Ave., Montreal H4B 2G6 P.Q. Tel. 489-3224. Montrealas latv. ev. lut. Trīsvienības dr., Sv. Jāņa baznīcā, 4345 Marcell Ave.

Vasaras laikā draudzes mācītājs laiku pa laikam uzturēsies arī savā vasaras mītnē, kur sasniedzams, zvanot pa tālruni 1-264-5816.

15. augustā plkst. 11 dievkalpojums Ezerkalnos. Dievgalds.

22. augustā plkst. 19 dievkalpojums baznīcā.

29. augustā plkst. 11 Kapu svētki Mt. Royal kapsētā.

12. septembrī plkst. 13.30 dievkalpojums baznīcā.

19. septembrī plkst. 13.30 dievkalpojums baznīcā.

26. septembrī plkst. 13.30 dievkalpojums baznīcā.

OTAVAS MIERA DRAUDZE

Māc. E. Lange, 364 Pleasant Pk. Rd., tel. 733-3906. Otavas latv. ev. lut. Miera draudze Sv. Pētera lut. baznīcā, 400 Sparks ielā.

8. augustā pl. 19.30 dievkalpojums baznīcā.

15. augustā pl. 11 brīvības cīņu piemiņas dienas dievkalpojums Sprīdīšos. Pēc tā draudzes izbraukums (pikniks).

22. augustā pl. 19.30 dievkalpojums.

29. augustā plkst. 11 dievkalpojums Sprīdīšos.

5. septembrī dievkalpojums nenotiks.

12. septembrī pl. 14 ģimeņu dievkalpojums baznīcā. Piedalīties aicināta visa skolas saime.

LATVIEŠU MISIJAS RADIO RAIDĪJUMS
„BRĪTIŅŠ AR DIEVU"
nepārtraukti
27. gadu gājumā
katru svētdienas rītu no
pl. 9 — 9.30
Vilnis 1270 AM
no Niagaras WHLD raidītāja
Vadītājs A. Laksmanis
106 Dorset Rd., Scarboro,
Ont., tālr. 261-4218
Latviešu misijas

KLAUSIETIES „LABĀS ZIŅAS" RAIDĪJUMU
uz īsajiem viļņiem 6155 KHZ
49 metr. band
Sestdienās plkst. 10.30 vakarā
Vadītājs Dāvids Miķelsons,
60 Stevenson Rd., Rexdale, Ont.
M9V 2B4
tālr. 749-0832

KLAUSAITIES GARĪGOS RAIDĪJUMUS
Global TV 6. un 22. stac.
100 Huntley St., Toronto,
no pirmd. — piektd. pl. 9.30 no rīta, sestd. pl. 10 no rīta Radio TV stac. 29, 700 Club, ik dienas pl. 11.30 no rīta un pl. 9.30 vakaros.
Radio FM CBN 107.1
24 stundas. Tel. 889-3126.

Daugavas Vanagu nams
PIEDĀVĀ ZĀLI
DAŽĀDIEM SARĪKOJUMIEM
PIEPRASIET TELEFONISKI
SVĒTDIENĀS DZĒRIENI TIKAI PIE MALTĪTĒM — $4.50

125 Broadview Ave.
Tel. 465-5225

Daugavas Vanagu klubs
ATVĒRTS BIEDRIEM UN VIESIEM
no pirmdienas — ceturtdienai, iesk., no pl. 12 dienā — 12 naktī,
piektd., sestd. no pl. 12 dienā līdz 1 naktī,
svētdienās no pl. 12 dienā līdz 9 vakarā.

Fotografisks uzņēmums ar atzītu kvalitāti.
(416) 863-1166
BENJAMIN FILM LABORATORIES LTD.
247 Richmond St. E., Tor., Ont. M5A 1P2
We believe every picture counts

Town & Country Real Estate Ltd.
V. Palma — pārstāvis

41 Heathcote Ave., Willodale, Ont. M2L 1X9
Tel. **444-2447**

Pērkot un pārdodot savu nekustamu īpašumu, zvaniet nesaistošai informācijai 444-2447. Mājas lielā izvēlē visā pilsētā. Palīdzam sagādāt obligācijas un iemaksas māju pirkšanai uz izdevīgiem noteikumiem.

KALUPE JEWELLERY LTD.
25. jubilejas gads
Zeltkaļi
ALDONA KORMS un TĀLIS KIVLENIEKS B.Sc. G.J.
VEIKALĀ UN DARBNĪCĀ — Tālr. (416) 595-1125
College Park, 444 Yonge St., Toronto, Ont. M5B 2H4

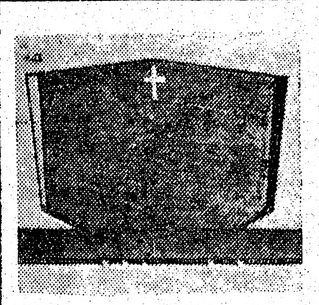

PIEMINEKĻI
487-2147, vakaros 445-8955
Kvalitātes darbs un eiropiešu mets
Igauņu uzņēmums
YONGE MEMORIAL LTD.
2044 Yonge St., Toronto
M4S 1Z9
Starp Eglinton un Davisville

BROADVIEW DELICATESSEN
141 Danforth Ave., Toronto, Ont.
Tel.: (416) 465-9905
POKO'S MEAT
376 College St. (netālu no Bathurst ielas), Toronto, Ont.
Tel.: (416) 922-1300

Abos veikalos dabūjamas augstākās kvalitātes preces par mērenām cenām.
Izdarait pasūtinājumus jau labi laikus savam svinīgajam gadījumam.
Svaiga gaļa un gaļas produkti. * Importēti eiropiešu produkti lielā izvēlē. * Viss ir svaigs, tīrs, gaumīgs!
Īpašnieki Ausma un Jānis Miķelsoni.

DOWNTOWN WOOLS, ARTS & CRAFTS
Īpašn. Elza Avots
9 Queen St. East (pie Simpsona un Yonge).
Lielā izvēlē dažādu rokdarbu materiāli.
Padomi rokdarbu jautājumos.
TEL.: 368-5011

OPTICAL STUDIO
R. Schmid, Optician
VĀCU OPTIĶIS —
Speciālizējies kontaktlenžu nozarē. Lielā izvēlē eiropiešu aceņu rāmji.
1586 Bloor St. W., Toronto, vienu bloku no Latviešu kreditsab. Dundas-Bloor nodaļas. Tel. 535-6252.

Latviešu nams Toronto
IZĪRĒ TELPAS
SARĪKOJUMIEM UN VIESĪBĀM
Pēc vēlēšanās nama dāmu komiteja rīko
GODĪBU GALDUS
491 College Street, Toronto, Ont. M6G 1A5
Tel. 922-2931

SAIŅI UZ BALTIJAS VALSTĪM un P.S.R.S.
Mēs pārsūtām apdrošinātus drēbju un apavu sainīšus līdz 19 2/3 märc. netto
LIELA MANTU IZVĒLE MŪSU VEIKALĀ
Biroja laiks — pirmd., otrd., ceturtdien un piektdien no pl. 9.00 — 17.00.
Piektdienās vēlākā laikā — iepriekš sazinoties pa telefonu
Sestdienās no pl. 9.00 — 16.30, trešdienās birojs slēgts.
Jūnijā, jūlijā un augustā — atvērts trešdienās, slēgts sestdienās.
BALTIC Exporting Co.
482 Roncesvalles Ave., Toronto, Ont. M6R 2N5
tālr. 531-3098

Venus
florists
231 Roncesvalles Ave.
Toronto M6R 2L6
TEL. DARBĀ (416) 534-4645,
PĒC DARBA (416) 533-4037
A. Putniņš

Alcan Building Products Authorized Dealer — ALCAN
Māju īpašnieki!
Ir trīs veidi, kā var ietaupīt ar ALCAN SIDING
Sazinieties ar uzņēmuma īpašnieku — bez starpniekiem

1) **Ietaupa darbu un laiku**
2) **Instalācijas un apkures izdevumus**
3) **Uzlabo izskatu un līdz ar to palielina mājas vērtību, ieskaitot ALCAN 20 gadu garantija**

- LIETUS NOVADA CAURULES
- LOGUS
- DURVIS
- MARĶĪZES (Awnings)
- JUMTA PĀRKARES (Sofit and fascia)

CENTURY ALUMINUM INSTALLERS
534-2864 *Īpašnieks Artūrs Mīme*
2226 Dundas St. W., Toronto, M6R 1B3

Murray E. Newbigging
BĒRU MĀJA
- **Izjusti personīgi pakalpojumi**
- **Pastāvīga kapella**

M. WAYNE HAMILTON
Funeral Director
733 Mount Pleasant Rd., pie Eglinton Ave.
Auto novietošana. Tel. **489-8811, 489-8002**

R. S. KANE Ltd.
APBEDĪŠANAS BIROJS
4812 Yonge Street
(Sheppard Avenue tuvumā)
Willowdale, Ont.
221-1159

Andrejs M. Stikuts
B.A., L.L.B.
ADVOKĀTS
20 Queen Street West, Suite 1104, Box 48, Toronto, Canada M5H 3R3
Tel. **(416) 977-8720**

Un tagad

VĒSTULE NO BUENOS AIRESAS

Tas šodien, 15. jūnijā, ir jautājums, kas nodarbina arģentīniešus.

2. aprīlī arģentīniešu karaspēks okupēja angļu pārvaldītās Malvīnu salas. Tauta gavilēja, jo 139 gadi bija pagājuši, kopš angļi salas ar varu bija okupējuši. Vai viens no iemesliem bija katastrofiskais saimnieciskais stāvoklis valstī, vai vēlēšanās ieiet vēsturē vai arī doma, ka angļu lauva ir veca un bezzobaina, tas arī nav zināms. Katrā gadījumā tauta aizmirsa, ka maizes rieciens ir gaužām plāns, un gavilēja. Notika masu demonstrācijas atklātos laukumos, neskaitāmus sarīkojumus rīkoja par labu salu atgūšanai. Salās steigšus mainīja ostu un ielu nosaukumus no angļu valodas uz spāņu. Arģentīnā meklēja skolotājus skolām, kas bija paredzētas ierīkot salās.

Tad ieradās angļu flote no tālās Anglijas un sākās cīņas par salām. Arģentīnieši ar franču Miraga lidmašīnām un franču raķetēm nodarīja negaidīti lielus zaudējumus angļu flotei. Loti izcēlās Arģentīnas lidotāju drosme un māka. Arī salās izceltajiem angļu karavīriem bija jāpārvar sīksta Arģentīnas infantrijas pretestība, lai 14. jūnijā sasniegtu salu galveno ostu Arģentīnu (agrāk Stanley), kur kaujas uguns tika pārtraukta un karaspēka virspavēlnieki — Arģentīnas ģen. Mendenezā un angļiem Moora uzsāka sarunas.

15. jūnijs Arģentīnā ir skumja diena. Zaudētas dzīvības un kara materiāli; ir liela neziņa par rītdienu. Arģentīnieši bija aizmirsuši bēdīgo patiesību, ko mēs, latvieši, esam izjutuši jau agrāk un arī šodien, ka stiprākam ir vienmēr taisnība. Angļu armija, kas uzsāka galveno uzbrukumu 13. jūnija vakarā, bija apgādāta un apbruņota ar moderniem kara materiāliem, piem., nakts acenēm, ar apsildāmiem tērpiem (salās ir ziemas laiks), ar viegli pārnesamiem raķešu izšaušanas aparātiem, kuŗu reķetes bija apgādātas ar dažādiem mērķu atrašanas veida ierīcēm, piem., izšautā raķete pēc izšaušanas pati uzmeklē pretinieka artileriju pēc siltuma, saskatāmam mērķim raķeti var vadīt radio viļņiem, u.t.t.

Angļu armija ir apbruņota ar amerikāņu, vācu un citu NATO valstu ieročiem. Liekas, ka šinī bruņotajā sadursmē izmēģināja pēdējā laikā izgudrotos ieročus. Pastāv bažas, ka Arģentīna pārsveŗas krievu un citu komūnistisko valstu blokā. Šīm bažām ir pamats, jo krievu sūtnis Arģentīnā visa konflikta laikā bija un ir gaidīts viesis kā pie prezidenta, tā ārlietu ministrijā. Tā goda parādīšana un pazemība krievu sūtnim dažreiz nonāk līdz smieklīgumam. Arī Arģentīnas ārlietu ministra ciemošanās Kubā pie diktātora Kastro nesola nekā laba. Ir fakts, ka amerikāņi, pareizāk sakot, ASV prezidenta Rēgena valdība ir zaudējusi visas simpatijas, un par bij. ārlietu ministru Heigu te runā ne sevišķi glaimojoši. Ieroči ir apklusuši, bet arģentīnieši nedomā no cīņas par salām atteikties. Ja nesāks runāt ieroči, turpināsies cīņa diplomātiskā laukā. Ja pirms diviem mēnešiem reti kāds zināja, kur ir Malvinu salas, tad šodien to zina daudzi. Tas ir viens no nedaudzajiem ieguvumiem arģentīniešiem. Otrs ir Dienvidamerikas valstu simpatijas un materiālais atbalsts, sevišķi no Venecuēlas. Anglija un ASV Dienvidamerikā nav populāras.

Mēs te maz zinām, ko runā un raksta par šo konfliktu ārzemēs. Mūsu laikrakstu Latvija Amerikā saņemam pēc 2—3 mēnešiem. Tā mums te trūkst pilnīga informācija.

Par tālāko notikumu gaitu ir liela neziņa, vai mēs iekritīsim krievu dzelžainajos apkampienos vai maksāsim Anglijai par viņas kuģiem, kas it kā novērtēti 250 milj. dol., un sarunās turpināsim tirgoties par salām. Ne vienā, ne otrā gadījumā vieglas dienas te nav gaidāmas.

F. P.

15. jūnija vakarā runāja Arģentīnas valsts prezidents, kas paziņoja ieroču pamieru Malvīnu salās, kas panākts ar Arģentīnas ienaidnieka ASV ieroču palīdzību. Tālāk diezgan neskaidri solīja kaut kad atjaunot Arģentīnā demokratisku iekārtu.

amber

AMBER PRINTERS & PUBLISHERS LTD.
125 BROADVIEW AVENUE
TORONTO, ONTARIO
466-1514; 465-7902

A/S LATVIEŠU NAMA VALDE

aicina latviešu organizācijas izkārtot savus sarīkojumus 1982.-83. gadam un nekavējoties pieprasīt telpas Latviešu Namā, jo Nama telpas jau lielāko tiesu ir aizņemtas līdz 1983. gada februārim.

Dzimtenē saņemtas vēstis, ka pēkšņā nāvē miris

Jūlijs Martinsons

dzimis 1915. gada 11. maijā Latvijā,
miris 1982. gada 9. maijā Kanadā.

Vieglas smiltis svešajā zemē novēl tev, tēti,
tavi bērni Lilita un Guntars Martinsoni, pirmā dzīvesbiedre Berta, māsīca Ilga Latvijā un draugi Amerikā.

No šūpļa dziesmas
Līdz bēŗu zvanam
Dzīve ir pārāk īsa.

Mūsu mīļā

Alīda Liekniņš,

dzimusi Gruzdiņš

dzimusi 1907. gada 1. aprīlī Jelgavā,
mirusi 1982. gada 20. jūlijā Londonā, Ontario.

Par viņu sēro
dēls Egons ar ģimeni Latvijā, vīra brālis Voldemārs ar ģimeni Londonā, Ontario, un draugi Kanadā.

Mūžībā aizsaukta mana mīļā draudzene
no senām jaukām dienām un gadiem laimīgiem —

Milda Krūmiņš

dzimusi Saldū, Latvijā,
mirusi Mančestrā, Anglijā.

Dievs ar Tevi, ceļš kam galā,
Dievs ar Tevi, mīļais draugs.

Skumst
Ellija.

Antons Pīpiņš

dzimis 1914. gada 6. aprīlī Daugavpilī,
miris 1982. gada 12. jūlijā Toronto.

Mīlestība nekad nebeidzas.

Viņu mīļā piemiņā paturēs
sieva Ņina, Velta ar ģimeni, Juris ar ģimeni, bērni un mazbērni Latvijā.

SAVIENOTĀS VALSTIS

ŅUJORKA

● Latviešu draudžu dienās Ņujorkas draudzes lauku īpašumā Katskiļu kalnos jūnija beigās piedalījās 420 reģistrētu dalībnieku, bet kopā ar lektoriem un darbiniekiem apmeklētāju skaits pārsniedza 500. Bija daudz referātu par reliģiskiem un laicīgiem tematiem, kā arī brīvdabas dievkalpojumi ar lielu dievgaldnieku skaitu, rīta lūgšanas ik dienas un citas nodarbības.

● Ņujorkas latviešu ev. lut. draudzē maijā reģistrēti 765 draudzes locekļi, vecāki par 70 gadiem, no tiem 29 pārsnieguši 90 gadu vecumu. Draudzē gada sākumā bija 2652 draudzes locekļu.

● Draudzes Palīdzības fonds pagājušā gadā pabalstos un piešķīrumos izdevis 9000 dol. Šī gada sākumā 500 dol. nosūtīti poļu palīdzībai caur LELBA kasieri. Uz Ģimenes dienu piešķirti līdzekļi divām daudzbērnu ģimenēm: vienai ģimenei ar sešiem bērniem 300 dol., otrai ar četriem bērniem 200 dol. Latvijas Sarkanajam Krustam nosūtīti 250 dol., kādam slimniekam uz Somiju 100 dol. Ceļa Biedra abonēšanai piešķirti 100 dol., studentiem divas stipendijas par 100 dol. katra. Atbalstīti mācītāju slimnieku un vientuļo draudzes locekļu apmeklējumi. Bērnu vasaras nometnes vadītājas pārziņā nodoti 500 dol. nometņotāju atbalstam. Pērn šim nolūkam izdeva 1400 dol.

● Profesionālā bibliotēkāre Sandra Bašēna Ņujorkas draudzes bibliotēkā Draudzes namā Bruklinā šovasar pārkārto daudzās grāmatas jaunos plauktos. Šo darbu paveikt aicināja Iekšpilsētas novada dāmu komiteja, kas darbu materiāli atbalsta. Ņujorkas draudzes darbs norit pa pieciem novadiem, bet tai ir kopēja valde.

● Pie Ņujorkas latviešu ev. lut. draudzes 1972. gadā nodibinātajā pensiju fondā šī gada sākumā bija uzkrāti 27,924 dol. Fonda ienākumi 1981. gadā bija 6010 dol., no tiem 2000 dol. bija paredzēti draudzes budžetā, dāmu komiteja atbalstīja ar 650, individuālos ziedojumos ienākuši 833, augļos 2527 dol. Izmaksas no šī fonda nav izdarītas. Fondā apdrošināti trīs Ņujorkas draudzes mācītāji un ilggadējā darbvede. Līdzekļi sadalāmi apdrošināto kontos, ņemot vērā izpeļņu, strādājot pilnu laiku vismaz 10 gadus. Pensiju izmaksā vienā reizē vai vairākos periodiskos maksājumos. Noteikumus apstiprinās nākamā gada draudzes sapulcē.

● Ņujorkas draudzei šī gada budžets paredzēts 166,500 dol. Pirmajos piecos mēnešos ieņemti 77,622 dol., izdoti 76,030 dol. Ienākuši 55,813 dol. draudzes nodevās, kas ir apm. puse no paredzētās summas. Kollektēs saziedots 8643 dol., aploksnēs 7783, dažādi citi ienākumi 5382 dol. Algās un atlīdzībā 10 darbiniekiem izmaksāti 28,616, skolām 8351, īpašumu uzturēšanai 12,872 dol., ieskaitot darbinieku apdrošināšanu, satiksmes izdevumus, maksājumus astoņiem telefoniem, pasta un Baznīcas Ziņu izdošanai.

● Bronksas pamatskolu Jonkeros šogad beiguši 7, Longailendas pamatskolu 5, Ņuarkas pamatskolu 4, kopā 16 skolēni. Bronksas vidusskolu beiguši 5, Longailendas 3, kopā 8 skolēni. Ņujorkas draudzes latviešu pamatskolas visā pastāvēšanas laikā beiguši 655 audzēkņi, pie kam Bronksā 100 zēnu un 100 meiteņu. Vidusskolu trīsgadu kursu kopš 1969. gada beiguši 220 absolventi. Pagaidām zināms, ka amerikāņu augstākās mācību iestādēs šogad bakalaura gradu ieguvuši 10, bet graduētos gradus 2 draudzes locekļi.

● Ņujorkas draudzē šinī pavasarī iesvētīti 14 jaunieši Jonkeru baznīcā, 11 Salas un 5 Īstoranžas baznīcā, kopā 30 jaunieši. Maijā un jūnijā salaulāti 7 pāri, bet tikai viens, kur abi laulību partneri bijuši latvieši. Miruši 9 draudzes locekļi pēdējos divos mēnešos.

● Katskiļu vasaras nometnes uzpošanai 113 talcinieki nostrādājuši 199 darba dienas, to vidū 38 jaunieši. Draudzes piecas novadu dāmu komitejas ziedojušas nometnei 2300 dol., iegādājoties jaunas segas, spilvenus, logu aizkarus, traukus. Amatniekiem par darbu un materiālu nometnes komiteja samaksājusi pāri par 10.000 dol. Izloze maijā nometnei devusi 4675 dol. atlikumu. No izsūtītām 16,000 lozēm 1492 personām un ģimenēm atsaukušās 661 ģimene, samaksājot 5653 dol. Izlozes izdevumi 978 dol. Laimestus nometnei atdāvinājuši L. Kullīte, E. Mālmane un N. Vidbergs.

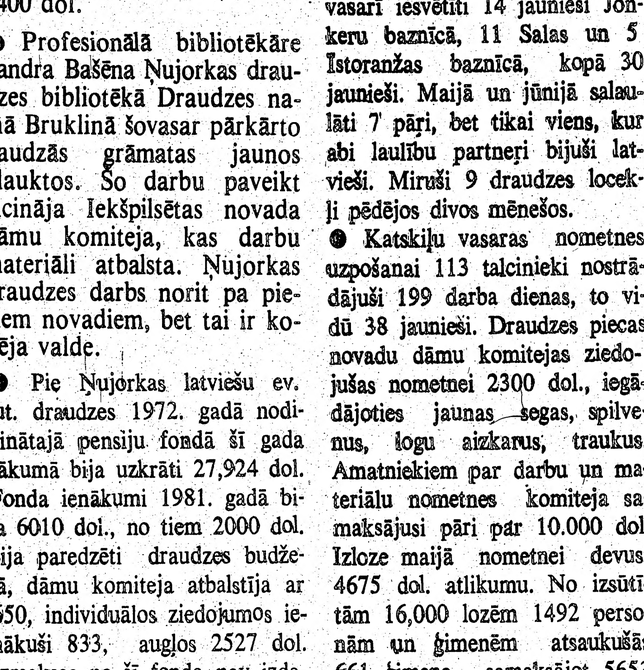

P. Zariņš koncertēja Mičigenā.

ASV DV zemes valdes sēdes dalībnieki. Uzņēmumā no kreisās E. Peniķis, priekšsēdis A. Spārniņš, V. Aparjods, E. Ādamsons, I. Pogenbergs; 2. rindā I. Priedulājs, A. Kubuliņš, A. Lanka, V. Jaunkalnietis. Foto V. Jaunkalnietis.

● Draudzes lauku īpašumā Katskiļos no 30. maija līdz 25. jūnijam atpūtās 32 dalībnieki no Ņujorkas draudzes un citurienes. Pilna pansija ar dzīvošanu un ēšanu bija 3,50 dol. dienā, bet to atbalstīja draudzes palīdzības fonds ar 1200 dol., atlīdzinot draudzei par patērēto gāzi, elektrību un telpu īri. Rudenī veco cilvēku atpūta paredzēta no 6. septembŗa līdz 3. oktobrim.

● Ņujorkas draudzes vasaras nometnē šogad ir divi speciāli periodi. Eiropas futbola nometnē no 4. līdz 10. jūlijam bija pieteikušies 33 bērni, bet volejbola nometne no 11. līdz 17. jūlijam. Pirmajā divnedēļu periodā no 4. līdz 18. jūlija bija pieteikušies 55 dalībnieki, otrā 80 bērni, bet trešajā no 1. līdz 15. augustam dalībnieku skaits veidojas. Speciāls periods no 15. līdz 21. augustam paredzēts bērniem, kam grūtības ar latviešu valodu. Maksa par vienu divnedēļu periodu draudzes locekļu bērniem 150, citu draudžu piederīgiem 175 un bērniem ārpus draudzes 200 dol. par dalībnieku. Draudzes palīdzības fonds atbalsta bērnus iespēju robežās. Vk.

PORTLANDE

● Portlandes dziesmu svētku laikā sarīkojumu ietvaros rīkotais solistu koncerts 2. jūlijā pulcināja vairāk nekā 600 klausītāju. Programmā debitēja solisti Olga Griķe (mecosoprāns), Kārlis Grīnbergs (baritons), Brigita Ritmane klavieres), Andrejs Jansons (oboja), atskaņojot komponistu J. Mediņa, V. Dārziņa, J. Kalniņa, Lūcijas Garūtas, J. Ķepīša, J. Vītola, Br. Skultes, E. Dārziņa, A. Žilinska darbus. Jaunās paaudzes komponistes Lolitas Ritmanes Vai sapnis (Zinaīda Lazda) pirmatskaņojumu sniedza O. Griķe pianistes Br. Ritmanes pavadījumā.

Kompoziciju ,,Orfeja dziesma'' atskaņoja instrumentālais ansamblis ar solistu K. Grīnbergu autora diriģenta A. Jansons vadībā.

Ar pirmatskaņojumiem Jūrai (K. Skalbe) un Šodien klusums iestājies (P. Johansons), komponistu Imanta Ramiņa un Anitas Kuprisas darbi, debitēja 1982. g. 2 x 2 izlases koris ar 30 dziedātājiem diriģ. Vizmas Maksiņas un Anitas Kuprisas vadībā. Koris guva vislielāko piekrišanu.

Programmas beigās Losandželosas kameransamblis Solaris diriģentes Dairas Cilnes vadībā (M. Kārkliņa, Dace Kārkliņa, Loma Sprūde, Maija Caune, Zigurds Teteris, Juris Cilnis, solistes Anita Rubene un Māra Rozentāle) ar mūziķiem A. Jansonu un Br. Ritmani un solisti Anitu Rubeni (sopr.) dziedāja L. Ritmanes pirmatskaņojumu Vasariņa (R. Blaumanis).

Ansamblis atskaņoja tautasdziesmas (A. Jurjāns) un ,,Ganu balsis'' (P. Dambis), beidzot ar V. Baštika pirmatskaņojumu Dzimtene un vēja kokle (K. Skalbe). Klausītāji ilgi sumināja dziedātājus un komponistus Viktoru Baštiku un Lolitu Ritmani.

O. K.

Senātors Kenedijs diskutē

TV 5 7. jūlijā bija organizējis diskusiju atomieroču ražošanas jautājumā starp senātoru Ed. Kenediju un Gordonu Hamfriju (N. H.). Hamfrijs aizstāvēja valdības politiku, bet Kenedijs prasa tūlītēju ražošanas pārtraukšanu. Hamfrijs izteicās, ka valdība vēlas uzlabot ieroču transportēšanu uz paredzamajiem mērķiem. Tā kā diskusija notika Harvarda universitātes Kenedija politisko zinātņu skolā, tad tā bija pārpildīta līdz pēdējai vietai. Abu senātoru starpā attīstījās šāds interesants dialogs:

Kenedijs — Tagad ar satelītu palīdzību mēs varam redzēt pat auto braukšanas numuru plāksnes.

Hamfrijs — Bet kā ar tiem automobiļiem, kas atrodas garāžās? Dialogs sacēla smieklus, bet Kenedijs vēl mēģināja glābt savu situāciju, teikdams, ka no garāžām neviens krievs raķetes nešaus. Publika vēroja Kenedija uzticēšanos un paļāvību krieviem, kaut zināms, ka padomju raķetes tā noslēptas, ka tās nevar ieraudzīt ar labāko satelītu.

Uz debatēm bija ieradušies apspiesto tautu komitejas pārstāvji: komitejas priekšnieks O. Šudloks, latviešu pārstāvis A. Lambergs ar dzīvesbiedri, red. E. Tuttle u.c. Katrs bija uzrakstījis pa diviem jautājumiem un iesniedzis diskusiju vadītājam Č. Kertisam, bet pēc laika tos atdeva atpakaļ, norādot, ka viņu jautājumi neesot aktuāli vai citādi.

— Kāds bija jūsu jautājums, jautāju A. Lambergam, kas pagalam neapmierināts par TV vadības cenzūru.

— Gribēju teikt, ka 12. jūlija demonstrācijas Ņujorkā par atomatbruņošanos bija ne vien komūnistu inspirētas, bet samaksātas, kas bija zināms, bet prese pēdējo faktu noklusēja. Acīm redzot šādi jautājumi TV vadībai nav patikuši. Un ne tikai man viņi neļāva jautāt, tas pats notika ar visiem 8, kas ar cerībām ieradāmies teikt un jautāt savu viedokli. A. Lambergs smaidīdams saka: ,,Manu svārku stūri rotāja poga ,,Freedom for Latvia''. Vai tā būtu nobiedējusi?''

O. A.

GRAND RAPIDI

● DV apvienības rīkotajā Līgo vakarā 26. jūnijā Pogu saimniecībā pie Loveles bija sapulcējušies ap 80 priecīgu līgotāju. Nik. Šubina iestudējumā izrādīja vienu cēlienu no J. Lejiņa lugas ,,Nebrauc tik dikti''. Bija noorganizēti vairāki ugunskuri, skanēja līgo dziesmas un varēja iebaudīt vakariņas. Par labāko un garšīgāko sieru atzina Lidijas Tarbunasas gatavoto, kas saņēma velti.

Lai segtu mājas obligācijas maksājumus,
pārdodamas
māksl. O. N. Grebžes gleznas — statiņi un ūdens. Zvanīt pēc pl. 15
463-9397.

Trīsreiztrīs 1982

Amerikas latviešu apvienības Ārpusskolas izglītības birojs ar prieku un gandarījumu ziņo, ka tautiešu atsaucība Trīsreiztrīs pārsniegusi visas cerības. Taču tas nozīmē, ka uz Trīsreiztrīs 1982 Gaŗezerā pieteikties vairs nevar. Uz Trīsreiztrīs 1982 Rietumkrastā vēl var pieteikties, bet tas jādara nekavējoties, rakstot Edvīnam Adītājam, 625 39th St., Richmond, Ca. 94805. Abas nometnes notiks no 15. — 22. augustam.

Trīsreiztrīs 1982. Gaŗezerā būs ap 230 dalībnieku, ieskaitot darbiniekus. Vadība lūdz visus dalībniekus un darbiniekus reģistrēties nometnē svētdien, 15. augustā, no pl. 15 līdz pl. 18 Saulgriežu ēkā, vidusskolas territorijā. Pēc reģistrācijas no pl. 18 līdz 19 būs vakariņas Gaŗezera ēdamzālē un pl. 20 — iepazīšanās vakars Valdemāra zālē. Pēc iepazīšanās vakara notiks vadības loka sēde, kur lūgti piedalīties visi Trīsreiztrīs nometnes darbinieki.

Līga Ruperte
ALAs Ārpusskolas izglītības biroja vadītāja

PATEICĪBA

Sirsnīgi pateicamies radiem, draugiem un paziņām par izteikto līdzjutību, ziediem un ziedojumiem Sv. Andreja baznīcai, izvadot mūsu mīļo

HEDVIGU GULBI

Dieva mierā.

Sirsnīgs paldies mācītājam Jurim Cālītim par izjustiem un mierinošiem Dieva vārdiem un lūgšanām.

Pateicībā sieva un meitas.

DZIESMA AICINA, DZIESMA VIENO!

7. DZIESMU DIENAS GAŖEZERĀ 1982. GADĀ.

Piektdien, 13. augustā

pl. 13.00 Rajona koŗu mēģinājums.

pl. 18.30 Viestarta Aistara gleznu skates atklāšana.

pl. 19.30 Kronvalda zālē koncerts. Dr. Uldis Baumanis — vijole, Daira Langena-Kalnāja — klavieres. Ieeja 6 dol., skoln. un pens. 4 dol.

Sestdien, 14. augustā

pl. 9.00 Koŗu kopmēģinājums Dziesmu lejā.

pl. 10.00 Mūzeja un daiļamatnieku darbu skates atklāšana vidusskolas telpās virs mūzeja. Vad. O. Grīns.

pl. 11.00 Kronvalda zālē koncerts. Ansamblis ,,Melodija'', vad. Gunta Plostniece. Ieeja 6 dol., skolniekiem 4. dol.

pl. 18.00 Koŗu koncerts Dziesmu lejā. Dir. E. Brusubarda II, E. Brusubarda III, G. Kalmīte-Skujiņa, V. Maksiņa, V. Meļķis, A. Vintere-Brugmane, J. Zuika. Ieeja 6 dol., skolniekiem 4. dol.; piemaksa par krēslu — 1 dol.

pl. 21.00 **Dziesmu balle** Dziesmu lejā. Spēlēs ,,Atmiņas''. Ieeja 4 dol.

Svētdien, 15. augustā

pl. 11.00 Dziesmu dievkalpojums. Čikagas Ciānas ev. lut. draudzes koris, dir. R. Kalnmals, māc. Leons Vīksne.

pl. 14.00 Kronvalda zālē koncerts. Ansamblis ,,Melodija'', vad. Gunta Plostniece (sestdienas koncerta atkārtojums). Ieeja 6 dol., skolniekiem 4 dol.

Apmešanos aizrunāt: (616) 244-5441.

UZ REDZĒŠANOS 7. DZIESMU DIENĀS GAREZERĀ.

DZIESMA AICINA, DZIESMA VIENO!

Mūsu filistrs

agronoms

Edgars Upītis

dzimis 1908. gada 25. jūnijā Gaujienas pagastā,
miris 1982. gada 4. jūlijā Londonā, Ontario.

Dziļās sērās
Konkordija Zelmenis.

Mūsu filistrs

Bruno Banka

dzimis 1911. gada 2. aprīlī Beļavas pagastā,
miris 1982. gada 14. aprīlī Vankuverā, Kanadā.

Dziļās sērās
Konkordija Zelmenis.

Mūsu mīļā māmiņa, vecmāmiņa un vecvecmāmiņa

Paulīne Puide,

dzimusi Āboliņš

dzimusi 1897. gada 23. augustā Latvijā,
mirusi 1982. gada 3. jūlijā Toronto.

Dievs lai dod, ka gājējam
Mīlestība līdzi ietu,
Tam aiz kapa velēnām,
Pušķodama dusas vietu.

Viņu piemiņā paturēs
meitas ar ģimenēm, mazbērni un mazmazbērni Toronto, meita un dēls ar ģimenēm Latvijā.

Dieva mierā aizsaukts
mans mīļais dzīves draugs un svainis

Pēteris-Eduards Vašulis

dzimis 1899. gada 23. augustā Latvijā,
miris 1982. gada 20. jūlijā Toronto.
Izvadīts 23. jūlijā Latviešu kapos Toronto.

Apklusa Tava mīļā sirds.
Mierā Tavas čaklās rokas.

Dziļās sērās
sieva, svaine tālā svešumā, radi Kanadā un ASV.

RM
NSM
ROSAR-MORRISON
FUNERAL HOME LTD.
Thomas L. Morrison — Funeral Director
467 Sherbourne St., Toronto, Ont. M4X 1K5.
Tel. 924-1408.
RŪPĪGA UN SMALKJŪTĪGA
APBEDĪŠANAS CEREMONIJU IZKĀRTOŠANA

ZIEDI UN DĀVANAS
GARDENIA
FLOWERS & GIFTS
362 Danforth Ave., Toronto, Ont. M4K 1N8
(Pie „Chester" pazemja pieturas)
466-1951 vai 466-1502
ZIEDI KATRĀ VEIDĀ — KATRAI VAJADZĪBAI
VISUR BRĪVAJĀ PASAULĒ
LATVIEŠU DAIĻAMATNIEKU DARBI
ĀDĀ, KOKĀ — KERAMIKA, AUDUMI
DZINTARA IZSTRĀDĀJUMI
ZELTKAĻA A. GUGĀNA ROTAS
Māra Lūsis un Inta Tauriņš

Roberts Bērziņš
SPARK ELECTRIC
latviešu uzņēmums,
labo un atjauno elektriskas installācijas — gaisa vēsināšanas ierīces. (refrigeration, air conditioning u.c.).
Mērenas cenas. ● Kvalitātes darbs.
Zvanīt 962-6840.

Hello WORLD
Travel Ltd.
1843 Avenue Rd., Toronto,
Ontario, Canada M5M 3Z4
Tel.: (416) 789-5304
Sīkāku informāciju un pakalpojumus ceļojumiem sniedz biroja vadītāja INESE GRODNIS pa augšminēto tel.

Atjaunojiet abonementu LATVIJA AMERIKA un dāviniet to saviem draugiem, lai nodrošinātu informāciju par notikumiem pasaulē.

Lūdzu sūtiet LATVIJU AMERIKĀ uz
☐ vienu gadu $40.00
☐ 6 mēnešiem $21.00
☐ 3 mēnešiem $12.00
Mr., Mrs., Miss .....
Adrese .....
Jauns abonents ☐ pagarinājums ☐
Čeku lūdzu rakstīt uz
LATVIJA AMERIKĀ PUBLISHING, LTD. vārda
125 Broadview Ave., Toronto, Ontario M4M 2E9

BĒRZAINĒ
1982. g. 17. jūlijā
DV Bramptonas, Druvas un Kesvikas nod.
ŠAUŠANAS SACENSĪBAS
ar mazkalibra šautenēm no pl. 9—16 un
pl. 16 ar pistolēm.
Dažādas sporta nodarbības.
Kesvikas mākslinieku **gleznu izstāde** kluba zālē visu dienu.
Pusdienas ● Loterija ● Bufete
VAKARĀ DEJAS.
BRĪVA IEEJA. VISI LAIPNI IELŪGTI.

Dāmu un kungu DRĒBNIEKI
šuj apģērbus pēc mēra un Jūsu gaumes
Runā vāciski
Old Mill Tailors
Rudi H. Schneider
7 Riverview Gardens — 769-9535
pie Bloor, vienu bloku rietumos no Jane

GRĀMATAS DĀVANĀM
un paša priekam

A. Michelsons — Klibā skrodera iela, rom.	$ 8.50
L. Bērziņa — Līdzinieks, rom.	$ 8.50
A. Voitkus — Redzi, mēs dzīvojam, rom.	$12.00
A. Voitkus — Zaudētie gadi, rom.	$12.00
L. Bērziņa — Mans draugs Žanis, satīra.	$13.50
G. Janovskis — Purvā, rom.	$11.50
Lietiskā māksla, Nr. 12, rokdarbi	$ 6.20
Latvju māksla, Nr. 8	$ 9.00
A. Ziedonis, jr. — A Study of R. Blaumanis	$25.00
A. Šilde — Latvijas vēsture 1914 — 40	$34.00
L. Baron — Krišjāņa Barona atmiņas	$13.00
Z. Mauriņa — Manas saknes debesīs	$12.00
E. Dunsdorfs — Latvijas vēsture 1710 — 1800	$22.50
Anšl. Eglītis — Lūdzu ienāciet, ser. I - II	$18.00
Anšlavs Eglītis — Vai zini zemi, kur citronas zied, rom.	$14.00
L. Roze - Gulbe — Jāiztur, dzej.	$10.00
G. Ikona — Patiesības medībās, dzej.	$10.00
M. Lorbergs — Gruzdošais nemiers, dzej.	$ 9.00
L. Vilde — Alite Bišu muižā, jaunatnei	$10.00
E. Andersone — Vai darīju pareizi? īsrom.	$10.00
E. Andersone — Ziemsvētku pasakas.	$10.00
Ed. Freimanis — Piedzīvojums Padomijā, rom.	$12.00
K. Ozoliņš — Ideāli liesmās, atm.	$12.00
I. Liepiņa — Brīnums, dzej.	$ 8.50
A. Ivaska — Līču loki — ainas un ainavas	$13.50
Tēvzemes arāju cilts, Jelgavas zemkopības skolas likteņgaitas	$35.00
J. Daģis — Prez. K. Ulmanis, II d.	$30.00
A. P. Balodis — Kosmosofija	$24.00
88 Latviešu tautas dejas un apdares	$25.00
A. Dzērvīte — Latvju raksti	$25.00
A. Jaunzeme — The Rhyme Chronicle of Livonia	$24.00
Dr. J. Siliņš — Mārtiņš Krūmiņš, monogr.	$31.50
P. Babris — Silent Churches	$24.95
Latvijas māksla I	$38.00
Latvijas māksla II	$48.00
Plēpis un viņa gravūra kokā	$50.00

Piedāvā dāvanām: gleznas, rotas, keramiku, ādas un koka izstrādājumus, audumus, kā arī citas mantas.
DV GRĀMATNĪCA, 491 College St., Toronto, Ont. M6G 1A5, tālr. 921-7121. Pasta sūtījumiem 10% piemaksa.
DV GRĀMATNĪCAS NODAĻA - SALONS, 4 Credit Union Drive, Toronto, Ont. M4A 2N8, tālr. 757-1482.

LASĪTĀJU VĒSTULES

KURP EJAM?

Kāda Amerikas televīzijas stacija Čikagā katru rītu savus klausītājus apsveic vārdiem: Labrīt, Amerika. Pēc manām domām pareizāk būtu, ja sacītu — atmodies, Amerika. Šāds pamudinājums noderētu arī mums, trimdiniekiem. Lietderīgi ir atcerēties, ka mūsu atmodas laikā tautas lielie darbinieki neatlaidīgi aicināja latviešus atmosties. Kronvaldu Atis skubināja latviešu tautu — mosties, celies, strādā. Aicināja apvienoties vienam lielam uzdevumam — mūsu jaunatni audzināt nacionālā garā un šo garu vairot visā dzīvē. Šāda neatlaidīga prasība atrada dzirdīgas ausis, un rezultātā tapa mūsu valsts — brīva Latvija. Katrs darbs, ja to dara mērķtiecīgi, dod panākumus, sevišķi, ja vadībā ir cilvēki ar skaidru izpratni un piedzīvojumiem kultūras un nacionālpolītiskos dzīves jautājumos un apzinās savu atbildību. Vēl arvien trimdas latviešu sabiedrībā un presē runā par Latviešu studentu centru Kalamazū un tās lietderību jaunatnes audzināšanā un nacionālpolītiskā ievirzē. Kaut arī sabiedrības nostāja ir noraidīga pret kultūras sakariem ar komūnistiem un viņu mācību, pēdējā laikā, kā to ziņo studiju koordinātors Dr.V.Muižnieks, notikšot seminārs par okupētās Latvijas literatūru, pievēršoties sociālām un politiskam stāvoklim. Šajā sakarībā pacēlušās balsis, vai tāda mācība vispār latviešu jauniešiem šeit būtu vajadzīga un nepieciešama. Noraidot sadarbību ar Latvijas komitejas kultūras sakariem, tagad atklāti šos melus un sagrozījumus mācīs trimdas jauniešiem savā mācību centrā. Ko par to teiks DV un latviešu korporācijas, kuŗas devušas lielus līdzekļus studiju centra būvei un stipendijām? Kā nu tas saskanēs ar nacionālpolītisko garu un ideoloģiju? Kurp ejam, atmodies, latvieti!

Arnolds Burgis
Glen Ellyn, Ill.

SPILNERA ĒNĀ

Pēc latviešu organizāciju prakses dzimtenē, to tā daļēji demokratiskākie latvieši praktizē trimdā, ka organizācijas agrākais valdes priekšsēdis vairs neatgriežas valdē par valdes locekli, lai kā agrākā autoritāte neaizēnotu jauno priekšsēdi darbā un rīcībā.

Pēc 31 ALA's kongresa ALA's valde agrāko PBLA valdes priekšsēdi Dr. I. Spilneru (neesot vēlētai personai) ir iecēlusi par valdes locekli PBLA valdē.

Kādus tad jaunus efektus un konstruktīvus nacionālpolītiskus plānus un projektus mēs varam sagaidīt no jaunā PBLA valdes priekšsēža Dr. O. Pavlovska, darbojoties Spilnera ēnā?...

J. Dimants sr. ASV

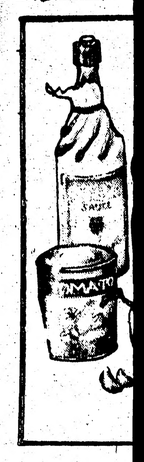

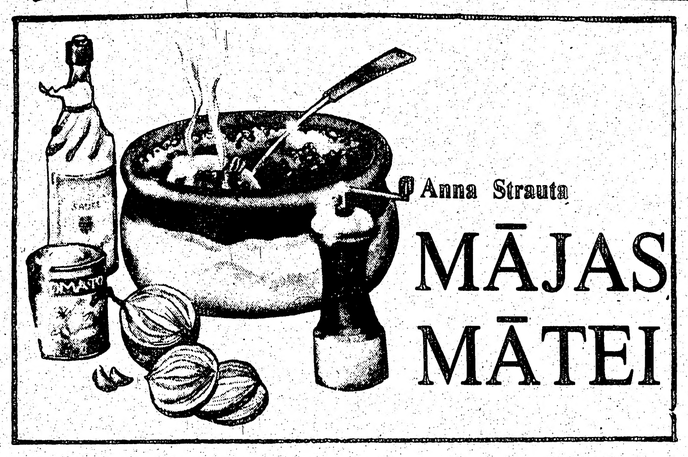

Anna Strauta

MĀJAS MĀTEI

Cūkas ribiņas ar firziķu mērci
(6 pers.)

1/2 tase soja mērce, 1/4 t. šerija, 1/4 t. ūdens, 6 mārc. cūkas ribiņas, sacirstas, 1 28 unču skārdene firziķu puses, notecinātas, 1/3 t. čili mērce, 2 ēdamk. medus, 1/2 tējk. samalts ingvers (ginger), 3/4 tējk. sāls, 1/4 tējk. samalts ķiploks.

Cepeša pannā bez vāka sajauc soja mērci, šeriju un ūdeni. Ieliek ribiņas maisījumā vienā kārtā, lai ribiņas tiktu labi apklātas. Cep 350°F vienu stundu. Ar cepumu otiņu šad tad apsmērē ribiņas ar sjoja mērces maisījumu pannā. — Blenderī vidējā ātrumā sasmalcina firziķus ar pārējām sastāvdaļām, kamēr rodas vienmērīga masa. Ieliek maisījumu blodiņā. — Izņem no krāsns pannu un 1/2 tasi no soja mērces maisījuma pievieno firziķiem. Apgriež ribiņas, ieliek atpakaļ krāsnī un cep vēl 20 min. — Apsmērē ribiņas ar firziķu maisījumu un cep vēl 20 min. vai kamēr mīkstas, šad tad ar mērci apsmērējot. Pasniedzot ribiņas noliek uz silta šķīvja. Pannā nosmelj atlikušos taukus un mērci pārlej pār ribiņām.

Olas ar tuna zivs pildījumu

12 cieti novārītas olas, 6 bekona šķēles, 1-3 1/4 — 3 1/2 unču tuna zivs skārdene, 3/4 tases majonēzes, 1 ēdamk. citrona sulas, 3/4 tējk. sāls, 1/2 tējk. piparu mērce (hot pepper sauce). — Vidējā karstumā pannā apcep bekonu brūnu, noliek uz papīra dvieļīša notecēšanai, sakapā. Zem tekoša ūdens noloba olas un pārgriež gareniski, rūpīgi izņem olu dzeltenumus. Blodā ar dakšu sasmalcina olu dzeltenumus, iejauc tuna zivi (tā iepriekš jānotecina un ar dakšu jāsasmalcina. Pieliek pārējās sastāvdaļas, sajaucot, kamēr vilkana masa. Ar karoti ieliek masu olu baltumos, apkaisa ar bekonu. Apklāj ar celofāna papīru un noliek ledusskapī.

Melleņu kafijas kūka

Pekana riekstu virsa. 1 tase sviesta vai margarīna, 1 t. cukura, 1 3/4 t. miltu, 2 tējk. cepamais pulveris, 2 tējk. sarīvēta citrona miziņa, 1/4 tējk. sāls, 4 olas, 1 pints melleņu. Apm. 2 st. pirms likšanas galdā vai agri no rīta cep. Sagatavo pekānu riekstu virsu. — Sasilda krāsni 325°F siltumā. Izsmērē ar sviestu 13 x 9" cepamo trauku. Lielā blodā vidējā ātrumā ar elektrisko mikseri sajauc sviestu vai margar. ar cukuru, kamēr gaišs un viegls. Samazina ātrumu un pievieno miltus, cepamo pulveri, citrona miziņu, sāli un olas. Maisa, kamēr sastāvdaļas sajaukušās. Miksera ātrumu palielina līdz vidējam un maisa, kamēr masa gluda. — Mīklu vienmērīgi ieliek cepamtraukā un virsū uzliek mellenes. Pekana riekstu maisījumu sadrupina un pārkaisa mīklai. Cep 45 min., kamēr zeltaini brūna un kociņš, iedurts kūkā, sauss. Pasniedz siltu. Var arī kūku atdzesēt uz režģa un vēlāk pasniegt aukstu. 16 porcijas.

Pekana riekstu virsa: katliņā vidējā karstumā izkausē 1/2 tasi sviesta vai margarīna; noņem no siltuma. Iejauc 1 tasi miltu, 1/2 t. pekana riekstus, sasmalcinātus, 1/4 t. cukura un 1 ēdamk. sarīvētu citrona miziņu, izveidojot mīkstu mīklu.

Viegla biezpiena kūka

1/2 t. graham krekeru drumslas, 2 ēdamk. sviesta vai margarīna, mīksta, 2 apl. želatīna pulveris, 1 t. ūdens, 1 citrons, 2 tases biezpiena, 1/2 t. cukura, 2 olas, atdalītas, istabas temper., 1/4 t. apbrūninātas mandeles.

Sajauc krekeru drumslas ar sviestu un iespiež 9" tortes formas pamatā. 350°F siltumā cep 10 min. Atdzesē uz režģa. — Katliņā ar ūdeni uzbeļ želatīna pulveri. Vāra ūdeni vidējā siltumā, kamēr želatīns pilnīgi izkusis, šad tad apmaisot. Noņem katliņu no siltuma un noliek sānis.— Citronam norīvē miziņu, apm. 1 tējk. Izspiež citrona sulu, lai iznāk 2 ēdamk. Lielā traukā biezpienu izberž caur smalku sietu. Ar elektrisko mikseri vidējā ātrumā sajauc biezpienu, cukuru, olu dzeltenumus, citrona mizu un sulu un želatīna šķidrumu, kamēr masa gluda. Atdzesē ledusskapī apm. 10 min., kamēr masa sāk sacietēt.— Saputo olu baltumus, iecilā biezpiena masā un pārklāj kūkas pamatam. Apklāj un atdzesē, kamēr ciets, vismaz 3 st. — Rūpīgi atgriež kūkas malu no formas. Noliek kūku uz atdzesēta šķīvja. Garnē ar apbrūninātām mandelēm — gar malām. 16 porcijas.

Kārļa Suntaža būvdarbi,
Metro lic. B 2494.
Būvē jaunas mājas un vasarnīcas. Izdara pārbūves, remontus, krāsošanas un mūrēšanas darbus. Sagādā atļaujas.
Zvanīt 751-6829.

Rirdāns

Vīriešu rokdarbi

Ar šo rakstu gribu aizpildīt robu vīriešu rokdarbu literātūrā, jo šī ir zeme, kur pastāv preses brīvība, un arī vīrieši var brīvi izteikties par rokdarbiem.

Ir pilnīgi maldīgs līdz šim izplatītais uzskats, ka sievietēm pieder monopoltiesības uz dažāda veida rokdarbiem un citiem kurbel-hēler darbiem. Sievietes šīs tiesības patvarīgi piesavinājušās un mēģina nonicināt vīriešu sasniegumus šinī nozarē.

Vīrieši savos daiļdarbu izšuvumos pratuši savienot lietderīgo un daiļo, tik harmoniskā saskaņā, ka šinī plāksnē tie ir sievietēm tālu priekšā. Piemēram, sievietes bieži vien mēdz darīt tā sauktos izvilkumdarbus, velkot no vesela auduma diegus ārā un radot audumā mākslīgus caurumus. Turpretī vīrieši lieki nesteidzas notikumiem priekšā, bet mierīgi nogaida, kamēr caurums pats radīsies, un tikai tad sāk to apstrādāt dažādiem paņēmieniem, atkarībā no materiāla un vajadzības. Piemēra dēļ publicēju dažus rokdarbu praktiskos aprakstus:

IZRAKSTĪTAS ZEĶES

Kad beigusies zeķu sagatavošanas stadija rokdarbiem un pirmie caurumi radušies, tad var ķerties pie zeķu izdaiļošanas. Parasti pirmie caurumi dažādos izmēros rodas pirkstgalos un papēžos. Izdaiļošanas materiālu izvēlas tādu, kāds pašreiz ir pie rokas, bet ja ir plašāki krājumi, tad pie melnām zeķēm ieteicams ņemt gaišāka toņa dzijas (kakao brūnu, gurķu zaļu jeb sevišķi labi melnam piestāvēs skābu kāpostu dzeltens). Caurumus izraksta

tautiskiem rakstiem, durot slīpdūrienus šķērsām caurumam pāri dažādos virzienos un veikli saraujot caurumu ciet. Tā rodas vai nu saules vai auseklīša raksts. Ja adatā jāveļ jauna dzija, tad, izmantojot šo gadījumu, ņemt cita toņa variācijas rakstos, tad nākošo caurumu var šūt durot tā saukto riņķdūrienu apkārt caurumam, tad savilkšana notiek vēl dabīgāk, līdzīgi tabakmakam, ar ko arī raksts iznāk reljefāks — izciļņveidīgāks.

DŽEMPEŖA RAKSTS

Gadās, ka zilo džemperi saēdušas kodes, kā piemēram manu, kas izskatās, it kā tā mugura būtu ar renkuļu lādiņu caururbta. Dažs caurums liels, dažs atkal pavisam maziņš. Tad jāņem džina balta jeb rumdzeltena dzija, un visi caurumi jāšuj tāpat slīpdūrienā šķērsām caurumam pāri visos debesu virzienos, kamēr caurums ir ciet. Tāpat rīkojas ar pārējiem caurumiem. Efekts ir pārsteidzošs. Džemperis izskatās kā zvaigžņotas debesis, nosētas lieliem lāčiem un greizajiem

ratiem. Lai pārliecinātos par sasniegto efektu, vajaga tikai pastaigāties bez žaķetes, un visi gaŗāmgājēji atgriezīsies un priekā apbrīnos dabas skatu. Tā reizē mēs arī popularizēsim Ventspils novada rudens zvaigžņotās debesis. Ja džemperis ir brūnā krāsā, tad efekts ir vēl lielāks, jo brūnu debess krāsu vēl neviens nav redzējis.

POGU ROTĀJUMS

Pogas pēc būtības ir lieks greznojums apģērbam un bez tām var iztikt, atvietojot tās ar drāts aizspraudēm jeb tā sauktām šteknādelēm. Bet ja kāds vēlas, tad tas var apģērbam piešūt arī pogas. Bet ja to dara, tad tas jādara ar gaumi un saprātu.

Ja bikšu pogu krājumi izbeigušies, tad var bez sirdsapziņas pārmetumiem nogriezt ziemas mētelim pogas, jo vasarā tās ir gluži liekas. Pogas pēc iespējas jākolektē dažādu nokrāsu un formas, lai izbeigtu bikšu vienmuļo noskaņojumu. Pogcaurumi bez šaubām šinī gadījumā jāpiemēro pogu apmēriem.

Bez šiem būtu uzskaitāmi vēl daudzi vīriešu rokdarbu paņēmieni, bet laika un telpas trūkuma dēļ tas jāatliek uz vēlāku laiku. Sievietes visos šos gadījumos rīkotos pavisam citiem paņēmieniem, kas piesavinātas un salasītas speciālā sieviešu literātūrā. Vīrietis, turpretī, kā jau jūtu cilvēks, visu to darījis un dara ar „intualektu," paņemdams šo rotājumu techniku dabīgā kārtā no saviem priekštečiem, no paaudzes uz paaudzi tā sakot iedzimtības ceļā. Tādēļ tas arī uzskatāms kā mūsu tautas svarīgs mantojums, jo šie principi ir dziļi iesakņojušies, ka tie nav neko manāmi mainījušies laika plūsmē, un no laiku laikiem tie vēl var pastāvēt mūžu mūžos.

Latvijas skautu prezidenta ģenerāļa Kārļa Goppera fonda jauna grāmata jaunatnei
J. Širmaņa pasakas
VELNS AR SAVĒJIEM
U. Nīgala illustrācijas.

Grāmata maksā 13 dol., skolām 25 proc. atlaide.

Grāmata pieprasāma:
Mr. J. Treimanis
8 Nipissing Dr.
Islington, Ont.
M9B 4V5

Lielsarīkojums Sidrabenē

4. Sidrabenes lielsarīkojuma organizācijas darbi virzās sekmīgi uz priekšu, tā ka lielsarīkojuma atbildīgais organizētājs Osvalds Liepa ir pārliecināts par tā sekmīgu izdošanos. Lielsarīkojuma ietvaros būs 24 atsevišķi sarīkojumi. Programmā paredzētas izstādes, ugunskuri, priekšlasījumi, paneļdiskusijas, rakstnieku cēliens, tautas dejas, teātŗa izrādes, koncerti, sporta spēles, balle, u.t.t. Daudzo sarīkojumu ietvaros būs arī dievkalpojums un lekcija vai paneļdiskusija par jaunākām strāvām reliģiskā domāšanā.

Paneļdiskusiju par nacionālpolītiku vadīs LNAK valdes priekšsēdis T. Kronbergs, piedalīsies Dr. O. Pavlovskis, Dr. L. Lukss, V. Plūdons u.c. I. Spilnera priekšlasījuma temats — Kā vājināt padomju varu. Ieteikumus par mūsu „Apdraudējumu pārdzīvošanas iespējām" formulēt centīsies agrākie sabiedriski politisko organizāciju vadītāji paneļdiskusijā V. Liepiņa vadībā. Piedalīsies U. Grava, Dr. J. Spilners, V. Upeslācis, E. Krūka, B. Rubesa un I. Mukāne. Vēlmes un ieceres par Mūsu vasaras nometnēm nākamajos 30 gados izteiks jaunāko paaudžu audzinātāju paneļdiskusija prof. Dr. J. Dreifelda vadībā. Jaukto laulību, nelatviskās izcelsmes partneŗi, paneļdiskusijā S. Zaķes vadībā runās par: „Mēs — svešu acu skatījumā".

Teātŗa izrādē varēs skatīt Gunāra Priedes lugu „Trīspadsmit".

Režiju vadīs un izrādē piedalīsies mūsu pazīstamā jaunās paaudzes aktrise Skaidrīte Leja, Andris Leja un Anda Sprūdža.

Sidrabenes lielsarīkojums iesāksies piektdien, 13. augustā, plkst. 19.30; sestdien, 14. augustā plkst. 10.00; svētdien, 15. augustā, plkst. 10.00.

Ž. Zentiņš

Bijušie skauti un gaidas!
Skautu un gaidu labvēļi!
Ciemiņi!

PULCĒSIMIES!

VIESU LAIKS NOMETNĒ

Svētdien, 22. augustā,

pl. 10.30 Nometnes atklāšanas parāde.
pl. 12.00 Dievkalpojums.
pl. 21.00 Lielais ugunskurs — „Mūžīgais latviešu kaŗavīrs".

Ceturtdien, 26. augustā,

pl. 12.00 — 23.00 Gaidu jubilejas diena.

Sestdien, 28. augustā,

pl. 15.00 Cittautu skautu un gaidu priekšnesumi.
pl. 16.00 Viesu pieņemšana.
pl. 17.00 Kopīga karogu novilkšana.
pl. 21.00 Lielais ugunskurs — „Mana tauta senatnē, tagadnē, nākotnē".

Svētdien, 29. augustā,

pl. 11.00 Dievkalpojums.
pl. 12.00 Nometnes beigu parāde.

Nometnes centrā darbosies kafejnīca „Rīga", kur varēs atpūsties un atspirdzināties. Arī darbosies nometnes pasts, piemiņas lietu stends un nometnes izstādes.

Informācija (313) 522-4015.

Karte:

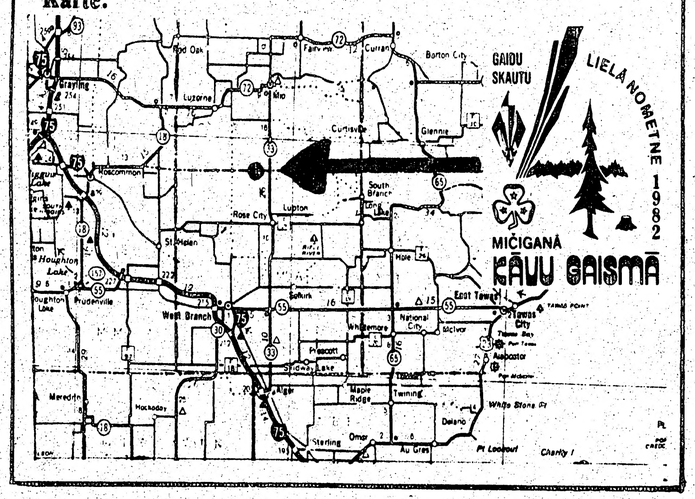

Trīs sabiedriski darbinieki aizsaules ceļos

Jūlija pēdējās nedēļās Toronto miruši trīs pazīstami sabiedriski darbinieki — LNAK padomes loceklis un viens no tās pirmajiem mūža biedriem būvinž. Alfrēds Rāviņš, vīru ansambļa Kalvis dibinātājs un bijušais ilggadējais priekšnieks Edgars Kraujiņš un Toronto Austrumu draudzes priekšnieka vietnieks Georgs Soste.

Alfrēdu Rāviņu nāve pārsteidza 11. jūlijā, kad atklātā ļaundabīgā slimība viņu bija pievarējusi dažās nedēļās. Viņš mira samērā jauns, vēl nesagaidījis pensijas gadus. Dzimis 1918. gada 17. martā Balvos. Viņa sabiedriskā darbība Toronto saistījusies ar LNAK, Sv. Andreja draudzi un citām latviešu sabiedriskajām aktīvitātēm, arī ar Toronto Latviešu Centru, kur bija viens no tā veidotājiem, dibinātājiem un pirmās valdes locekļiem. Sv. Andreja draudzē viņš bija padomes loceklis, šīs draudzes lauku īpašuma Sidrabenes izveidošanas komitejas vadītājs un pārvaldes priekšnieks. LNAK ilgus gadus bijis valdes loceklis; piedalījies arī Latviešu kreditsabiedrības darbā. Sabiedriskie darbinieki, kuŗiem ar Alfrēdu Rāviņu bija gadījies sadarboties, atceras viņu kā nosvērtu, lietišķīgu un saticīgu cilvēku, kas nekad savos spriedumos nepārsteidzās un neielaidās neauglīgos strīdos un asumos, bet vienmēr meklēja lietpratīgu atrisinājumu, sevišķi saimnieciskos jautājumos.

Aizgājēju 15. jūlijā no Sv. Andreja baznīcas izvadīja uz Jorkas latviešu kapiem. Svētbrīdi angļu valodā vadīja mācītājs J. Cālītis, jo klāt bija arī daudz latviski nepratēju, nelaiķa bijušo darba biedru. Svētrunu teica māc. Ā. Čops, pakavēdamies pie nelaiķa dzīves un darba gaitām. Ērģeles spēlēja Anita Rundāne. Pie šķirsta stāvēja studentu korporācijas Ventonia un Philyronia pārstāvji un Sv. Andreja draudzes goda sardze. Ventonia globālā prezidija vārdā atvadījās seniors J. Paukšēns no Otavas, Sv. Andreja — priekšnieks U. Ķiesners. Vēl vairāki atvadvārdi izskanēja kapsētā, kur Sidrabenes pārvaldes vārdā atvadījās priekšnieks Vilis Ozols un agrākais pārvaldes priekšnieks Mārtiņš Blūms, korpor. Ventonia Toronto kopas — J. Riekstiņš, LNAK valdes priekšnieks T. Kronbergs, Toronto korporāciju kopas — E. Tannis, Latviešu Centra — Alf. Kalns, Latviešu Nama valdes — E. Koks, no dzimtā Balvu pagasta — Jāzeps Grodnis.

Vēl ziedi uz Alfrēda Rāviņa kapa nebija novītuši, kad Toronto latviešus pārsteidza jauna nāves ziņa, ka Western slimnīcā 19. jūlijā pēkšņi miris dziesmu draugs, režisors un vairāku uzvedumu autors Edgars Kraujiņš. Arī viņu nāve aizsauca no dzīves, vēl pensijas gadus nesasniegušu. Dzimis 1918. gada 29. septembrī Cēsu apriņķa Rankas pagasta Jaunkaļļos. Aizgājējs jau dažus gadus slimoja ar nieŗu kaiti un atradās pastāvīgā medicīniskā aprūpē. Pēdējā laikā viņam pārstādīja arī jaunu nieri, kas deva cerības veselības atgūšanai, bet arī tas nepalīdzēja, un pēkšņi nāca nenovēršamais.

Slimības dēļ bija jāpārtrauc arī darbošanās iemīļotajā vīru ansamblī Kalvis, kuŗa dibinātājs un ilggadējais priekšnieks viņš bija. Viņš dziedāja arī Dainas korī un DV vīru korī Kanadā, kuŗam sarakstījis tekstus uzvedumiem, kas tik ļoti sajūsmināja DV sarīkojumu apmeklētājus gan vietējos sarīkojumos, gan viesizrādēs. Arī Jāņu uzvedums Līgo vakars Madarās pieder Edgara Kraujiņa spalvai. Duetā ar Mirjamu Bērziņu, kas tagad arī aizsaukta aizsaulē, dzirdējām viņa iejūtīgo balsi arī DV skaņu platē: Liepās satumst, lapās apklust vēji... Nu apklusis arī pats nerimtīgais dziedonis, satumstot un pārtrūkstot viņa dzīves ceļam.

Turnera un Portera bēŗu nams, kuŗā no aizgājēja 22. jūlija vakarā atvadījās daudzie dziesmu draugi, sabiedrības pārstāvji un aizgājēja darba biedri, bija viņa līdzgaitnieku pārpildīts. DV vīru koŗa Kanadā ilggadējais priekšnieks Elmārs Krūka savos atvadvārdos atminējās Edgara Kraujiņa lielo devumu šim korim, ar kuŗu viņš apceļojis arī aizjūras zemes. No vīru ansambļa Kalvis izjustus atvadvārdus teica Valdis Bošs, bet no nelaiķa dzimtā pagasta līdzgaitniekiem Edgaru Kraujiņu atcerējās Laimons Līdums. Nelaiķa iemīļotā liriskā dzejnieka Friča Bārdas dzejoļus iejutīgi deklamēja aktieris un režisors Voldemārs Pukats, bet aktrise Valija Lāma deklamācijā Es dziedāšu par tevi, tēvu zeme izteica, cik cieši savai dzimtajai zemei bija piekēries tagadējais aizsaules ceļu staigātājs. Komponists Imants Sakss atskaņoja savas komponētās dziesmas no Edgara Kraujiņa uzveduma Līgo vakars Madarās, kas divus gadus pēc kārtas piedzīvoja Saulainē divas izrādes, 1980. un 1981. gadā. Ar dziesmām atvadījās Daugavas vanadžu koris Zīle, vīru ansamblis Kalvis un DV vīru koris. Juris Dzeguze vadīja kopdziesmu ar Arnolda Lūša tekstu: Pa to ceļu, kas gar ciemiem... Pie aizgājēja šķirsta stāvēja korporācijas Fraternitas Lettica, Toronto korporāciju kopas, vīru ansambļa Kalvis un Daugavas Vanagu goda sardze.

Aizgājēju pārpelnošanai 23. jūlijā Sv. Džēmsa krematorijas kapellā izvadīja archibīskaps A. Lūsis. No studentu korporācijas Fraternitas Lettica atvadvārdus teica Viktors Upeslācis, norādīdams, ka nelaiķis šai korporācijai pievienojies jaunekļa gados, kad Latvijas universitātē sācis studēt agronomiju. No Toronto korporācijas kopas atvadvārdus teica Egils Tannis, no korporācijas Tervetia — Ilmārs Jankovskis, no vīru ansambļa Kalvis un Sv. Jāņa draudzes — Jānis Koncis, no Dainas koŗa — Juris Tērauds. Ērģeles spēlēja Edite Timermane, dziedāja vīru ansamblis Kalvis J. Dzeguzes vadībā.

Edgars Kraujiņš, pēc grada iegūšanas ķīmijā un farmakoloģijā, strādājis Ontario provinces veselības laboratorijā. Viņš Toronto atstāj dzīvesbiedri Viju, meitu Ilzi un sievas māti Idu Michelsoni Vičitā, Kanzasas pavalstī, ASV. Pēdējā bija ieradusies arī bēŗēs.

30. jūlijā Sv. Džēmsa krematorijā pārpelnoja 28. jūlijā Grace slimnīcā mirušo Toronto Austrumu draudzes priekšnieka vietnieku Georgu Sosti, kas slimoja ar ļaundabīgu audzēju. Viņu izvadīja mācītājs emeritus A. Briedis. Nelaiķis dzimis 1911. gada 22. augustā Āraižos. Pēc Cēsu ģimnazijas absolvēšanas studējis Latvijas universitātē tieslietas un pēc studijām strādājis par tiesu amata kandidātu Rīgā. Bēgļu gaitās 1944. gadā izceļojis uz Vāciju, bet 1948. gadā uz Kanadu, kur strādājis raktuvju apgabalā Norandā. 1951. gadā pārcēlies uz Toronto, kur strādājis par grāmatvedi, bet pēc tam 15 gadus Ontario provinces valdības dienestā. 1956. gadā, nodibinoties Toronto Austrumu draudzei, bijis šīs draudzes priekšnieka vietnieks, veikdams amatu 26 gadus. Pie aizgājēja šķirsta stāvēja korp. Lettica un Tervetia goda sardze. No Fr. Lettica, pie kuŗas piederēja arī nelaiķis, atvadvārdus teica V. Upeslācis. Toronto korporāciju kopas vārdā atvadījās A. Dābols, Tervetia — K. Linē un Austrumu draudzes — priekšnieks Arv. Bērziņš. Nelaiķim paliek dzīvesbiedre Irēne, meita Krista un znots Pēteris Raudzens ASV, mazbērni Aleksandrs un Pēteris, dēls Einārs ar vedeklu Rutu un brālis Imants ar ģimeni Latvijā.

V. S.

Arnolds Apse

Sazvērnieki

(turpinājums)

Braucēji jau bija iekāpuši, tikai vecie vīri ar pātagām stāvēja, kūpināja pīpes un skatījās uz vilcienu. Pēc brīža no stacijas iznāca vīrs sarkanā cepurē, milzīgām ūsām, sarkanu karodziņu rokā. Viņš pavicināja karodziņu uz to pusi, kur stāvēja dampis. Gribēju vectēvam jautāt, kas tas par vīru un ko viņš te plātās ar sarkanu karogu, bet noskanēja skaļš pūtiens, vagons sakustējās un es gandrīz pakritu. Vectēvs iesmējās:

- Kad brauksi nākamo reizi ar bāni, tad vairs nekritīsi! Kad es braucu pirmo reizi, es uzkritu kādai preilenei uz varžacīm, un viņa sāka briesmīgi kliegt!...Labāk sēdi, arī tad tu varēsi skatīties pa logu, bet nekā daudz ko redzēt te vairs nebūs. Būs vēl pāris māju, tad bānis iebrauks lielajos Zālītes mežos. -

Vagons šūpojās, es aizdenderēju pie sola un apsēdos, bet tūlīt palēcos gaisā.

- Vectēv, no sola apakšas kāds mani pagrūda! -

- Neviens tevi nepagrūda! Kungu vagonā ir tādi sēdekļi, kas mazus un vieglus cilvēciņus met gaisā! -

- Tad es citreiz kungu vagonā braukšu tikai tad, kad būšu liels un smags! -

Bailīgi apsēdos, abām rokām ieķēros sola malā un atkal ieraudzīju zaļo platmalīti un kliedzējas galvu.

- Vectēv, kur tas vīrs ņēmis to raibo spalvu? Vai izrāvis gailim no astes? -

Zem vagona kaut kas klabēja, berzās un grūstījās, tomēr vīrs mani bija dzirdējis. Viņš iesmējās, bet nekā neteica.

- Zēn, nepalaid lielu muti! - vectēvs uzsauca.

- Vairs nekā neteikšu, tikai pasaki, kādēļ tā sieva ir ģērbusies kā putnu biedēklis? Tādus tu saliki kiršos, lai zvirbuļi nenāk! -

Vectēvs kaut ko gribēja teikt, bet nepaguva. Sieviete ātri pagrieza galvu uz mūsu pusi, un es redzēju, ka galva viņai drebēja. Taču laikam no dusmām.

- Es nav nekād sēv, nekād puten bēdekl! Es ir barones, un agrāk vis ļaud man sauc par cēnīg žēlīg lēlmāt! Puik, tu to atcerēs!... Jūs, latvēš, nu ir lēl kung, atņēm man muiž, brauc ēkš kung vagon! Aber to tu, puik, atcerēs: kad mēs nāks atpakaļ, tad tu nāks uz man muiž ganīt cūk! -

Ka viņa bija baronese, ka viņai atņemta muiža - kas man tur par daļu? Es viņai muižu neatņēmu! Un gan jau ļaudis zināja, kādēļ viņu vairs nesauca par cienīgu žēlīgu lielmāti. Bet par to cūku ganīšanu, tas man aizdeva dusmas!

- Pie tevis cūkas ganīt es nekad neiešu! Es mācos par saimnieku, man būs lielas mājas, un tad tu varēsi nākt pie manis par putnu biedēkli! To atceries! -

Baronese pavēra muti, bet vīrs ar zaļo platmalīti sāka ātri kaut ko runāt, un viņa pagrieza galvu no mums projām.

- Vectēv, ko viņš teia? -

- Es nekā nesapratu. Tā bija sprancūžu valoda. Agrāk jau visi lielie kungi tā vien runāja. Sprancūžu valodu viegli pazīt: vārdi lēkā kā gaiļi!

- Vai viņi ir sprancūži? -

- Kur nu! Tie ir tepat mūsu zemē dzimuši baroni, tikai labi nejēdz mūsu valodu. Viņi ir dusmīgi par to, ka mūsu valdība viņu muižas sadalīja ļaudīm, kam nebija zemes. -

- Tad mūsu valdība ir darījusi īstu vīru darbu!... Bet vai tavas mājas arī sadalīs? -

- Nē! Es neesmu barons, un Zelmeņi nav muiža! -

- Paldies Dievam! -

Vilciens vairākas reizes pūta, tad sāka braukt lēnāk. Cēlos no sola un gāju uz durvīm.

- Zēn, kur ta' tu gribi skriet? -

- Mēs taču Jelgavā kāpsim laukā! -

- Te, meža vidū, nav Jelgava, te ir tikai Zālītes stacija! -

Tiešām - kad vilciens apstājās, uz stacijas sienas redzēju uzrakstu: Sahlite. Visapkārt bija mežs — milzīgas egles un priedes.

- Vai cilvēki te dzīvo mežā? -

- Nē! Aiz meža ir daudz māju! -

Viss notika tāpat kā Iecavā, tikai iekāpēju bija mazāk, un vīram ar sarkano karodziņu nebija ūsu. Vilciens brauca tālāk un bieži pūta. Bija tikai mežs.

- Ja te nedzīvo cilvēki, ko ta' bānis tik daudz pūš? -

- Lai no sliedēm bēg stirnas un zaķi, citādi bānis kādam var uzbraukt virsū un nokrist no sliedēm! -

- Vai stirnas un zaķi ir tik stipri, ka var apgāzt bāni? -

- Kādreiz tā var iznākt! - vectēvs smējās.

Nākamai stacijai uz sienas bija rakstīts: Garosa. Te iekāpēju bija daudz. Kungu vagonā nekāpa neviens, bet citos vagonos ļaudis nesa arī maisus un kurvjus.

- Vai Jelgava vēl tik tālu, ka viņi tik daudz ēdīs? -

- Tajos maisos un kurvjos nav ceļa maize! Viņi kaut ko ved uz Jelgavu pārdot. -

Mežs beidzās, vilciens brauca pār augstu un garu tiltu, zem tā tecēja plata upe. Tik lielu tiltu un platu upi vēl nebiju redzējis.

- Tā ir Lielupe, — vectēvs skaidroja, — tūlīt būsim Jelgavā! Kad bānis apstāsies, neskrien un nemaisies ļaudīm pa kājām! Tie divi lai izkāpj pirmie, laika diezgan, mēs pagaidīsim. Baronese ir veca, viņa tik ātri nevarēs izkāpt. -

Vilciens apstājās, bet te bija vesels sliežu mudžeklis, kur šurp turp braukāja dampji. Citi vilka vagonus, citi braukāja tāpat. Tie skaļi pūta un nikni sprausloja tvaika mutuļus. Vīrs ar zaļo platmalīti izkāpa pirmais, tad pastiepa abas rokas un palīdzēja izkāpt baronesei. Izkāpēju bija daudz, dikti daudz! Kad izkāpām arī mēs, pāri ļaužu drūzmai vēl ieraudzīju baroneses cepuri. Stacija bija cilvēku pilna. Citi gāja, citi nāca. Nē, viņi skrēja, un gandrīz katrs kaut ko nesa, gan rokās, gan uz muguras.

- Vectēv, vai viņi brauks uz Iecavu? -

- Tagad uz Iecavu nebrauks neviens. Citi brauks uz leišiem, citi uz Rīgu. Uz Iecavu bānis ies tikai pievakarē. -

Izgājām no stacijas, ieraudzīju Jelgavu un apstājos:

- Vectēv, es nemaz nezināju, ka pasaulē ir tik daudz māju! -

- Kas par pasauli? Rīgā ir vēl vairāk māju, gan reiz pats redzēsi. Un pasaulē ir vēl lielākas pilsētas nekā Rīga! -

Stacijas laukumā stāvēja vairāki zirgi, iejūgti pavisam jocīgos ratos: tiem bija augsti riteņi, pakaļpusē tāda kā salocīta ādas būda, priekšpusē uz augsta sēdekļa sēdēja vīrs ādas mētelī, ādas cepuri galvā. Vai viņiem tagad, siltā vasaras dienā, sala?

- Tie ir fūrmaņi, — vectēvs skaidroja, — viņi pa Jelgavu vadā cilvēkus. -

- Vai arī mēs brauksim? -

-Nē, visu laiku jau esam sēdējuši! Kad nāksim atkal uz bāni, ja būsim piekusuši, tad brauksim. -

- Bet tad līdz fūrmaņiem mums tomēr būs jānāk kājām! -

- Nē! Viņi stāv visur, ne tikai pie stacijas... Bet nu iesim! Turies aiz manis, citādi tu maisīsies ļaudīm pa kājām! -

Cilvēki nāca un gāja tikai pa ielas malām, lai gan iela bija gandrīz tukša: tur pa retam brauca tikai kāds fūrmanis, un to jau pa gabalu varējā dzirdēt, jo zirgiem pie sajūga karājās zvaniņi. Pie liela pelēka nama vectēvs apstājās:

- Te ir banka, iesim iekšā! -

Bankā gar vienu sienu bija būris ar maziem lodziņiem. Vai te pārdeva biļetes uz bāni? Vectēvs pa vienu lodziņu iebāza papīra lapu. Pēc brīža aiz lodziņa nostājās vīrs ar brillēm un nolika uz palodzes žūksni naudas. Vectēvs skaitīja, tad pateica paldies un iebāza naudu kabatā.

- Tu nekā nepārdevi, par ko tev deva naudu? -

- Par to, ka vācieši kara laikā Zelmeņos bija izgāzuši un sadedzinājuši malkā visas durvis, nojaukuši un sadedzinājuši arī malkas šķūnīti un vienu siena gubeni. -

- Vai te, tajā bankā, ir vācieši? -

- Nē! Kam vācieši nodarījuši kādu postu, tam tagad samaksā mūsu valdība. -

- Vai valdībai būs tik daudz naudas? -

- Kad vairs nebūs, nodrukās atkal! -

Kad izgājām no bankas, vectēvs rādīja pāri ielai uz baltu māju ar kolonnām:

- To sauc par Hercoga Pētera akadēmiju. Tur ir gājuši skolā daudzi gudri vīri, arī mūsu prezidents! -

- Ja viņš baroniem atņēma muižas, tad viņš patiešām gudrs vīrs! Ko tie baroni te dzīvoja, ja nemācēja pat mūsu valodu? Tā baronese kungu vagonā buldurēja kā čigāniete! Un kad vairs nezināja nekā ko man teikt, tad sāka kladzināt tajā sprancūžu valodā!... Bet tu gribēji man parādīt tirgu! Kur tas ir? -

- Nav tālu, bet tur būs daudz ļaužu, nemaisies pa kājām! -

Tirgus laukuma malā bija vairākas dēļu būdu rindas. Pie tām sēdēja vai grozījās veci vīri — gaļos svarkos, lielām bārdām. Vectēvs nemaz neapstājās:

- Tā ir utene. Tur žīdi pērk un pārdod visādus vecus krāmus. -

Tūlīt aiz būdām sākās tirgus. Tur klaigāja ļaudis. Bija pajūgi, rokas ratiņi un tāpat zemē noliktas kastes. Ko pārdeva, ko pirka, to uzreiz nemaz nevarēju ne pārskatīt, ne apjēgt! Iezviedzās zirgi, iemāvās govis, blēja aitas, kladzināja vistas. Saodu visādas smaržas un smakas. Tālāk bija duļķains kanālis, pār to koka tiltiņš, tad atkal tirgus. Vectēvs apstājās:

- Tas ir Jēkaba kanālis. Kurzemes lielkungs hercogs Jēkabs to senos laikos izracis. Tolaik ļaudis te ar laivām vadājuši visādas mantas, arī ķieģeļus. Tagad jelgavnieki te met iekšā visādus draņķus, arī nosprāgušus suņus un kaķus, tādēļ kanālis tik nelāgi smird. Arī tirgum kanālis ir pa kājām. Runā, ka bēršot cieti. -

Ieraudzīju vīru, kas uz krūtīm nesa koka režģi ar avīzēm. Viņš skaļi sauca, katra vārda sākumu uzsvērdams un gaļi stiepdams: Sooo-ciāldemokrats!... Jau-nākās Ziņas!... Brīī-vā Zeme! Vectēvs pie kāda baltmaizes galda nopirka man divus kliņģerus, pats sāka runāties ar kaimiņu Dietlavu, kas bija atvedis pārdot sivēnus. Tie urkšķēja un kvieca, pagāju pāris soļu nostāk, kur tieši kanāļa malā stāvēja pajūgs ar vistu būri. Grauzu kliņģeri un skatījos, kā vistas pa būra redeļu spraugām snaikstīja galvas. Pēkšņi kāds man iespēra pa dibenu. Apgriezos. Bija pienācis zēns, krietni lielāks par mani. Basās kājās viņam bija noplīsuši zābaki, bikses tikko līdz ceļiem, lieli svārki, atplīsušām kabatām, galvā veca cepure, šķībi pārmaukta pār kreiso ausi.

- Ko tu te spārdies? Liec man mieru! — es uzsaucu.

- Ko tu te viens pats rij kliņģerus? Dod to otru man, tad likšu tev mieru! — zēns platu muti ņirgājās.

Iedevu. Viņš lieliem kumosiem apēda, bet projām negāja.

- Ņem nost no cepures to bleķi! -

- Kas par bleķi? -

- Nu, to saulīti!

- Neņemšu! Kad tēvs iešurmēja Iecavu, viņš to saulīti atsūtīja, lai es vienmēr nēsāju pie cepures! -

- Un nu tu staigā apkārt, piepūties kā tītars! Kur tavs tēvs ir tagad, vai tepat tirgū? -

- Mans tēvs ir Rīgā. Viņam pie apkakles ir trīs zvaigznes, un drīz viņš būs ģenerālis! -

- Ooo! Nu, kad pārnāks mans tēvs, viņš to ģenerāli pieliks pie sienas! -

- Nekur viņš nepieliks, manam tēvam ir zobens! Arī man mājās ir zobens, es iešu tēvam palīgā! Bet kur ta' tavs tēvs ir tagad?

- Kā lai es zinu? Kad biedri gāja no Jelgavas projām, viņš aizgāja līdz...

(Turpinājums 2A lp.)

Sazvērnieki

(Turpinājums no 1 A lp.)

- Zēn, kas te ir par traci? -

- Tam vīram aizbēga vistas!

- Kādēļ tu nepalīdzēji nokert? -

- Neienāca prātā. Citreiz palīdzēšu! -

- Policija! Po—li—ci—ja! - vistu vīrs sāka kliegt. Pēc brīža pienāca gaŗš vīrs, tādās kā kaŗavīra drēbēs, melnu nūjiņu roķā.

- Kas te bļaustas? -

- Man no būŗa izbēga vistas! — vistu saimnieks plātīja rokas.

-Vistas? Kur ta' viņas ir tagad? -

- Ļaudis ir noķēruši un aiznesuši! Man atpakaļ neatnesa nevienu! Bija divdesmit vistas un divas pīles, tēviņš un mātīte! Viss nozagts! -

- Tad brauc uz mājām un citreiz pieliec būrim labāku aiztaisāmo! -

- Tā būs jādara! -

Gaŗais vīrs paspēra soli, tad apstājās:

- Zēn, ko tu uz mani tā skaties? -

- Vai tu esi ģenerālis? -

- Kas mani cels par ģenerāli? Esmu tikai policists! -

- Ko tu dari? -

- Ķeŗu zagļus! -

- Vai tu kādu vistu zagli noķēri? -

- Nē, viņi bija jau aizbēguši! Kādēļ nenāci palīgā nokert? -

- Neienāca prātā. Citreiz iešu! -

Policists iesmējās, piekabināja nūjiņu pie jostas un aizgāja.

- Nu, iesim šo to nopirkt,— vectēvs skubināja, — tirgus tūlīt beigsies. Arī Dietlava sivēnus pārdeva. -

Vectēvs nopirka divus raibus galvas lakatiņus, vienu manai mātei, otru vecaimātei. Nopirka žāvētas reņģes, gandrīz pilnu somu. Nopirka desu. Nopirka baltmaizi, trīs klaipus.

- Desu un vienu klaipu mēs ēdīsim pusdienā, tos divus klaipus un reņģes vedīsim uz mājām. Abas mātes jau gaida.

- Vai vecāmāte ēdīs? Viņa būs dusmīga, ka tu esi izšķiedis daudz naudas! -

- Ēdīs, ēdīs! Un kad būs apēdusi, tad prasīs, kādēļ es nenopirku vairāk? -

Gājām no tirgus projām. Pajūgi bija jau aizbraukuši, arī ratiņu stūmēji sāka kravāties. Avīžu pārdevējs vēl klaigāja: Sooo-ciāldemokrats! Brīīī—vā Zeme! Jaunāko Ziņu laikam vairs nebija. Pa laukumu plandījās papīri, saplēsti maisi, salmi. Ap zirgu mēsliem sīca lielas zilas mušas

- Vectēv, vai te nekad neslauka? -

- Slauka vienmēr, tikko tirgus beidzies. -

- Un visu samet kanālī? -

- Mēslus un salmus aizved uz sakņu dārziņiem, bet maisus un papīrus samet tepat kanālī. -

Aiz tirgus laukuma vectēvs rādīja uz baltu māju ar tornīti:

- Tur sēž Jelgavas rātskungi, tagad gan viņus sauc par domniekiem! -

- Ko viņi dara? -

- Domā! -

— Es arī māku domāt! -

- Šad tad tu domā pat pārāk daudz, bet tajā mājā tu nevari sēdēt. Tur ir tādi krēsli, kas mazus un vieglus cilvēciņus met gaisā, gluži kā bānī kungu vagonā! -

- Tad pagaidīšu, kamēr būšu liels un smags!

Aiz īsas ielas bija akmeņaina krastmala un upe. Ūdenī bija vairākas jocīgas mājas — ar skursteņiem un apaļiem lodziņiem, bet bez durvīm.

- Vectēv, kādēļ tās mājas ir nogrimušas? -

- Tās nav mājas, tie ir kuģīši! Tur sēž cilvēki un brauc pa Lielupi. Šoreiz nevarēsim, bet gan mēs izdomāsim, kā citreiz braukt ar kuģīti! -

- Skaidrs, ka izdomāsim! Vai ta' tikai tie Jelgavas domnieki māk domāt?... Bet kāpēc Lielupe te ir tik maza? -

- Tā nav Lielupe, tā ir Driksna! Iesim te, pāri tiltam, tad aiziesim uz Lielupi. -

Aiz tilta bija milzīgs dārzs, bet tur neauga ne ķirši, ne ābeles. Dārzā bija celiņi un laukumiņi, bet nekur nemētājās ne papīri, ne veci maisi. Arī zirgu mēslu nebija. Aiz kokiem bija balta māja ar pagalmu. Tik lielu māju vēl nebiju redzējis!

- Tā ir Jelgavas pils, — vectēvs skaidroja, — pirms kaŗa tur dzīvoja gubernātors. Tas bija liels kungs, daudz lielāks nekā mūsu pagasta vecākais! -

- Un kas tur dzīvo tagad? Vai tā dusmīgā baronese? Viņa uz Jelgavu atbrauca. -

- Atbraukt jau atbrauca, bet kas viņai ļaus dzīvot pilī?-

- Vai tev ļautu? -

- Man to pili nemaz nevajag, man ir Zelmeņi! -

Uzgājām uz Lielupes tilta. Te pūta spirgts vējš, pavisam citāds nekā tas, kas pa tirgus laukumu dzenāja salmus un papīrus!

- Tālāk ir Rīgas šoseja, bet ko mēs tur iesim? — vectēvs pagriezās atpakaļ. — Iesim uz pilsētu. Man gribas ēst. Vai tev ne? -

- Jā, un kā vēl! -

Katoļu ielas sākumā virs platiem vārtiem bija uzraksts: Eebrauzama Weeta pee Sihles. Iegājām pagalmā. Vienā malā bija gaŗas siles un redeles, tur bija piesieti zirgi — gan izjūgti, gan neizjūgti. Zirgi grauza redelēs iemesto sienu un no silēm sprauslodami dzēra ūdeni. Pagalmā grozījās jau pavecs vīrs koka tupelēs, apjozis lielu ādas priekšautu, slotu rokā. Viņam bija kuplas ūsas, sārta seja, zils deguns, cepure atstumta pakausī.

- Ā, Zīle! — priecīgi sauca vectēvs. — Vai tu kaŗu izkaŗoji ar slotu rokā? -

- Ā, Zelmenis arī reiz mūsu pusē! — Zīle noberzēja labo roku pie priekšauta, tad sniedza vectēvam. - Bet kur ta' zirgs? Vai iebrauci citā sētā? -

- Par ko ta' citā sētā? Atbraucu ar bāni. Bija darīšanas, un gribēju zēnam arī parādīt Jelgavu. -

- Kuŗas meitas dēls tad šis ir? -

(turpinājums sekos)

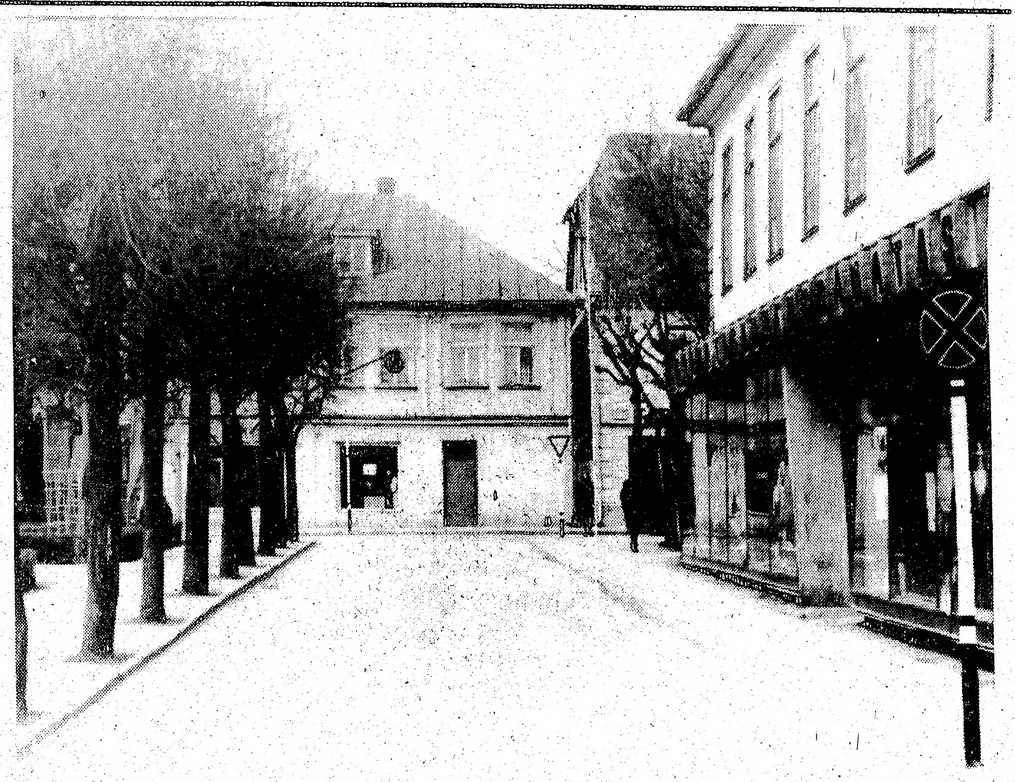

Tukums šodien. LNF archīvs.

Dāvanu sūtījumi uz Latviju

Palīdzību sevišķi grūtos apstākļos nokļuvušiem latviešiem ievērojamā apmērā līdz šim sniegušas latviešu trimdas organizācijas, galvenokārt DV, draudzes, LNF, LSK u.c. Tāpat palīdzējuši neskaitāmi tautieši saviem radiem un paziņām. Nepārzinot sarežģītos un svārstīgos padomju noteikumus, tomēr liela daļa attu-

Gaidas nometņo

Gatavojoties 4. lielajai nometnei, Toronto Gaujas gaidu vienība izgāja nedēļas nogales nometnē no 18. — 20. jūnijam Tālavā. Piedalījās 6 guntiņas, 4 gaidas un 5 lielgaidas ar savu pulciņu vadītājām.

Kaut arī laiks bija lietains un vēss, nometnē valdīja možs gars un notika dažādas nodarbības. Guntiņām bija šķēršļu gājiens, nakts rotaļa un tās mācījās nometnes iekārtošanu un ēdienu gatavošanu.

Gaidas mācījās vadīt kanū laivas, sākot savu braucienu pret straumi no Saulaines uz Tālavu. Tomēr straujā Notavasagas upe neļāva braucienu nobeigt, dažas gaidas izmērcējot līdz kaklam.

Sestdienas vakarā nometnē bija arī dievkalpojums māc. A. Celma vadībā, piedaloties trim viesu prāvestiem. Tajā pašā vakarā gaidu solījumu deva Ūve Hodžina. Pieņēma vad. Dace Strīpniece.

Lielgaidām bija nodarbības pirmajā palīdzībā. Svētdien, 20. jūnijā, visu dienu bija silts un saulains laiks, kas ļāva izžāvēt salijušās teltis un mitrās drēbes. Nometni slēdzot, vad. Millija Budrēvica pateicās Tālavas pārvaldei par viesmīlību. E. O.

ras no dāvanu sūtījumiem, kaut Latvijā ļoti daudziem šāda palīdzība noderētu, piem. daudzbērnu ģimenēm, ieslodzīto piederīgiem, sodu izcietušiem u.c. Lai atvieglotu izšķiršanos par iespējami mērķtiecīgu palīdzību katrā individuālā gadījumā, PBLA IB publicē īsu pārskatu par iespējamiem dāvanu paciņu sūtīšanas veidiem un galveniem noteikumiem muitas maksājumu kārtošanā.

Dāvanu paciņas uz Latviju sūta vai nu izmantojot licencētu firmu starpniecību, tādā gadījumā samaksājot muitu iepriekš, ja saņēmējs to nav spējīgs izdarīt, vai arī atstājot muitas nodevu maksāšanu saņēmējiem Latvijā. Pirmā gadījumā sūtītājam bez muitas likmēm rietumu valūtā jāsedz arī dažādi sūtītājas firmas izdevumi, kas ir prāvi un sūtījumu sadārdzina. Sūtot individuāli, kad muitu maksā saņēmējs rubļos, izdevumi sūtītājam ir ievērojami zemāki un tādā gadījumā, protams, var atļauties sūtīt daudz vairāk dāvanu. Par izdevīgāko sūtīšanas veidu katrā ziņā jāsazinās ar saņēmēju.

Pielikumā sīkāk aprakstītas iespējas sūtīšanai un preču izvēlei kā arī muitas likmes.

Muita, kas jāmaksā par ārzemju paciņu

Sūtot paciņas uz Latviju, cilvēks sastopas ar dažādām grūtībām, galvenokārt neskaidrībām — jo padomju pasts izdod aizvien jaunus iesūtīšanai aizliegto mantu sarakstus. Taču šos sarakstus grūti dabūt, un arī tad neviens negarantē, vai tie tiešām būs spēkā. Taču šādi saraksti rietumzemju pasta iestādēm ir, vismaz Rietumvācijā. Un arī muita, kas jāmaksā saņēmējam, dažām precēm mēdz būt visai liela. Un tomēr cilvēki ir ar mieru maksāt, jo ne jau visiem ir „blats", lai iegūtu Latvijā aukstajā ziemā tik nepieciešamos siltos zābakus, it īpaši, ja tie ir kvalitātīvāki un izskatīgāki par Rīgā ražotajiem (kas bieži ir brāķis).

Lai izvairītos no sarežģījumiem, cilvēki rietumos mēdz meklēt dāvanu firmu palīdzību. Tādā gadījumā sūtītājs var samaksāt muitu jau šai galā — valūtā, kas Pad. savienībai ir viens no tik nepieciešamās ārzemju valūtas iegūšanas veidiem. Skaitās, ka firma par saviem pakalpojumiem saņem 10 proc. no paciņas vērtības, taču, ja pierēķina apdrošināšanu, licenci un muitu, kopējie izdevumi var pieaugt pat divas līdz trīs reizes, salīdzinot ar tiešajiem izdevumiem par mantu vērtību un pasta izdevumiem, ja paciņu sūta tieši. Bez tam, neņemot vērā garantijas, ir bijuši gadījumi, kad paciņas pienākušas sabojātas vai ir atsūtītas atpakaļ bez kādiem paskaidrojumiem.

Tā kā šīs dāvanu paciņu firmas ir ieinteresētas uzturēt labas attieksmes ar PSRS, viņas pakļaujas visrupjākajam spiedienam no padomju puses un izpilda gluži nelikumīgas padomju prasības. Piemēram, nav likuma, kas aizliegtu padomju pilsonim saņemt sūtījumus, izņemot gadījumu, ja prokurors uzlicis arestu kāda cilvēka korespondencei. Taču padomju iestādes iesaka šīm firmām nepieņemt sūtījumus uz atsevišķu cilvēku (piem., aktīvu disidentu vai politisko izsūtīto) vārdiem, kā arī nepieņemt sūtījumus no dažiem cilvēkiem, un rietumu biznesmeņi šīs prasības izpilda.

Bet ir iespējams dāvanu paciņas nosūtīt arī tieši pa pastu. To ir ieteicams darīt cilvēkiem, kuŗu ienākumi nav visai augsti un kuŗu radi ir

(Turp. no A2 lp.)

rakstījuši no Latvijas, ka viņi ir relātīvi labi pārtikuši. Tie spēj muitu samaksāt paši, un tas tomēr vēl iznāk lētāk nekā nopirkt veikalā — ja vispār attiecīgo lietu var dabūt.

Praktiski par visām mantām saņēmējam ir jāmaksā muita. Ir daži izņēmumi — žurnāli, grāmatas, protēzes u.c. Uz citām valstīm drīkst sūtīt lietotas mantas, par kurām muita nav jāmaksā. Agrāk to varēja arī uz Pad. savienību, līdz kamēr padomju ierēdņi aptvēra, ka te ir vēl viena iespēja izspiest no cilvēkiem naudu — vienalga, rubļos vai dolaros. Tādēļ tagad vairs lietotas mantas iesūtīt nedrīkst, un tādas paciņas nāk atpakaļ.

TABULA NR. 1

NOSAUKUMS	MUITA RUBĻOS
1. Pārtikas produkti	
Kafijas pupiņas — 1 kg	2,5
Kafija, maltā — 1 kg	1
Kafija, šķīstošā — 1 kg	1
Tēja, melnā — 200 g	1
Tēja, zaļu — 200 g	1
Šokolāde un šokolādes izstrādājumi — 1 kg	7
Kakao — 1 kg	5
Konfektes, dažādas — par 1 kg	0,4
Glikoze — 1 kg	0,7
Pārtikas koncentrāti pulv. formā (sausie dzērieni, buljona pulveris, pudiņi) — 1 kg	1
Augu eļļa — 1 pud. (0,7 kg)	1,7
Rieksti — 1 kg	0,3 — 1
Rozīnes — 1 kg	0,4
Garšvielas — 100 g	0,1
2. Apģērbi un veļa pieaugušajiem	
Puskažoks vai kažoks no aitādas vai mākslīgas kažokādas	250
Kažokādas vai mākslīgās ādas jaka	70 — 100
Mētelis, siltais	150
Jaka, nailona	30 — 35
Uzvalks, vīriešu	120 — 150
Kostīms, sieviešu no trikotāžas vai sintētiskā auduma	50
Garās bikses, velveta (korda) vai kokvilnas	20
Garās bikses, sint. auduma	25
Džīnas	50
Svārki, sintētiskā auduma	20
Puloveris vai džemperis, vilnas, biezs	60
Sviteris vai jaka, sintētiska materiāla	25
Kleita, trikotāžas, sintētiska auduma	35
Sarafāns (kleita bez piedurknēm), sintētikas	15
Rītakleita, sintētikas	15
Kleita vai sarafāns, kokvilnas auduma	4
Krekls, blūze vai jaka, sint. auduma trikotāžas	25
Tas pats, sintētiskā auduma, bet ne trikotāžas	12,5
Krekls vai blūze, kokvilnas auduma	4
Vatēta sporta jaka, kokv.	3
Kaklasaite	1
Lakats, vilnas vai sintētiskā auduma, liels (plecu)	40
Lakats, vidējs	20
Cepure, kokvilnas materiāla	1
Cepure, sintētikas	10
Lietusmētelis, plastikas	5
Cimdi	2
Peldkostīms	10
Krūšturis	1
Korsete	4 — 6
Biksītes, sieviešu, kokv.	0,35
Biksītes, sieviešu, sint. aud.	3
Kombinē no sint. auduma	7
Krekls, vīriešu veļas, bez piedurknēm, sint. aud.	3
Tas pats vai veļas bikses, kokvilnas	0,75
Veļas komplekts, vīriešu, kokvilnas	1,5
Zeķubikses	5
Īsās zeķītes	1
Pēdiņas	0,5
3. Apavi pieaugušajiem (neatkarīgi no izmēra), vīriešu un sieviešu	
Zābaki	25 — 30
Apavi, siltie (ar oderi)	25
Apavi bez oderes	15
Mājas vai sporta apavi	1,5
Gumijas zābaki	5
4. Bērnu mantas (līdz krūšu apmēram 88 cm un pēdas garumam 22 cm (Muitas nodeva līdz 5 gadu vecu bērnu mantām ir 25 proc. no vērtības)	
Vējjaka bērniem, sintētiskā auduma	4
Vējjaka pusaudžiem	7,5
Kombinezons ziemai	10
Putekļu vai lietusmētelis pusaudžiem	10
Džīnas bērniem	1
Džīnas pusaudžiem	12,5
Bikses, velveta, pusaudžiem	1
Puloveris, sviteris, blūzīte, sintētiska auduma	2,5
Vatēta jaka, blūze, veļas krekls, īsās bikses, kokvilnas	0,35
Kleita, kokv. auduma	0,35 — 1
Kurpes, sandales, gumijas zābaki	2
Veļa, kokvilnas	0,35 — 1,5
Apakšbiksītes	0,30
Beretes	1
Cepure	2
Šalle	0,90
Cimdi	1
Zeķubikses, sintētikas	2,5
Zeķubikses, vilnas	4
Knupīši	0,01
Autiņi, papīra, 1 paka	0,30
Rotaļlietas, par 1 kg	2
5. Citas preces	
Pleds, sintētiska materiāla sega, pārklājs	20
Rokassomiņa	10
Soma no auduma	5
Lietussargs, saliekamais	20
Lietussargs, automatiskais	35
Matu žāvējamais (fēns)	12
Maciņš, siksniņa	1
Dvielis, frotē	1
Diegi, šujamie, zīda	0,2
Tas pats, kokvilnas	0,1
Diegi, izšūšanai, 1 kompl.	1
Šūšanas piederumu kompl.	2
Šķēres	0,6
Tējkanna, katls	1 — 2
Virtuves nazis	0,3
Trauku mazgājamais šķidrums, 1 pudele	0,2
Saimniecības piederumi (trauku lupatas, sūkļi, ačķi, u.c.) — par 1 kg	1
Salvetes, papīra, krāsainas — par 1 kg	0,1
Plastikas maisiņi — 100 g	2
Vannas aizkars, sintētikas	10
Higiēnas priekšmeti — 1 kg	1
Ziepes — par 1 kg	1
Veļas pulveris — 1 kg	0,3
Šampūns — par 1 pudeli	0,5 — 0,7
Putu ziepes bārdas dzīšanai	0,2
Žiletes — par 1 paciņu	0,15
Krēms — par 100 g	1
Bārdas dzenamais (ne elektr.)	0,6
Rotaslietas, plastmasas un mētalla — par 100 g	0,2
Kosmētika — par 100 g	1
Kosmētikas komplekts	0,5 — 1,5
Lūpu krāsa	0,2
Smaržas, 50 ml pudelīte	0,75
Zobu pasta, 150 g	0,15
Cigaretes, 1 paciņa	0,25
Biroja piederumi — par 1 kg	2
Filczīmuļu komplekts	1
Zīmuļi, pildāmspalvas, kompl.	1
Brilles	1,5
Briļļu rāmji	0,9
Skaņuplates — par 1 gab.	10
Makšķeriņi — par 10 gab.	0,2
Makšķeraukla — par 1 spoli	0,5
Ortopēdiskās korsetes, protēzes	bez muitas
Grāmatas, žurnāli	bez muitas

TABULA NR. 2

NOSAUKUMS	MAKSIMĀLAIS DAUDZUMS, PAR KURU TIEK APRĒĶINĀTA PARASTĀ MUITAS NODEVA
Kafija, šokolāde, cigoriņi	2 kg viss kopā
Tēja	200 g
Garšvielas (dažādas)	100 g
Tabaka un tabakas izstrādājumi	1 kg vai 2 cigarešu bloki
Kažoks, vējjaka, siltais mētelis	1 priekšm. no minētajiem
Vīriešu mētelis, uzvalks, žaķete, bikses, puloveris, u.tml.	1 priekšm. no katra
Sieviešu mētelis, kostīms, kleita, sarafāns, svārki, puloveris, bikses, rītakleita, jaka u.tml.	1 priekšm. no katra
Krekli, blūzes	1 priekšm.
Veļa (vīriešu, siev., bērnu)	3 katra veida kompl.
Galvassega	1 priekšm.
Zeķes, īsās zeķītes	6 pāri no katra veida
Apavi (sieviešu, vīriešu, bērnu, mājas, sporta, bet ne zābaki	2 pāri no katra veida
Zābaki	1 pāris
Cimdi	1 pāris
Gultas veļa, galdauti	2 kompl. no katra veida
Ziepes un tualetes piederumi	2 kg
Kosmētika	500 g vai 1 komplekts
Koferi, portfeļi, somiņas	1 priekšm. no minētajiem
Galantērijas izstrādājumi (maciņi, siksnas, rāvējslēdzis u.tml.)	2 gab. no katra veida vai 1 komplekts
Katli, trauki, naži, dakšiņas, karotes u.tml.	5 kg
Elektriskie aparāti un citi lieli mājsaimniecības priekšmeti	1 priekšm.
Bērnu spēles, rotaļlietas, eglītes rotājumi (izņemot karša rotaļlietas, pistoles)	2 gab. no katra veida vai 1 kompl.
Iespiedumdarbi (grāmatas, periodiskie izdevumi, gravīras, ģeografiskās kartes, notis)	1 eks. no katra izdevuma
Mākslas atklātnes — ne pilsētu skatu kartītes — (pastkartītes ar māksl. darbu reprodukc.)	1 eks. no katras, pavisam 10 gab.
Skaņuplates	12 gab.
Brilles un briļļu rāmji, briļļu stikli, protēzes, ortopēdiskās korsetes	1 priekšm. no katra veida
Biroja piederumi	1 priekšm. no katra veida vai 1 kompl.
Mazvērtīgi priekšmeti (zīmuļi, pildāmspalvas u.tml.)	5 gab. vai 1 kompl.

Lieliski izdevušies devītie rietumu krasta latviešu dziesmu svētki Portlandē

Daudzo dziesmu svētku sarīkojumu virknē, kā parasti, apmeklētājus visvairāk saista koŗu kopkoncerts. Tas šogad 4. jūlijā pulcināja ap 2600 atsaucīgu dziesmu mīļotāju. Pirms koristu un tautas deju dalībnieku gājiena uz svētku sarīkojuma vietu pilsētas centra parkā notika protesta demonstrācija, vēršoties pret padomju okupācijas varu Latvijā. Demonstrācijas vadītājs Jānis Zommers arī uzrunā norādīja uz padomju varas brutālitātēm mūsu tēvzemē. Lūgšanu angļu valodā teica archibīskaps Arnolds Lūsis, aizlūdzot par mūsu tautas brāļiem un māsām, kas smok padomju verdzībā. Lūgšanai sekoja Latvijas valsts himna.

Pasaules brīvo latviešu apvienības priekšs. Dr. Olģerts Pavlovskis savā runā angļu valodā vērsās pret Pad. savienības okupantiem, apsūdzot mūsu tautas verdzināšanā.

Republikāņu kandidāts kongresa vēlēšanās Bils Mošofskijs (Moshofsky), sveicot svētku dalībniekus, izteica nožēlu par latviešu tautas traģēdiju, norādot, ka arī viņa tautas brāļiem čechiem jādzīvo apspiestībā.

Protesta sanāksmei vērību piegrieza daudzi amerikāņi, kā arī sekojošam dziesmu svētkū gājienam ar vairāk nekā 450 koristiem un tautas deju dalībniekiem. Apbrīnu saistīja krāšņo tautas tērpu dažādība. Protesta sanāksmi un gājienu vadīja K. Bambe. Arī turienes laikraksti Oregon Journal un The Oregonian atzīmēja šo mūsu notikumu.

Koncerta programmā 20 dziesmu vidū īpaši dominēja komp. Imanta Mežaraupa Sērdienītes dziesmas pirmatskaņojums, veltīts šiem svētkiem. Pie diriģenta pults bija pats dziesmas autors. — Dziesmai Manai tautai (Andris Ritmanis) virsdiriģente Brigita Ritmane, piedaloties bez koŗa simoniskam orķestrim un solistiem Anitai Rubenei, Kārlim Grīnbergam un Andrejam Kurmiņam.

Jaunās paaudzes komponiste Lolita Ritmane svētku programmai bija veltījusi Ardievas Rīgai — korim, orķestrim un obojai (A. Jansona izpildījumā), diriģējot komponistei.

Bez minēto komponistu darbiem vēl atskaņoja komp. J. Vītola, J. Cīruļa, E. Dārziņa, T. Ķeniņa, A. Šturma, V. Dārziņa, H. Pavasara, J. Kalniņa, J. Graubiņa, L. Apkalna un V. Dārziņa darbus. Klausītāji suminăja arī klātesošo komponistu Pēteri Aldiņu (Maģais Dancis). Vairākas dziesmas diriģēja Vija Adamoviča. Koncerta programma izskanēja ar Andreja Jurjāna kantāti Tēvijai ar Anitas Rubenes solo un simfonisko orķestri virsdiriģenta Pēteŗa Galiņa vadībā...

Simfoniskajā orķestrī spēlēja arī latviešu mūziķi A. Jansons, Laura Padega, Līga Mežaraupa, Lolita Ritmane un Anita Kuprisa.

Virsdiriģenti, komponisti un solisti saņēma krāšņas ziedu veltes. Aizkustinošus pateicības vārdus par ziediem veltīja vecākā dziesmu svētku dalībniece Karlīne Zommere, kuŗa šogad atskatījās uz 100 mūža gadiem. Svētku rīcības komitejas pārstāvis J. Jurisons paziņoja jaunākos koristus un pateicās solistiem Benitai Mičulei, Larai Kencei un Ērikam Ozolam. Jaunākā koriste visu koŗu apmērā bija Daira Ose (8 g.v. — Portlande). Koristiem atstājot auditoriju, izskanēja kopīgi nodziedāts „Pūt vējiņi" un turpinājumā „Daugav' abas malas"...

Nākamās dienās Oregon Journal mūzikas kritiķis Martini Klarks norādīja, ka vairāk nekā 300 koristu balsis izskanējušas līdzīgi 600 balsīm ar iespaidīgu basu sektoru, pielīdzinot populārajam kazaku korim trīsdesmitajos gados. Prese bija parādījusi lielu uzmanību latviešu dziesmu svētku notikumam, ik dienas sniedzot reportāžas par svētku notikumiem.

Arī amerikāņu klausītājiem koŗu kopkoncerts bija patīcis...

Osvalds Kļavenieks

BALTIEŠU TUVINĀŠANĀS

Austrālijā bija ieradies no ASV Lietuvas atbrīvošanas augstākās padomes priekšsēdis Kazis Bobelis. 22. jūnijā viņam bija apspriede ar latviešu, igauņu, poļu un arī austrāliešu pārstāvjiem par Baltijas tautu un arī citu apspiesto tautu turpmāko likteņu veidošanu.

No latviešiem apspriedē piedalījās LAAJ prezidija priekšsēdis J. Ritenis, vicepriekšsēdis un SLB valdes priekšsēdis V. Koškins, DV AV vicepriekšsēdis G.Ī Bogdanovičs un Apspiesto tautu padomes latviešu pārstāve P. Sakne.

No austrāliešu politiķiem bija klāt senātors P. Boms (Baume) un Jaundienvidvelsas parlamenta loceklis M. Smits (Smith). Pēdējais paredzēts par kandidātu Apspiesto Nāciju padomes priekšsēža amatam.

Apspiesto nāciju nedēļa šogad Sidnejā sākās 10. jūlijā ar motorkādi un protesta demonstrāciju pie Pad. sav. konsulāta.

Ed.Š.

Ātri, glīti un lēti
iespiežam
dažādus ielūgumus
Tel. 466-1514

A. Eglītis — TV RENTALS
1708 Queen St. W., Toronto, M6R 1B3
Tel. 537-1401

Spurainis asarītis

Īsti profesionāli makšķernieki gan rīko sesonas atklāšanas un nobeiguma balles, taču patiesībā viņiem makšķerēšanas sezona katru gadu sākas 1. janvārī un beidzas 31. decembrī. Droši vien, sesonas atklāšanas un nobeiguma svinības viņi rīko tikai tādēļ, lai (piemēram, Toronto) iekļautos pārējo vietējo 72 vietējo latviešu sabiedrisko iestādījumu izdarību lokā. Īstam makšķerniekam sezonu var pārtraukt vienīgi ārkārtēji notikumi pasaules politikā vai saimnieciskajā dzīvē. Bet jāšaubās par to, vai profesionāls makšķernieks atteiktos no paredzētā izbraukuma arī tad, kad Rietumu demokratijas beidzot atzītu, ka ar komūnistiem nekāda brālīga sadzīvošana nekad nebūs iespējama, vai arī tai dienā, kad zelta cena Parīzes biržā nokristu uz 12 centiem par unci. Varbūt vienīgi tai dienā, kad visas latviešu organizācijas nāks ar kopīgu deklarāciju, ka turpmāk ziedojumus vairs nevāks, bet atstās katra tautieša sirdsapziņai dot vai nedot savu ārtavu kopīgajām lietām, ari profesionālie makšķernieki pārsteigumā mēmi plātīs rokas un paliks mājās.

Vienkāršs, mirstīgs caurmēra neorganizēts makšķernieks cauru gadu neklīst apkārt pa pasauli, apkrāmējies ar savām spolēm, āķiem, auklām un kātiem. Ziemas mēnešos, pāris reižu krietni izsalies pie āliņģa, viņš savus makšķerēšanas rīkus saliek magoņkoka kumodes apakšējā atviktnē un nosaka: „Nu tad līdz pavasarim!"

Tā tikai pavasarī vairums makšķernieku iedrošinās atklāt sezonu. Parasti tas notiek tad, kad saule tikko padzinusi no upēm ledu un — kur gadījies, kur nē — nolijis pirmais siltais pavasaŗa lietutiņš. Bez oficiālas pieņemšanas Latviešu namā, bez kāda vietējā politika teiktās uzrunas, mastos uzvijas sezonas atklāšanas karogi. Nu var sākties uzbrukums gardai spurainai zivtelei, kuŗu konservātīvie, liberālie, taisnā ceļa gājēji un šķībās gaitas soļotāji, ja, pat tie, kas neziedo Latviešu namam, pazīst kā dzelteno asari.

Gribētos apgalvot, ka asaŗi ir vispopulārākie makšķernieku lomi. Ka tā ir taisnība, to katrā laikā var apliecināt latviešu namamātes un kašķernieku draugi, kas saņēmuši pa kurvītim garšīgo asaŗu un pēdējā, bet ne vispēdējā vietā arī visi latviešu kaķi.

Tāpat kā saules zivis, arī asaŗi pieder pie zivju katēgorijas, kuŗu iezemieši dēvē par panfish. Par pannas zivīm te devē gandrīz visas, kuŗas lieluma ziņā bez lielām grūtībām piemērotas cepšanai brūnā sviestā uz parastās vai

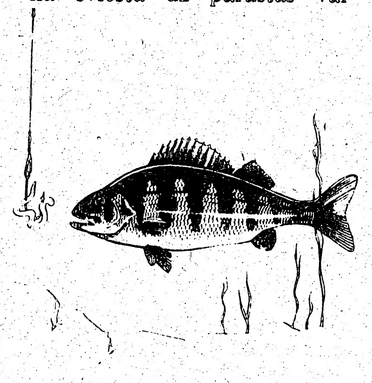

teflona pannas. Protams, uz pannas var cepināt arī forelīšu bērniņus, bet par sporta zivju makšķerēšanu, kuŗas ir zem atļautā mēra, neviens sudraba biķeri nedos. Gluži otrādi: par noteikumu pārkāpšanu var iznākt lielas nepatikšanas, no kuŗām izpestīt nespēs ne latviešu kaktu advokāti, ne arī uz obligāciju speciālizējušies oficiālie advokāti. Arī par muļķi izlikties nav ieteicams, jo sods tik un tā būs jāmaksā, un piedevām vēl atņems visus makšķerēšanas rīkus.

Visvairāk asaŗu Ziemeļamerikā ir Lielo ezeru baseinā. Tie labi ķeras arī Kanzasā, Misūrī, Ilinojā, Indianā, Pensilvēnijā un Atlantika piekrastē no Jaunskotijas līdz pat Karolainai. Mazāk to ir Kalifornijā, Vašingtonas pavalstī un citos rietumu apgabalos.

Kā visām zivīm, arī asaŗiem dažādos apvidos ir dažādi nosaukumi. Populārākais ir dzeltenais asaris, citur to dēvē par sarkano asari, rakūnu asari, zebras asari vai apaļo asari. Kāds nezināms autors to nokristījis pat par noziedznieku. Asaŗus nav viegli pazīt: apkārt iedzeltenīgajam ķermenim vijas sešas līdz astoņas tumšas svītras. Mugura ir tumši zaļgana, bet astes un sānu spuras sarkani iedzeltenas.

Nekādi īpaši makšķerēšanas piederumi asaŗu ķērējiem nav nepieciešami. Lietot var kuŗu katru kātu, auklu un spoli. Krasta tuvumā, vai no laivas makšķerējot, dārgu kātu var aizstāt ar turpat krastmalā nolauztu šmauganu krūma zaru. Vispiemērotākā ēsma ir mazas mailītes. Uz maza, sestā vai astotā numura āķīša, uzliek mailīti, kuŗas gaŗums gan nedrīkst pārsniegt divas collas. Jo mazāka mailīte, jo labāk. Miljoniem asaŗu izvelk arī ar sliekām, pie tam arī še lielie naktstārpi nav tik labi kā mazās dārza slieciņas. Citi makšķernieki ar labiem panākumiem lieto arī vaboles, mazus vēzīšus, sienāžus un dēles. Protams, asaŗi nesmādē arī dažādos mākslīgos mānekļus — mušiņas un vizulīšus.

Labākā asaŗu makšķerēšana ir tieši pavasarī — aprīlī un maijā. Pēc ledus pazušanas, siltam laikam pastāvot, asaŗu bari dodas no lielākajiem ūdeņiem uz upēm un strautiem nārstot. Nārsta laikā, seksa literātūru salasījušos asaŗus nepiemānīt būs grūti pat viszaļākajam makšķerniekam. Pavasarī, tāpat kā rudenī, asaŗi ķeras visu dienu. Siltajos vasaras mēnešos, kad asaŗi uzturas dziļumā, labākās ir rīta un vakara stundas. Ja makšķernieks savai dzīvesbiedrei paziņo, ka pusnaktī ar draugiem brauks makšķerēt asaŗus, tad tam prātā ir vai nu zolītes partija, vai arī rokas izmēģināšana pokera spēlē, jo naktī asaŗus neviens nemakšķerē. Asaŗi nav nekādi ar vientulības vai citām sarežģītām problēmām apkrauti vieninieki. Tie uzturas baros. Tur, kur izvilkts viens asarēns, drīz vien piekodīsies arī citi. Nārsta laikā lielos barus viegli atrast ezeru krastmalās, sēkļos, upju ietekās, upītēs un strautos. Pēc nārsta asaŗi sadalās mazāka apmēra eksklūzivos klubos ar vismaz 12 biedriem katrā, bet šo asaŗu sabiedrisko iestādījumu skaitliskais sastāvs var būt ļoti mainīgs, jo organizētie un neorganizētie makšķernieki to cenšas visiem spēkiem samazināt. Mazāki bariņi vasarā jāmeklē atvaros, zem aizsprostiem, patiltēs un pie nogrimušiem kokiem un siekstām. Ezeros tie būs atrodami dziļākos līčos, kanāļos, bedrēs un vietās, kur ezers no sekluma strauji pāriet dziļumā. Pavisam mazie asariši arī vasarā atrodami piekrastes zāļājos, bet lielākie noteikti jāmeklē 20 — 50 pēdu dziļumā. Rudenī tie atkal atgriežas seklākos ūdeņos.

Lielais makšķernieku vairums, uz asaŗiem ejot, lieto pludiņu, jo asaŗus par noziedzniekiem dēvē varbūt tieši tādēļ, ka tie ir lieli bandīti ēsmas nozagšanā. Āķis ar ēsmu jāiemet tā, lai tas atrastos vai nu pie pašas gultnes dibena, vai arī tikai nedaudz virs ūdenszālēm. Kad asaris sāk knibināties ap ēsmu un pludiņš par to nekavējoties ziņo, tad vairs nav nekāda ilga gaidīšana. Makšķerniekam jānoskaita divi vai divarpus, jāpiecērt un jāvelk aukla laukā.

Makšķerējot ar mākslīgiem mānekļiem jāievēro, ka asaŗi pēc dabas ir ļoti slinki radījumi. Viņi ir īsti miegamices, tādēļ strauji ietītās auklas ēsmai tie pakaļ nedzīsies. Aukla jāietin pavisam lēni, palaikam drusku paraustot, jo tā var nekustīgo asarēnu sadusmot. Asaris nav liels cīnītājs. Reiz pieķēries, tas bez lielas ceremonijas uzvelk balto karogu un pārceļo uz makšķernieka somu.

Paši lielākie asari sasniedz 2 vai 3 mārciņu smagumu, bet tādi eksemplāri ir liels retums. Parasti asaŗi sveŗ ap mārciņu, drīzāk zem mārciņas. Tur, kur to skaits ir ļoti

liels, tie izaug tikai līdz pāris unču smagumam. Vislielāko asari 1865.g.adā izvilcis Dr. C. Abots: 4 mārciņas un 3 1/2 unces smagais rekordloms dakterim pieķēries pie Bordentaunas, Nudžersijā. Ar šo lomu dakteris, ja vien nebūtu nomiris, varētu lielīties vēl šodien.

Asaris ir viena no visgardākām saldūdens zivīm. Baltā, saldā gaļa viegli nolobās no asakām. Grūtāk asaŗus ir atbrīvot no zvīņām. Atzvīņošana un tīrīšana jāizdara tikmēr, kamēr loms vēl nav apžuvis.

Labākā vira iznāk no svaigiem, nesaldētiem asaŗiem. tos notīra un vāra kādas 15 minūtes sālsūdenī, kuŗam pievienoti melnie pipari, lauru lapas un dillītes. Izlaižot viru caur sietu, atšķiŗ izvārītos asaŗus. Virā ieliek sīki sagrieztus kartupelīšus un pāris karošu sviesta. Kad kartupelīši mīksti, pievieno no asakām attīrītos asaŗus un sīki sakapātus lociņus. Katram viras šķīvim nāk klāt vēl pa karotei skāba krejuma. Viens viras šķīvis pat izlutinātākajam gardēdim būs par maz.

A. Pelēkais

Informācijai par abonementa maksas kārtošanu un ievietojamiem sludinājumiem lūgums zvanīt:

466-1514

Sludinājumus laikraksta nākošajam numuram pieņem līdz pirmdienas pēcpusdienai.

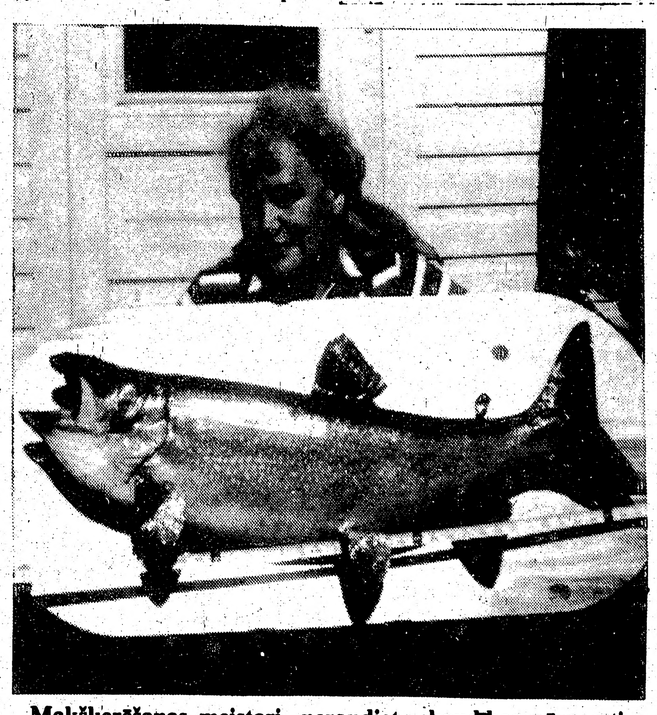

Makšķerēšanas meistari, neraudiet, skaudības pārņemti. Uzņēmumā pārstāve Maija Upīte iebāž maisā vienu otru slavenību ar 24 mārciņu, 4 unces smago ezera foreli, ko viņa izvilkusi Timagami ezerā. Maija foreles zem 16 mārciņām laižot atpakaļ ezerā, lai paaugas! Neticiet — pajautājiet Maijas dzīves draugam vai izslavētajam katrīniešu kluba meistaram Pēterim Odiņam.

A. Pumpurs.